

ATHENS^{voice}

No1
FREE PRESS
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
(στοιχεία Focus Bari
2019)

6 σκέψεις για την εντυπωσιακή
επίδειξη της Μαίρης
Κατράντζου στο Σούνιο

Της Σταυρούλας Παναγιωτάκη

Μιλούν στην Α.Υ.

Μάντλιν Μίλερ
Sugahspank!

Γιώργος Αυγέρος
Batman

Σπύρος Βούγιας
Σώτη Τριανταφύλλου
Fikos

Leon Fanourakis
ΔούKISSa

Αθηνά Μαξίμου
Krrama Tettix
Wim Mertens

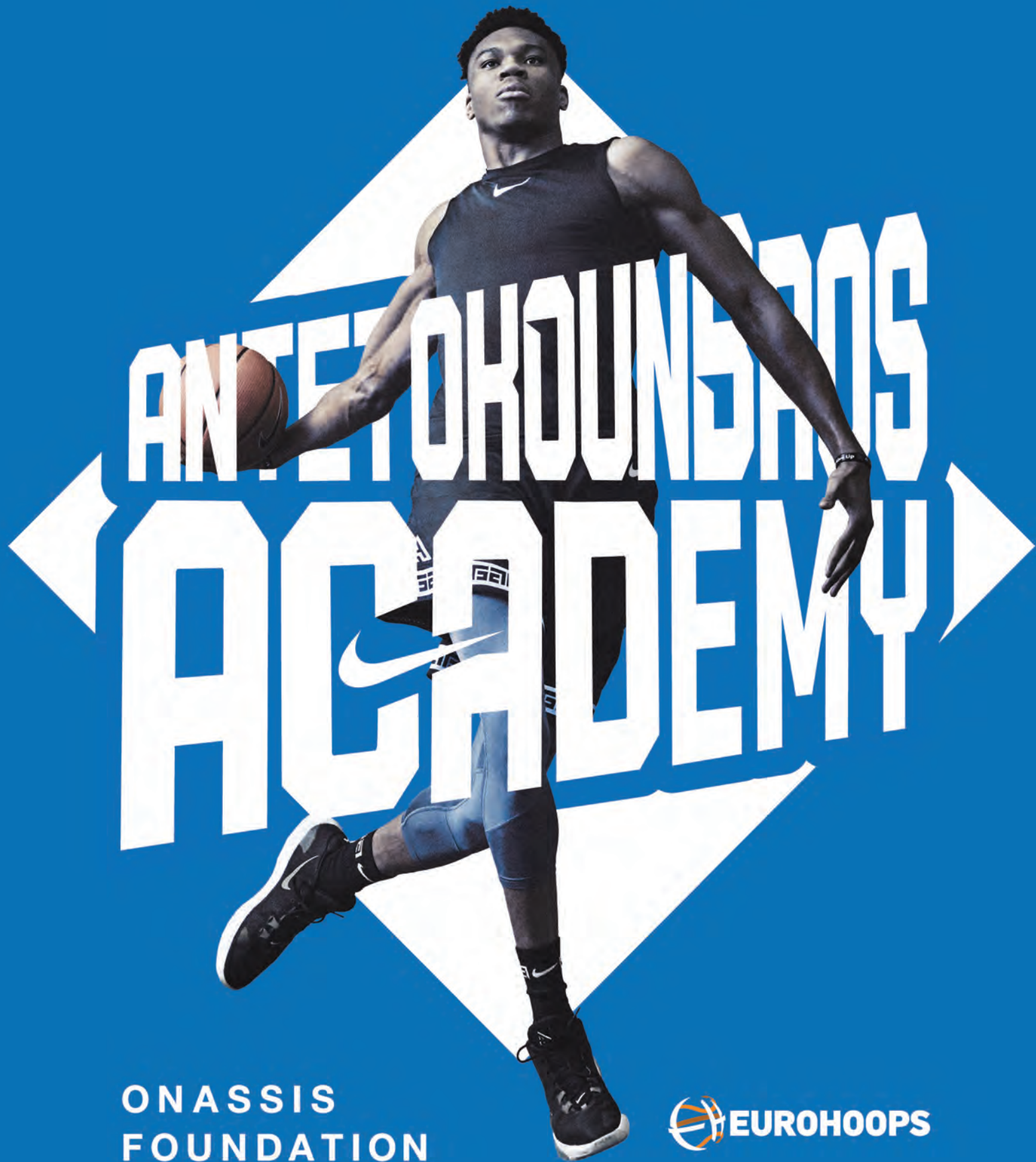
ΑΦΙΕΡΩΜΑ *Forza* Italia

Ιστορίες με κόκκινη σάλτσα και άλλες νοστιμιές

Επιμέλεια: ΝΕΝΕΛΑ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

Image Landsat / Copernicus

ΔΗΛΩΣΕ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΕΩΣ 23.10.19
ANTETOKOUNBROSACADEMY.NET

ONASSIS
FOUNDATION

100 ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΚΑΙ ΑΓΟΡΙΑ ΑΠΟ 12 ΕΩΣ ΚΑΙ 16 ΕΤΩΝ,
ΠΡΟΠΟΝΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟΥΣ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗ
ΛΑΜΠΡΙΝΗ.

ΜΠΕΣ ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΤΗΣ ANTETOKOUNBROS ACADEMY
ΚΑΙ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΣΟΥ, ΜΕΣΑ ΚΑΙ
ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΓΗΠΕΔΟ ΤΟΥ ΜΠΑΣΚΕΤ.

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Διευθύντρια Σύνταξης
Σταυρούλα Παναγιωτάκη Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πελιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσίρμας

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης
Αρχισυντάκτες Γιάννης Τσάκαλος,
Έρρικα Ρούσσου

Συντακτική ομάδα: Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελέντζας, Ν.τ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Φ. Δημητριάδη, Θ. Ευθυμίου, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Ε. Κυριακίδου, Μ. Μαρμαρά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένες, Ευτ. Παλλήκαρης, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαηλιού, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Κ.Ρήγος, Ζ. Σφυρη, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Σ. Τσιτσόπουλος, Σ. Χαραμή, Λ. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις Οδοδωρή Μπαργιώτας,
Β. Γκογκτζιλάς, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός,
Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης,
Βαγγέλης Τάτσας

Advertising Manager Πένη Κράλιοβιτς

Digital Advertising Director Εύα Βαγγέλη

Direct Market Στεφανία Μουστάκη,
Κατερίνα Μπουρνέλη,
Βασίλης Ζαφειρούλης, Κρύστα Φωτεινοπούλου
Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
marketing@athensvoice.gr
Digital Advertorial Coordinator Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύν Ταρνάρη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζήτη,
Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση

«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.

Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα

Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369

fax: 210 3632.317

Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310

Athens Voice Radio 102.5: 210 3648. 213

Αγγελίες: 210 3617. 369

Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Υ. στα σημεία διανομής,
μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα:
210 3617.360, 210 3617.369

ATHENS voice

Κωδικός εντύπου: 7021

ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική,
η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης
με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο,
χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΜΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ ΤΕΛΟΣ

— υπνάω χαράματα με
— έναν πανικό. Τα ένσημα
του ΙΚΑ τρέχουν κα-
— νονικά; Η τηλεφωνική
συζήτηση εκθές το βράδυ με
την Α.Ν. απέδωσε καρπούς
στα δαιμόνια του μυαλού μου.
Σηκώνομαι, βάζω καφέ, μπαί-
νω στο internet, μπαίνω στον
ATLAS. Βάζω το AMA και ΑΜΚΑ
μου. Βλέπω ενημέρωση μέχρι
το 2016. Τα στοιχεία μου όμως
είναι λάθος. Έχει την παλιά μου
ταυτότητα και λάθος διεύθυνση
—στα κεντρικά του ΙΚΑ. Πρέπει
άμεσα να διορθωθεί και νόμιζα
ότι το είχα κάνει. Το κοντινό-

τερο ΕΦΚΑ σε λίγο ανοίγει και πάω με τα πόδια.
Εκεί βλέπουμε. Τρώω την τελευταία δαγκωνιά
από τη φέτα με τη μαρμελάδα, πλήρης πρωινό,
πετάγομαι έξω από το σπίτι. Φτάνω στον ΕΦΚΑ
σε 2 λεπτά. Ένα νεαρός μου δίνει την πληροφορία
που ήδη ήξερα, ότι το κατάστημα αυτό είναι για
γιατρούς και ότι το άλλο κατάστημα του ΕΦΚΑ
στη Γλυφάδα θα πρέπει να έχει το ίδιο ωράριο.
Το πλάνο ήταν να πάω με ταξί απευθείας. Βγαίνω
στην παραλιακή, σταματάω το πρώτο ταξί. Δίνω
τη διεύθυνση. Με συγχωρείται, κυρία, αλλά αν
δεν ξέρετε να με καθοδηγήσετε να κατέβετε και
να πάρετε άλλον ταξιτζή που να ξέρει την περι-
οχή. Εγώ δεν ξέρω από GPS και τέτοια. Δεν θα
σας πάρω χρήματα. Εντάξει, του λέω. Στο μεταξύ
είχαμε κάνει τη μισή διαδρομή. Και περιμένω τον
επόμενο που ήταν πιο σύγχρονος. Φθάνω στο
ΕΦΚΑ επτά και μισή. Τρεις ήδη περιμέναν πριν
από μένα, ανοίγει στις οκτώ μπαμ. Ο καιρός είχε
αλλάξει και κρύωνα ακίνητη. Κάνω μια βόλτα
στο τετράγωνο να ζεσταθώ. Στη Ροδόπης ξεπρο-
βάλλει ένα ουράνιο τόξο. Κοιτάζω τα χρώματα:

Atlas

Της ΜΙΚΑΣ ΣΥΜΠΟΥΡΑ

του φέρω και ένα λογαριασμό της ΔΕΗ που θα
κατέβαζα στο κινητό μου και θα εκτύπωνα στη
γραμματεία. Ρωτώντας αν έχουν Wi-Fi η καθ’
όλα συμπαθητική υπάλληλος έβαλε τα γέλια.
Ξέρετε, μου θυμίζετε τη διαφήμιση με το καφε-
νείο στο χωριό. Τελικά κατόρθωσα να τα κάνω
όλα. Όλα καλά, από δω και πέρα θα μπορείτε να
βλέπετε στο σύστημα ATLAS τα νέα στοιχεία
αυτόματα. Γυρίζω πίσω στο σπίτι με ταξί. Μπαίνω
κατευθείαν στο σύστημα ATLAS. Τα στοιχεία
εξακολουθούν να παραμένουν ως είχαν και πριν.
Παίρνω τηλέφωνο στο μητρώο. Η προϊσταμένη
μού φωνάζει τον Α. Καλά, δεν μου είπατε ότι έχει
ενημερωθεί αυτόματα; Ναι, αυτόματα, αλλά ε-
μείς είμαστε του ΕΦΚΑ, πρέπει να ελεγχθούν και
από το Υπουργείο Εργασίας και καμιά φορά αυτό
παίρνει πιο πολύ. Κάνετε λίγο υπομονή και θα
ενημερωθεί το σύστημα αυτόματα. ●

*Υ.Γ. Η πεταλούδα συμβολίζει την ελευθερία και την
ευτυχία της ψυχής μέσα από τη σκληρή δουλειά που
προϋποθέτει η οποιαδήποτε αλλαγή.*

ΤΟ ΕΞΗΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο **Γιώργος Αυγέρος**. Γεννήθηκε στα Χανιά. Τις πρώτες του γνώσεις
στη ζωγραφική τις απέκτησε στη Σχολή Σχεδιαστών Γ.Μαρκουλάκη, με δασκάλους τους ζωγράφους
Β.Κελαϊδή και Α. Πετρουλάκη. Η δεκαετία του ’70 τον βρίσκει στην Αθήνα, στα εργαστήρια των
Γ.Βογιατζή και Β.Κορκόβελου. Τα τελευταία χρόνια η ζωγραφική είναι αυτή που κυριαρχεί στη δουλειά
του σε συνδυασμό όμως πολλές φορές με το ανάγλυφο στοιχείο ή την κατασκευή.
Στις 17/10 εγκαθιιάζεται η ατομική του έκθεση στην γκαλερί Ζουμπουλάκη στο Κολωνάκι (μέχρι 9/11).

Info~DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΟΥΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΤΖΟΚΕΡ»

Είναι φανερό πλέον, ποιον κλόουν
προτίμησε το κοινό.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΑΝΟΥΛΗΣ

Αντί να τρέχει να χτυπάει τατουάζ
φτιάχνει μια ωραία μεγάλη οικογένεια.

ΠΟΣΟ ΠΙΣΩ ΜΕ ΠΑΣ...

Τα μάθατε; Ο Τσιλιχρήστος
Ξανανοίγει το Privilege.
Πάω να ξεθάψω το Perfecto μου.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ

Τι σπουδαία και ξεχωριστή κίνηση
να χαρίσει τα 500.000 ευρώ
της επιχορήγησης του Ποταμιού
στους νέους επιστήμονες! Για να δούμε
αν θα τον μπηθεί κανείς άλλος πολιτικός.

ΠΙΚΑΣΟ ΣΤΟ ΚΥΚΛΑΔΙΚΗΣ

Μέχρι τις 20. Τρεχάτε όσοι
δεν προλάβετε, είναι εμπειρία.

Ο (ΚΑΚΟΣ ΜΑΣ) Ο ΚΑΙΡΟΣ

Ευτυχώς που υπάρχει και το Christmas Theatre
να νιώθουμε λίγο χειμώνα.

ΦΡΥΔΙΑ ΤΑΤΟΥΔΑΣ

Σαν να κοκάλωσε το βλέμμα στο «έκπληξη».

ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ

Συνεχίζει το παραλήρημα. Δήλωσε ότι οι
πρόσφυγες μπορούν να έρχονται στη χώρα
με βίζα και αεροπορικών στην πρώτη θέση,
αντί να πνίγονται.

ΠΡΟΣ ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ

Παρακαλώ, μπορείτε να αλλάξετε όλους
τους σταθμούς του δικτύου σας που έχουν
ονόματα Αγίων; Πειράζει που δεν ξέρω
πού μένουν οι Άγιοι;

ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΜΟΥ ΤΡΑΠΕΖΑ

Είσαι με τα καλά σου που μου χρεώνεις
τρία ευρώ την ανάληψη; Να κάνεις μόνη σου
τις αναλήψεις.

ATHENS VOICES

★ ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ★

Επιβάτης σε τρόλεϊ, γύρω στα 50,
μιλάει στο κινητό του:

**«Όχι, όχι δεν θέλω φακές,
ΔΕΝ ΘΕΛΩ φακές!
Θα φτιάξω τηγανιά».**

Κλείνει το τηλέφωνο και μονολογεί:

«Άκου φακές...»

(Τρόλεϊ γραμμή 3, Τετάρτη απόγευμα)

Κύριος 55άρης, προσπαθεί
με δυσκολία να δει στο κινητό του,
κάνοντάς το μπρος - πίσω:

**«Ρε συ, δείξε μου
πώς δουλεύει
αυτό το Τέντερ».**

(Πετράλωνα, Σάββατο βράδυ)

Μικρός πλατσουρίζει
στην αυλή παίζοντας με το λάστιχο:

**«Γιαγιά, έχω βυζιά!
Πολλά βυζιά!»**

(Μοσχάτο, Κυριακή μεσημέρι)

Παρέα σε ταβέρνα περιμένει
πολλή ώρα, μάταια, να έρθει
η παραγγελία τους.
Σε απόγνωση, ένας από αυτούς
φωνάζει στον σερβιτόρο:

**«Ρε, παιδιά! Τι έγιναν τα συκωτάκια;
Πεινάμε! Είμαστε σε δίαιτα, λέμε!»**

(Κεραμεικός, Σάββατο βράδυ)

Κόσμος μέσα στο μετρό.
Ακούγεται μουσική από
κάποιο κινητό που χτυπάει.

Επιβάτης Α: **Ποιος ακούει
κλαρίνα εδώ μέσα;**

Επιβάτης Β: **Δεν είναι κλαρίνα.
Είναι κλασική μουσική
από το ringtone της κοπέλας.
Απλώς είναι οξύ το νχείο.**

(Γραμμή μπλε, μεσημέρι Παρασκευής)

Μία κυρία περιμένει στην ουρά
για να πάρει καφέ. Την πλησιάζει
ένας νεαρός με χαβανέζικο πουκάμισο,
χαμογελώντας, για να τη χαιρετήσει.
Η κυρία τον κοιτάζει με άδαιο βλέμμα
και ξαφνικά τον αναγνωρίζει:

**«Αχ, Κωστήκη μου! Δεν σε κατάλαβα.
Σε θυμάμαι να φοράς πάντα μαύρα».**

Και τον αγκαλιάζει.

(Πανεπιστημίου, Τετάρτη πρωί)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

→ panikoval500@gmail.com

Η αγαπημένη στήλη **Athens Voices** στα
πχεία και τα ακουστικά σας. Οι φωνές
της Αθήνας, όσα κρυφακούει ο Πάννης
Νένης στο δρόμο, στο Μετρό, στο γρα-
φείο, σε γνωστά, πολυσύχναστα μέρη
αλλά και απίθανα σημεία, κάθε μέρα
στο **Athens Voice Radio 102.5**

«HOME», το νέο σπίτι της «Σχεδίας» και όσων δεν έχουν σπίτι

Άνοιξε στο κέντρο της πόλης και λειτουργεί σαν καφέ, εστιατόριο, μπαρ και art shop

Στο «HOME» απασχολούνται (πραγματικά!) άνθρωποι που δεν έχουν δικό τους σπίτι — οι άστεγοι της Αθήνας, που καταφέρνουν να βρουν «κάτι να κάνουν» εδώ, κι ένα καταφύγιο, ή ένα συμβολικό σπίτι: από το ταβάνι κρέμονται έργα Τέχνης, σπιτάκια, φωτιστικά και κατασκευές από ανακυκλωμένα υλικά, από πολυτοποιημένα τεύχη της «Σχεδίας», από σκουπίδια που περνάνε δεύτερη νιότη. Τις εταζέρες στολίζουν νόστιμα κοσμήματα, μπιμπελό και είδη σπιτιού φιλοτεχνημένα από τα χέρια αστέγων, με ανάλογα υλικά. Το «HOME» είναι μια μόνιμη μίνι έκθεση που έχει να κάνει με το σπίτι, ή μάλλον με την έλλειψή του. Πήγα να πω «με την απουσία του», λες και το σπίτι είναι πρόσωπο, που δεν είναι — αλλά μόλις ξεπεράσουμε τη λεπτομέρεια, το «λάθος», καταλαβαίνουμε όλοι για πόσο μεγάλη απουσία πρόκειται.

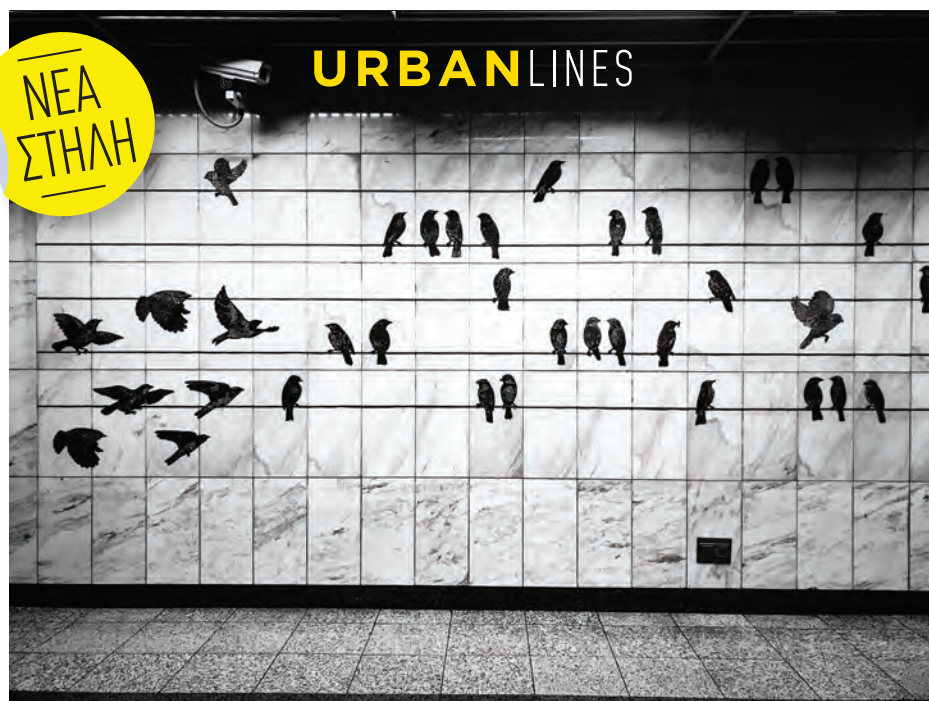
Η Αθήνα έχει γύρω στους 2.000 άστεγους (1.700, στα επίσημα στοιχεία), από τους οποίους οι 413 είναι απόφοιτοι λυκείου. Οι 210 είναι πτυχιούχοι ΑΕΙ-ΤΕΙ, οι 26 έχουν κάνει μεταπτυχιακό. Υπολογίζονται κοντά στις 14.000-15.000 συνολικά οι άστεγοι στην Ελλάδα — λιγότεροι από τη Σουηδία, που τόσο τη λιβανίζουμε (πάνω από 35.000 άστεγοι). Τα ξεσκόνισα τα στοιχεία όσο έψαχνα το προ-τελευταίο βιβλίο μου («Ακουσέ με») που έχει θέμα τους άστεγους της Αθήνας. Τα στοιχεία είναι ανατριχιαστικά, και όσοι φορείς ή ιδιώτες προσπαθούν να κάνουν κάτι για τους άστεγους είναι αξιοθαύμαστοι.

Στο «HOME», λοιπόν, στο οποίο απασχολούνται δημιουργικά οι πωλητές της «Σχεδίας», του περιοδικού των αστέγων, στο «HOME» και πάλι, Δημόσιες Σχέσεις κάνει η Ντόση Ιορδανίδου, χρόνια συνάδελφος από τις χλιδάτες εποχές των περιοδικών, και μουσική επιμέλεια κάνει ο Γιάννης Νένης, ο Καλύτερος Ραδιοφωνικός Παραγωγός του Κόσμου, και ο πιο μουσικοφίλ, έβερ. Αισθάνομαι περήφανη και για τους δύο φίλους μας, που ασχολούνται με κάτι τόσο ουσιαστικό, από την καλή τους την καρδιά — επειδή αγαπούνε την πόλη και τους ανθρώπους της. Όλα αυτά ίσως δεν έχουν σημασία για σας, ίσως αυτό που μετράει είναι η στρέψη πραγματικότητα: το «HOME» είναι ένα πολύ όμορφο μέρος, πολύ ζεστό και αφράτο σαν σπιτικό κέικ, με πολύ όμορφη μουσική και ατμόσφαιρα, με έργα που μπορείτε να αγοράσετε ή να χαζέψετε... και με πολύ καλό φαγητό. Σου έρχεται σαν έξτρα πόντος το φαγητό, παρόλο που το μενού έχει επιμεληθεί ο θεός Λαζάρου ο ίδιος — είναι εξαιρετικό σας λέω. Ο ξιφίας καπνιστός (6 ευρώ) είναι αριστούργημα, η κολοκυθόσουπα με άρωμα πορτοκαλιού (4 ευρώ) επίσης, η κινόα με μελιτζάνα είναι καταπληκτική, ο πουρές φάβας τα ίδια και καλύτερα. Έβαλα ενδεικτικά τιμές για να πάρετε μια ιδέα — όλα είναι πολύ λογικά, εκτός από πολύ ωραία και σπένσιαλ. Φυσικά κανένας δεν βγαίνει για καφέ ή για φαγητό επειδή θέλει να κάνει μια καλή πράξη, όλοι ξεκουνιόμαστε με την ελπίδα ότι θα περάσουμε ωραία, θα δούμε αγαπημένους φίλους, θα τσιμπήσουμε κάτι αλλιώς... και εδώ στο «HOME» αυτά ακριβώς συμβαίνουν. Δοκιμάστε το όταν ξανα-βρεθείτε στο κέντρο και θα γίνει στέκι σας, όπως όλα τα ωραία μέρη που θυμίζουν σπίτι... **A**

Άποψη του εσωτερικού του νέου σπιτιού της «σχεδίας», σε μία από τις πιο όμορφες γωνιές του ιστορικού κέντρου της Αθήνας

HOME, Κολοκοτρώνη 56 & Νικίου 2, 2130231220, shedart.gr, info@shedart.gr

Μέγαρο Μουσικής

Της ΕΛΕΝΗΣ ΧΕΛΙΩΤΗ

Το μετρό είναι ασφυκτικά γεμάτο αυτή την ώρα. Στέκομαι όρθια και ακουμπάω την πλάτη μου στα διαφημιστικά «παράθυρα». Σήμερα πουλάνε έπιπλα. Προς στιγμήν φαντάζομαι τα βαγόνια στημένα σαν σαλόνια, με μικρά old-fashioned τραπέζια και ρετρό πορτατίφ, παλιά τηλέφωνα και ενδιαφέροντα βιβλία που μπορείς να διαβάσεις μέχρι να φτάσεις στον προορισμό σου. Βλέπω ανθρώπους να συζητάνε καθισμένοι σε καναπέδες. Μια κοπέλα να διαβάζει τις σημειώσεις της από την τελευταία διάλεξη και ένα παλικάρι να χαζεύει μια ταινία στο τάμπλετ του, καθισμένο σε μια 60s πολυθρόνα. Μια κυρία να διακοσμεί ένα τραπέζι με ένα σεμεδάκι που έφερε απ' το σπίτι και έναν κύριο να στέκεται διστακτικά σε μια γωνία.

Ξαφνικά διακρίνω στο βάθος έναν κύριο να μπαίνει στο βαγόνι μας. Είναι κοντά στα 70. Τα μαλλιά του πλούσια, άναρχα και ολόλευκα. Φοράει ένα παλιό κοστούμι της δεκαετίας του '50 το οποίο είναι σε άριστη κατάσταση, σαν να το είχε μόλις αγοράσει. Δεν τον προσέχει όμως κανείς. Κρατάει στα χέρια του ένα γραμμόφωνο. Το ακουμπά απαλά σε ένα από τα ψηλά τραπέζια. Οι κινήσεις του είναι αργές, μετρημένες, ήσυχες, σχεδόν αθόρυβες, οριακά αόρατες. Βγάζει ένα βινύλιο από την τσάντα του και το ακουμπά ευλαβικά επάνω. Κατεβάζει τη βελόνα αλλά ο χαρακτηριστικός αυτός ήχος πριν ξεκινήσει η μουσική, η τριβή της βελόνας στα άδεια αυλάκια του δίσκου, δεν είναι αρκετά δυνατόν να διαπεράσει τον ήχο του βαγονιού που ορίζει τις ράγες. Η σύνθεση «Gnossienes» του Erik Satie, όμως, είναι.

Η κοπέλα σκώνει τα μάτια της, το παλικάρι αφήνει το τάμπλετ να πέσει στα πόδια του, η κυρία ισιώνει το φόρεμά της και κοιτά το ρολόι της, ενώ ο κύριος στη γωνία κλείνει τα μάτια του και αφήνει το κεφάλι του να ακουμπήσει πίσω. Κανείς δεν αναρωτιέται. Κανείς δεν απορεί. Κανείς δεν μιλά. Απλά «χάνονται».

Η κοπέλα είναι σπύτι της, κάθεται στο τραπέζι της κουζίνας. Δυο χέρια είναι ακουμπισμένα στους ώμους της. Μια κούπα καφέ ανήκει μπροστά της. Οι ακτίνες του πρωινού ήλιου διαχέονται γλυκά στο δωμάτιο. Δυο χείλη σκύβουν να τη φιλήσουν απαλά στον λαιμό. Τα πόδια της, εμφανή κάτω απ' το φόρεμά της, ανατριχιάζουν. Το ένα χέρι της μπαίνει στα μαλλιά του συντρόφου της, και το άλλο πιάνει το δικό του και το κατευθύνει στο στέρνο της.

Το παλικάρι βρίσκεται στην αγαπημένη του παραλία. Είναι βράδυ, φθινόπωρο. Κάθεται σε μια πετσέτα, ντυμένος αλλά ξυπόλυτος. Τα πατζάκια του σπκωμένα, τα πόδια του αλμυρά. Βγαίνει από το νερό μια μορφή σκοτεινή και κατευθύνεται προς το μέρος του. Ακούγεται μόνο ο ήχος των βημάτων στα βότσαλα. Η γυμνή αυτή μορφή γονατίζει μπροστά του και του χαμογελά πριν του βρέξει τα χείλη.

Η κυρία είναι στην αυλή ενός σπιτιού στην εξοχή. Ακούγονται τζιτζικια είναι καταμεσήμερο. Κρατάει στα χέρια της ένα γράμμα. Το έχει ήδη διαβάσει δεκάδες φορές. Οι εικόνες που περιγράφει ήδη ανεξίτηλες στο μυαλό της, σαν να τις έζησε η ίδια. Αισθάνεται σταγόνες ιδρώτα να γλιστρούν απ' τους κροτάφους και να διασχίζουν τον λαιμό της. Κάθε μεσημέρι, εδώ και μήνες, φοράει το ίδιο φόρεμα και περιμένει. Από τις 2 μέχρι τις 4. Το πλένει, το ξαναφορά. Έχει φθαρεί πια, τα λουλούδια που το διακοσμούν έχουν ξεθωριάσει. Τα τζιτζικια σωπαίνουν για μια στιγμή. Αντηχεί μες στο άδειο σπίτι το όνομά της. Η ώρα είναι 15:44.

Ο κύριος είναι μέσα σ' ένα κινούμενο αυτοκίνητο. Είναι σούρουπο, 27 Νοέμβρη. Η θερμοκρασία έξω φλερτάρει με το μηδέν, όπως και ο χρόνος μέσα σε αυτό. Το οξυγόνο στην καμπίνα ή υπολείπεται, ή είναι υπερβολικό, δεν μπορεί να καταλάβει πια. Οι εικόνες του τελευταίου 48ωρου παίζουν ξανά και ξανά σε μια αένα λούπα. Τα χρώματα του ουρανού αλλάζουν μπροστά του, ταίζοντας τις αναμνήσεις του με γεύσεις άγνωστες έως σήμερα. Η σιωπή είναι εκκωφαντικά γεμάτη ευδαιμονία. Απλώνει το χέρι του ψάχνοντας ένα άλλο. Καθώς το βρίσκει τυλίγει τα δάχτυλά του γύρω απ' τα δικά της και κουμπώνουν εκεί, σε μια ώρα δίχως ταυτότητα.

Το κομμάτι τελειώνει. Η βελόνα βρίσκεται και πάλι στην άβυσσο του ήχου. Το βινύλιο γυρίζει υπάκουα, αλλά άσκοπα πια. Ο κύριος χαμογελά. Σκκώνει τη βελόνα και την ακουμπά στη θέση της, ανάμεσα σε δυο χρονικές στιγμές. Βάζει το βινύλιο στην τσάντα του, παίρνει το γραμμόφωνο στα χέρια του και αποχωρεί. ●

Για μία πιο interactive αναγνωστική εμπειρία προτείνεται, ενώ διαβάζετε, να ακούτε το πρώτο μέρος της σύνθεσης «Gnossienes» του Erik Satie

Βασίλης
Καλλίδης

Ελένη
Ψυχούλη

Αλέξανδρος
Τσιωτίνης

Διονύσης
Αλέρτας

ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΜΕ MARKOPOULO PARK

Παρακολουθούμε το **73ο Ντέρμπι ΟΠΑΠ** και ταξιδεύουμε στον κόσμο των γεύσεων με τους **Βασίλη Καλλίδη, Διονύση Αλέρτα, Ελένη Ψυχούλη και Αλέξανδρο Τσιωτίνη**

Ο ιλάτρες του Ιπποδρόμου έτσι κι αλλιώς δεν θα μπορούσαν να χάσουν το 73ο Ντέρμπι ΟΠΑΠ. Και οι λάτρες του καλού φαγητού θα ενθουσιαστούν με τα διαδραστικά μαθήματα μαγειρικής που θα «παραδίδουν» τρία από τα κορυφαία ονόματα της γαστρονομίας, οι Βασίλης Καλλίδης, Διονύσης Αλέρτας και Ελένη Ψυχούλη, μυνώντας μας στον μαγικό κόσμο της κουζίνας! Τα ωραία (και νόστιμα) δεν σταματούν, όμως, εδώ, καθώς ο φημισμένος chef Αλέξανδρος Τσιωτίνης, θα υπογράψει το μενού στο εστιατόριο του 5ου ορόφου. Όλα αυτά στο Markopoulo Park, στις εγκαταστάσεις του Ιπποδρόμου Αθηνών, την Κυριακή 20 Οκτωβρίου, από τις 12 το μεσημέρι. Εκεί όπου το σκηνικό των γεύσεων θα συμπληρώνουν οι street food καντίνες που θα βρίσκονται στον υπαίθριο χώρο, για να απολαύσουμε τις σπεσιαλιτέ τους, ενώ θα παρακολουθούμε τις εντυπωσιακές ιπποδρομίες.

Μπαλονοχώρα και Ινδιάνικο Χωριό για τους μικρούς φίλους

Η ημέρα, όμως, θα είναι «χορταστική» και σε δραστηριότητες για όλη την οικογένεια. Στο Markopoulo Park θα περιμένουν τα παιδιά μια Μπαλονοχώρα, διάφορα φουσκωτά παιχνίδια, bungee τραμπολίνα, καθώς και αξιαγάπητα πόνυ για βόλτες και μαθήματα ιππασίας. Μικρά και μεγάλα παιδιά θα έχουμε, επίσης, τη δυνατότητα να επισκεφθούμε ένα Ινδιάνικο Χωριό και να συμμετάσχουμε σε διασκεδαστικές δράσεις.

Η «μάχη» των καλύτερων ίππων

Στο αγωνιστικό πρόγραμμα της ημέρας, τα βλέμματα όλων θα είναι στραμμένα στο 73ο Ελληνικό Ντέρμπι ΟΠΑΠ, το οποίο θα αναδείξει τον κορυφαίο ίππο της χρονιάς. Τον τίτλο θα διεκδικήσουν οι καλύτεροι τριετείς καθαρόαιμοι ίπποι και το θέαμα αναμένεται συναρπαστικό.

Δωρεάν μεταφορά από και προς «Κορωπί»

Η πρόσβαση στον ιππόδρομο Αθηνών, Markopoulo Park, είναι εύκολη, καθώς απέχει μόλις 30 λεπτά από την Αθήνα και διαθέτει δωρεάν parking 5.000 θέσεων. Για όσους δεν έχουν αυτοκίνητο, την ημέρα του 73ου Ελληνικού Ντέρμπι ΟΠΑΠ, θα πραγματοποιούνται δωρεάν δρομολόγια λεωφορείων από το σταθμό «Κορωπί» κάθε μισή ώρα από τις 12.00 μέχρι και τις 16.30 και επιστροφή από τις 12.30 μέχρι και τις 17.30.

Ο ΟΠΑΠ και η Ιπποδρομίες Α.Ε. υποστηρίζουν τη δράση του κοινωνικού παντοπωλείου του Δήμου Μαρκοπούλου.

Νομίζω ότι οι ευρωπαϊκές ηγεσίες δεν καταλαβαίνουν ούτε πώς έχουν εξελιχθεί οι συσχετισμοί δυνάμεων, ούτε ποιοι είναι οι φίλοι και ποιοι οι εχθροί της Ευρώπης. Δεν είναι ζήτημα σχεδίου και υποχθόνιων συμφερόντων, είναι ζήτημα βλακείας, λήθαργου, απάθειας. Είμαστε θεατές σε μια έκθεση φρικαλεοτήτων» δειλοί ειρηνάκηδες. Αλλά ελπίζω ακόμα: ίσως η πρόσφατη απόφαση του Ντόναλντ Τραμπ να «επιτρέψει» στον Ερντογάν να εισβάλει στη βόρεια Συρία μάς ξυπνήσει από τον ύπνο των δικαιών στον οποίον έχουμε βυθιστεί.

Δεν είμαστε ανήμποροι. Να περίπου τι μπορούμε να κάνουμε...

Για την αμερικανική προεδρία:

Υπάρχει περιθώριο συνεργασίας με την αμερικανική αντιπολίτευση και με τους λιγιστούς σοβαρούς Ρεπουμπλικανούς (μερικοί εκ των οποίων απομακρύνθηκαν από τον Ντόναλντ Τραμπ όταν επείσθησαν ότι είναι τρελός με τη βούλα) προκειμένου ο πρόεδρος και η συμμορία του να χάσουν το κύρος τους έναντι της οριακής πλειοψηφίας που εκπροσωπούν στο εσωτερικό. Ο Ντόναλντ Τραμπ, τραβώντας στα άκρα την πολιτική των Ρεπουμπλικανών, διέρρηξε την ήδη εύθραυστη ενότητα του ευρω-ατλαντικού κόσμου — στο μεταξύ, εμείς οι Ευρωπαίοι περί άλλα τυρβάζουμε. Οι ΗΠΑ στηρίζουν το Ισλάμ εδώ και πάνω από σαράντα χρόνια: δεν υπάρχει λογική· υπάρχουν βραχυπρόθεσμα οικονομικά κέρδη, δυνάμεις αδρανείας (η «φιλία» με την Τουρκία είναι απότοκο μιας τέτοιας δύναμης) και αποφάσεις που λαμβάνονται στη χαώδη ατμόσφαιρα του Λευκού Οίκου. Ας παρακάμψουμε την προεδρία και ας συνεργαστούμε με το Κογκρέσο, με ό,τι έχει απομείνει από τους δημοκρατικούς θεσμούς στις ΗΠΑ· με όσες αμερικανικές δυνάμεις διατηρούν ίχνη τιμής, κοινώς μπέσα.

Για την Τουρκία: Εκτός του ότι πρέπει να σταματήσει η πώληση όπλων στην Τουρκία — αυτό είναι το απλούστερο, μολονότι σημαίνει φυσικά ότι ο Ερντογάν θα προμηθευτεί όπλα από τη Ρωσία — η Τουρκία πρέπει να εκδιωχθεί από το ΝΑΤΟ. Ακόμα καλύτερο θα ήταν να δρομολογηθεί μια ριζοσπαστική αποχώρηση της Ευρώπης από τη Συμμαχία. Eurexit. Κάποτε το ΝΑΤΟ έπαιζε ρόλο προάσπισης από τον κομμουνισμό, από τη σοβιετική επεκτατικότητα· σήμερα δεν ξέρει τι ρόλο παίζει και, εν πάση περιπτώσει, συμπεριλαμβάνει τον υπ' αριθμόν 1 εχθρό των δυτικών χωρών: είτε θα φύγει η Τουρκία, είτε θα φύγουμε εμείς. Ο ρόλος της Τουρκίας οφείλεται μόνον εν μέρει στην ηγεσία: κυρίως οφείλεται στην τουρκική κοινωνία. Η Τουρκία έπρεπε να έχει εκδιωχθεί από το ΝΑΤΟ ήδη από την εισβολή στην Κύπρο το 1974 — αλλά τότε δόθηκε χρειάζοταν ως buffer στην ΕΣΣΔ· η οποία ΕΣΣΔ ήταν τότε η μοναδική δύναμη στον κόσμο που είχε κατανοήσει την ισλαμική απειλή. Ανέκαθεν, η τουρκική ηγεσία εκμεταλλεύεται το ΝΑΤΟ για να προωθήσει τους στόχους των Αδελφών

ΛΑΘΗ, ΒΛΑΚΕΙΕΣ, ΤΡΕΛΕΣ

Είμαστε θεατές σε μια έκθεση φρικαλεοτήτων· είμαστε δειλοί και ειρηνάκηδες

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Μουσουλμάνων: τι δεν καταλαβαίνουμε ακριβώς; Ο Ερντογάν είναι ο εγκάθετος του ISIS που συναλλάσσεται με τη Δύση, ανοίγει τη στρόφιγγα των μεταναστών — είναι ο κατ' εξοχήν «διακινητής» — και εφαρμόζει σχέδιο αποσταθεροποίησης και εξισλαμισμού. Δεν το κρύβει, απλώς εμείς δεν το βλέπουμε· εμείς δεν το ακούμε. Δεν βλέπουμε ότι το ισλάμ είναι ο φασισμο-ναζισμός του σήμερα κι ότι ο Ερντογάν προαλείφεται για χαλίφης. Δεν έχει «γραφικές αυτοκρατορικές φαντασιώσεις» όπως είπε ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος· δεν είναι ο Ιζνογκούντ· είναι πολιτικός εγκληματίας με τεράστια απήχηση στο σουνιτικό ισλάμ.

Για τον Μπασάρ αλ-Άσαντ: Οι Ευρωπαίοι έκαναν βεβαίως γκάφα μεγάλης ολκής όταν είδαν στα γεγονότα του 2011 μια «αραβική άνοιξη». Αντιθέτως, αν και στις εξεγέρσεις συμμετείχαν ομάδες που διέφεραν μεταξύ τους, η «αραβική άνοιξη» ήταν μια ακόμα ευρωπαϊκή επινόηση: οι Ευρωπαίοι δεν καταλαβαίνουν ότι οι αστικές επαναστάσεις είναι αδύνατες σε ισλαμικό έδαφος· είναι έτοιμοι να χειροκροτήσουν οποιαδήποτε ταραχή χωρίς να λαμβάνουν υπόψη πως όταν τα πράγματα μπορούν να επιδεινωθούν θα επιδεινωθούν. Σε όλες τις μουσουλμανικές χώρες, τα πράγματα επιδεινώθηκαν με τη συνε-

νοχή των Ευρωπαίων, οι οποίοι στήριξαν βλακωδώς τους μουλάδες στο Ιράν και στη συνέχεια τους τζιχαντιστές στη Μέση Ανατολή και στη βόρεια Αφρική. Πώς μπορεί να συμμαζευτεί τώρα η τρομερή κατάσταση στην οποία οι Ευρωπαίοι συνέβαλαν με τις τρέλες τους; Χρειάζονται συμβιβασμοί με τον Άσαντ; βοήθεια για την ανοικοδόμηση στη Συρία με αντάλλαγμα εγγυήσεις για την αναχαίτιση των εκροών προς την Ευρώπη.

Για τη Ρωσία και τον Βλαντίμιρ Πούτιν: Δεν ξέρουμε πώς να μιλάμε στους Ρώσους· δεν κάνουμε καμιά προσπάθεια να μιλήσουμε ρωσικά. Μόνο ο Μακρόν έχει συλλάβει το πρόβλημα: φτιάξαμε έναν εχθρό, έναν αδυσώπητο εχθρό, μολονότι μετά την κατάρρευση του σοσιαλιστικού συστήματος θα μπορούσαμε να αποκτήσουμε ένα φίλο σε βάση ισοτιμίας και στους κόλπους του ΝΑΤΟ. Η ευκαιρία αυτή έχει χαθεί.

Για τους Κούρδους: Οι Κούρδοι «δεν μας βοήθησαν στη Νορμανδία» — πόσο ηλίθιος μπορεί να είναι κανείς; — αλλά οι Τούρκοι ήταν πάντοτε με το μέρος των εχθρών της Ευρώπης. Γίνεται πολύς λόγος για το σύμφωνο Μόλοτοφ-Ρίμπεντροπ αλλά όχι και τόσο για το Φον Πάπεν-Σαράτζογλου. Ο στόχος της Ευρώπης θα έπρεπε να είναι η στήριξη μιας συμμαχίας του Άσαντ

με τους Κούρδους· δεν γίνεται αλλιώς. Οι Κούρδοι έκαναν λάθος να εμπιστευτούν τις ΗΠΑ (όπως λέμε συχνά «Δεν πρέπει να κατεβαίνεις στο πηγάδι με αμερικανικό σχοινί») και οι Ευρωπαίοι έχουν ευθύνη γι' αυτή την παραπλάνηση: δεν τους δώσαμε καμιά επιλογή. Οι τουρκικές επιδρομές εναντίον των Κούρδων στη Συρία, με εμπροσθοφυλακή μισθοφόρους ισλαμιστές του λεγόμενου Συριακού Εθνικού Στρατού και Τούρκους κομάντος, γίνεται με αμερικανικά όπλα· αμερικανικά όπλα χρησιμοποιούν και οι Κούρδοι. Αλλά εδώ και λίγες μέρες τα αμερικανικά στρατεύματα, στα οποία τους τελευταίους έξι μήνες έχουν προστεθεί 14.000 στρατιώτες, περνούν τώρα στην πλευρά των Τούρκων: είναι ψέμα η απόσυρση των Αμερικανών. Η αποκατάσταση της δικαιοσύνης για τους Κούρδους, η συνένωσή τους σε μια αυτόνομη περιοχή, αναβάλλεται επ' αόριστον. Προέχει η επιβίωσή τους από την εκστρατεία εθνοκάθαρσης. Και γι' αυτό, την ανάγκη φιλοτιμίας ποιώντας, συμμαχούν με τον Άσαντ. Στη Μέση Ανατολή ό,τι ισχύει το πρωί, διαψεύδεται το μεσημέρι.

Αν και είπα ότι ελπίζω ακόμα, δεν περιμένω τίποτα από τη σύνοδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα γίνει αυτή την εβδομάδα: καίγεται το σπίτι μας κι εμείς κοιτάμε αλλού. **A**

Ο ΕΡΝΤΟΓΑΝ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΓΚΑΘΕΤΟΣ ΤΟΥ ISIS ΠΟΥ ΣΥΝΑΛΛΑΣΣΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗ ΔΥΣΗ, ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΗ ΣΤΡΟΦΙΓΓΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ –Ο ΚΑΤ' ΕΞΟΧΗΝ «ΔΙΑΚΙΝΗΤΗΣ»– ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΖΕΙ ΣΧΕΔΙΟ ΑΠΟΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΛΑΜΙΣΜΟΥ

Στάχτη στα μάτια οι κυρώσεις κατά της Τουρκίας

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Ένας ρακοσυλλέκτης στέκεται σε στάση προσοχής χαιρετώντας, προφανώς, τους κάδους σκουπιδιών της Τούσλα στην ασιατική ακτή του Μαρμαρά που βρίσκονται μπροστά από ένα σχολείο, ενώ ακούγεται στο σχετικό video ο εθνικός ύμνος της Τουρκίας. Απλά ο συμπαθής βιοπαλαιστής επιχειρεί να ταυτιστεί με το πνεύμα των ημερών. Το ίδιο και οι τούρκοι ποδοσφαιριστές που με κάθε ευκαιρία χαιρετούν στρατιωτικά χαμογελώντας στον φακό. Κάπως έτσι άρχισαν πριν από πολλές δεκαετίες και οι Ναζί στη Γερμανία. Δεν πήγαινε το μυαλό τους πως θα τους καταστρέψει ο Χίτλερ.

Στην άλλη άκρη του Ατλαντικού, ο Ντόναλντ Τραμπ με μεγάλη καθυστέρηση και κατόπιν εορτής υπέγραψε διάταγμα που επιτρέπει κυρώσεις προς την Τουρκία. Σύμφωνα με το πρακτορείο Bloomberg, πρόκειται για κακής ποιότητας ανέκδοτο. Οι επαΐοντες σε θέματα διεθνών κυρώσεων εκτιμούν πως οι κινήσεις Τραμπ δεν θα επηρεάσουν στην πραγματικότητα ούτε τις στρατιωτικές δυνατότητες της Τουρκίας, ούτε τις οικονομικές δυνατότητες αυτής της χώρας, ούτε και τη διπλωματική επιθετικότητα της Άγκυρας.

Βλέπετε, ο Ντόναλντ Τραμπ επιθυμεί να επανεκλεγεί. Αυτό σημαίνει πως σε 15 ημέρες θα πρέπει να ακολουθήσει τους κανόνες που επιβάλλει η προεκλογική εκστρατεία του αφού σε έναν χρόνο ακριβώς, τον Νοέμβριο του 2020, θα διεξαχθούν προεδρικές εκλογές στις ΗΠΑ. Κανείς δεν πηγαίνει σε εκλογές εμπλέκοντας τις ΗΠΑ σε νέο πόλεμο. Τα πράγματα είναι απλά. Η κυβέρνηση των ΗΠΑ θα αφήσει την Τουρκία να κινηθεί ελεύθερα εντός ενός πλαισίου το οποίο θα εξηγηθεί στον Ταγίπ Ερντογάν στις 13 Νοεμβρίου, οπότε αναμένεται να επισκεφθεί τον Λευκό Οίκο.

Ο Ντόναλντ Τραμπ κοροϊδεύει το Κογκρέσο και τους Αμερικανούς. Χαϊδεύει τα αυτιά των Ρώσων και των Τούρκων, κάνει πως δεν καταλαβαίνει του Ιρανού, δουλεύει τους Σαουδάραβες και, βεβαίως, πούλησε στεγνά τους Κούρδους. Το μήνυμα έφθασε στο Ισραήλ όπου ένας πρώην υπουργός σχολίασε: «Ας μας γίνει μάθημα αυτό το πάθημα των Κούρδων στη Συρία. Τη χώρα σου, τον λαό σου, τον προστατεύεις πάντα μόνος σου».

Στην Αθήνα, ως φαίνεται, δεν πρόκειται να φτάσει ποτέ το μήνυμα αυτό.

Οι Τούρκοι μέσα σε 7 ημέρες, από την περασμένη Τετάρτη δηλαδή, κατάφεραν να διασφαλίσουν τον έλεγχο ενός τμήματος της «Ζώνης Ασφαλείας» που επιχειρούν να εγκαταστήσουν στη Βόρειο Συρία. Παράλληλα, η τουρκική εισβολή και η απαράδεκτη ελαφρότητα και ανηθικότητα των Αμερικανών έσπρωξαν τους Κούρδους στην αγκαλιά του προέδρου Άσαντ και των Ρώσων. Άλλο που δεν ήθελε ο Πούτιν. Κατόπιν τούτου η Άγκυρα καλείται να «τα βρει» με τη Δαμασκό ως προς το πόσο και μέχρι πού θα πρέπει να «στριμωχτούν» οι Κούρδοι της Συρίας. Μάλλον οι Ρώσοι θα ξέρουν καλύτερα και ήδη θα έχουν ενημερώσει σχετικά τους φίλους Τούρκους, οι οποίοι αγοράζουν ρωσικό αμυντικό υλικό. Τόσο ο Ερντογάν όσο και οι Ρώσοι αλλά και ο Άσαντ θα έβλεπαν με πολύ καλό μάτι την «αραβοποίηση» μιας εκτενούς ζώνης στα σύνορα Συρίας - Τουρκίας όπου Άραβες, Σουνίτες, και όχι Κούρδοι, θα εγκατασταθούν σε μικρά αστικά - ημιαγροτικά κέντρα που θα οικοδομηθούν με πόρους της ΕΕ. Γιατί αυτό είναι το σχέδιο.

Στο μεταξύ, για να εκπληρωθούν οι σχεδιασμοί θα πρέπει πάνω από μισό εκατομμύριο Κούρδοι να εκτοπιστούν από τη «Ζώνη Ασφαλείας». Μέχρι τώρα έχουν μετακινηθεί 150.000. Για τον λόγο αυτό η εισβολή θα συνεχιστεί έως ότου η Τουρκία καλύψει μία περιοχή μήκους πάνω από 200 χιλιόμετρα και βάθους 35 χιλιόμετρα.

Το παιχνίδι είναι απόλυτα ελεγχόμενο. Οι Σύροι κυβερνητικοί προωθούνται μεν σε κουρδικά εδάφη, αλλά σε απόσταση ασφαλείας από τους Τούρκους εισβολείς ανατολικά του Ευφράτη. Θα βρίσκονται 40 και 80 χιλιόμετρα μακριά από τις τουρκικές θέσεις. Στα δυτικά του Ευφράτη οι αποστάσεις είναι εγγύτερες. Στο Μανμπίζ, δηλαδή. Αλλά ακόμη και εκεί οι Σύροι του Άσαντ δεν εισήλθαν στην πόλη αλλά παρέμειναν εκτός αστικού ιστού. Πρέπει να αποφευχθούν οι μη απαραίτητες εμπλοκές.

Στην Αθήνα προετοιμάζονται (:) για τη Σύνοδο Κορυφής της ΕΕ όπου θα κυριαρχήσει το Συριακό ζήτημα και η Τουρκία. Η Ευρώπη ωστόσο, όσο και αν προσπάθησαν κάποιοι, δεν είναι σε θέση να ακολουθήσει μία αποτελεσματική πολιτική ως προς την εξαγωγή αμυντικού υλικού προς την Τουρκία. Έτσι η Γαλλία προσποιείται πως επιβάλλει κυρώσεις στην Άγκυρα απαγορεύοντας την πώληση όπλων που θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν κατά των Κούρδων. Δεν επιβάλλει εμπάργκο για όπλα που θα μπορούσαν να σκοτώσουν κάποιον άλλο. Κύπριο, επί παραδείγματι, ή Αρμένιο ή Έλληνα, βρε αδερφέ. Η απόλυτη υποκρισία. Αλλά, όπως και να 'χει, δεν ενδιαφέρει κανέναν τι λέει το Παρίσι

Ο ΤΑΓΙΠ ΕΡΝΤΟΓΑΝ ΕΧΕΙ ΤΡΟΧΟΔΡΟΜΗΣΕΙ ΤΗ ΧΩΡΑ ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΠΙΣΤΑ, ΟΠΟΥ Η ΚΙΝΗΤΗΡΙΟΣ ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΣΛΑΜΙΚΟΣ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ

διότι ο βασικός προμηθευτής πολεμικού υλικού στην Τουρκία είναι η Γερμανία η οποία δεν θέλει να ακούσει για ολοκληρωτικές κυρώσεις σε εξαγωγές όπλων. Πόσο δε μάλλον αυτή τη χρονική στιγμή, αφού έξω από τη Σμύρνη αναμένεται να οικοδομηθεί και να λειτουργήσει το νέο εργοστάσιο του «Αυτοκινήτου του Λαού», της Volkswagen δηλαδή, μία επένδυση αρκετών δισεκατομμυρίων ευρώ.

Τούρκοι αυτοεξόριστοι και ευρωπαίοι αναλυτές που παρακολουθούν τα πράγματα στην Εγγύς Ανατολή προειδοποιούν πως ο Ερντογάν, προκειμένου να διασφαλίσει την πολιτική κυριαρχία του στο εσωτερικό, δεν μπορεί παρά να ανοίγει νέα μέτωπα. Είναι υποχρεωμένος να ολοκληρώσει αυτό που άρχισε στη Βόρειο Συρία

αλλά και να επιμείνει στην τακτική που ακολουθεί στην ΑΟΖ της Κύπρου. Ο Ταγίπ Ερντογάν έχει τροχοδρομήσει τη χώρα σε μία πολεμική πίστα, όπου η κινητήριος δύναμη της πολιτικής του είναι ο ισλαμικός εθνικισμός. Στην παρούσα φάση μάλιστα διασφάλισε και τη στήριξη όλης της τουρκικής αντιπολίτευσης εκτός του κόμματος HDP (δηλαδή των Κούρδων) και των ελάχιστων πια αριστερών - προοδευτικών σε αυτή τη χώρα. Οι υπόλοιποι είναι είτε στη φυλακή, είτε στο εξωτερικό, είτε με δεμένα μάτια και βουλωμένα αυτιά στο σπίτι τους αναμένοντας να περάσει το κακό. Μόνο που το κακό δεν περνά και δεν θα περάσει ούτε εύκολα ούτε και σύντομα. Στην Τουρκία οικοδομείται ένα καθεστώς ισλαμικού εθνικισμού, σε πιο light μορφή από εκείνη του Ιράν, αλλά με την ίδια αποτελεσματικότητα. Δηλαδή, υπάρχει το απειλητικό ενδεχόμενο να υπάρξουν και επίγονοι του Ερντογάν, όπως υπήρξαν στην Τσεχία επίγονοι της πρώτης φάσης του καθεστώτος. Για να επιβιώσει ένα τέτοιο καθεστώς, όπως ακριβώς έγινε στο Ιράν, χρειάζεται η ανακύκλωση μίας διαρκούς απειλής ενός υπαρκτού ή ανύπαρκτου εχθρού. Αυτή είναι η προσφιλής τακτική του Ταγίπ Ερντογάν. **A**

Η ΖΩΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

Η βροχή έχει μόλις σταματήσει και οι δρόμοι γύρω από την Ομόνοια γυαλίζουν λες και τους έχεις περάσει με καθαριστικό. Στο πεζοδρόμιο δίπλα στον ΕΦΚΑ στην Πειραιώς, κάτι τύποι με ύποπτες φάτσες συνομιλούν με τα ενήλικα μέλη μιας οικογένειας. Τα παιδιά, φορτωμένα με σακίδια και σακούλια, στέκονται παραδίπλα. Το κορίτσι έχει στο πρόσωπό του ένα ύφος παραίτησης και απάθειας, για το οποίο πιθανότατα δεν ευθύνεται η εφηβεία. Το αγόρι δείχνει απλά εξαντλημένο. Είναι δεν είναι εννιά χρονών.

Αν καταλαβαίνω σε τι γλώσσα μιλούν. Όμως από τις κινήσεις και τις στάσεις των σωμάτων φαίνεται πως οι γονείς παρακαλούν για κάτι. Ο δε επικεφαλής της παρέας τους αντιμετωπίζει με απαξίωση και εξάρσεις αγριάδας. Κάτι παζαρεύουν. Τη διαιμονή της οικογένειας σε κάποιο χώρο; Τη μεταφορά τους κάπου; Την εύρεση μιας εργασίας; Ένας από την παρέα των αντρών με βλέπει που τους κοιτάζω και μου κάνει νόημα να φύγω. Προτιμώ να ακολουθήσω τη συμβουλή του. Ανεβαίνω στο μηχανάκι, βάζω μπρος και απομακρύνομαι.

Λίγο νωρίτερα, στα (ας τα πούμε) γραφεία του ΕΦΚΑ είχα γίνει μάρτυρας μιας άλλου τύπου ενοχλητικής σκηνής. Μια παχύσαρκη γυναίκα έφτασε κουτσαίνοντας στον γκισέ έπειτα από μιάμιση ώρα αναμονής, για να αποδειχτεί πως δεν είχε μαζί της μια απαραίτητη φωτοτυπία. Τα παρακάλια της δεν έπιασαν τόπο. Ο υπάλληλος την αντιμετωπίζει με κοφτές υπηρεσιακές φράσεις και επιδεικτικά ξεφυσήματα, ενώ οι πολίτες την καταάδιασαν επειδή καθυστερούσε την ουρά. Μισή ώρα αργότερα,

ήταν καθισμένη στα σκαλοπάτια του ορόφου με το κεφάλι να ακουμπάει στον θεοβρόμικο τοίχο.

Η αιώνια ανημποριά του αδύναμου. Η αδιαφορία. Η αίσθηση της σύνθλιψης. Οι δουλειές, ύποπτες και μη, που προχωρούν — στην ανάγκη ισοπεδώνοντας όποιον κουτσαίνει. Η συνθήκη αυτή υπήρχε πάντα στην περιοχή γύρω από την Ομόνοια. Ψάχνοντας για παλιές φωτογραφίες, έπεσα πάνω σε μία από την Κατοχή: Κάποιοι εξαθλιωμένοι —μάλλον επαρχιώτες στρατιώτες που έχουν ξεμείνει στην Αθήνα— ξαπλώνουν στις σχάρες της πλατείας, ενώ από δίπλα τους περνούν, κομψοί και αεράτοι, δύο δανδήδες.

↑ Ομόνοια, 1958

↓ Στιγμιότυπο στην Ομόνοια, την περίοδο της Κατοχής

**Η ΑΙΩΝΙΑ ΑΝΗΜΠΟΡΙΑ
ΤΟΥ ΑΔΥΝΑΜΟΥ.
Η ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ.
Η ΑΙΣΘΗΣΗ ΤΗΣ
ΣΥΝΘΛΙΨΗΣ.
ΟΙ ΔΟΥΛΕΙΕΣ,
ΥΠΟΠΤΕΣ ΚΑΙ ΜΗ,
ΠΟΥ ΠΡΟΧΩΡΟΥΝ
ΣΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗ
ΙΣΟΠΕΔΩΝΟΝΤΑΣ
ΟΠΟΙΟΝ ΚΟΥΤΣΑΙΝΕΙ.**

Στην οδό Σωκράτους, απέναντι από το Εφετείο, βρισκόταν κάποτε το γραφείο όπου δούλευε ο πατέρας μου. Θυμάμαι σαν παιδί τα εσωτερικά των κτιρίων με το επιτηδευμένο λούστρο, τα λεφούσια των κουστουμαρισμένων που σε παράσερναν στα πεζοδρόμια, τους δικηγόρους με τις χαλαρωμένες γραβάτες που γελούσαν αυτάρεσκα στα μικρά ουζερί των στοών... Και λίγα μέτρα πιο εκεί, παπατζήδες, επαίτες με κολοβά πόδια και μικροπωλητές που σκέπαζαν το καρότσι τους με ένα σεντόνι και έτρεχαν μακριά μόλις εμφανιζόταν αστυφύλακας.

Στις αρχές των 90s, όταν το πρώτο κύμα των μεταναστών λήμνασε στην Ομόνοια, οι εργολάβοι φρέναραν με το ημιφορτηγό και έδειχναν με το δάχτυλο τους τυχερούς που θα έκαναν μεροκάματο. Στην οδό Αθηνάς, οι αργυραμοιβοί έστηναν κάθε πρωί τις βιτρινούλες τους και στα στενά τα πρεζάκια εκδίδονταν για τη δόση τους. Σταδιακά, νέες μαφίες μπήκαν στο παιχνίδι. Τα στέκια άλλαζαν διαρκώς θέση, μα ήταν πάντα εκεί. Κατά διαστήματα, στα οοs, έτρεμε το φυλλοκάρδι σου όταν περνούσες από τη Γερανίου, τη Ζήνωνος, τη Μεγάνδρου, την πλατεία Θεάτρου...

Η σημερινή κατάσταση μοιάζει λιγότερο επικίνδυνη. Ίσως επειδή την έχουμε πια συνηθίσει και με ένα τρόπο αποδεχτεί. Σύμφωνα με τα περσινά στοιχεία της αστυνομίας, ο δείκτης της εγκληματικότητας είναι πολύ υψηλός, με τη μικρο-εγκληματικότητα (βασικά τις μικροκλοπές) να αφορά το 70% των περιπτώσεων. Το αστυνομικό τμήμα Ομοנוίας —αυτή η «μαύρη τρύπα της Αθήνας», όπως αναγράφεται σε έναν τοίχο στην Πειραιώς— έχει πάντα πολλή δουλειά.

Έστω και έτσι, η ζωή δεν παύει να σε εκπλήσσει. Αργά το μεσημέρι, ας πούμε, πετυχαίνεις καλοντυμένες μητέρες από την Αφρική και την Ασία μαζί με παιδάκια που κουβαλούν σχολικές τσάντες. Και το απόγευμα, στα πολυώροφα καταστήματα ρούχων στη Σταδίου, οι μισοί σχεδόν πελάτες μιλούν μεταξύ τους σε άγνωστες γλώσσες. Υπάρχουν δηλαδή κανονικοί άνθρωποι, οι οποίοι κατοικούν και βγαίνουν βόλτα και πηγαίνουν σχολείο στην περιοχή — πράγμα από μόνο του εντυπωσιακό. Το πνεύμα της Ομόνοιας, λοιπόν, είναι ακόμα εκεί. Και η ζωή, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, συνεχίζεται. **Α**

ΖΗΣΕ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΣΤΟ HIGHBALL

Ψηλά ποτήρια, νέα πρωτότυπα
serves από το Johnnie Walker,
στα μπαρ που πάντα κάτι
ωραίο συμβαίνει

KEEP WALKING

Το να ζεις την πόλη σου είναι attitude. Εσύ που ταξιδεύεις, οραματίζεσαι το μέλλον, παίζεις την τεχνολογία στα δάχτυλα, έχεις απαιτήσεις και εγκαταλείπεις ένα μέρος όταν αισθάνεσαι πως δεν ανήκεις σε αυτό, το νιώθεις. Γιατί οι καλύτερες διαδρομές είναι εκείνες όπου ακούς την καρδιά σου και όχι το μυαλό. Σου φαίνονται όλα δήθεν και αναζητάς νέες βόλτες; Όταν η απάντηση είναι περιέργεια η ερώτηση είναι σωστή. Αν ζεις την Αθήνα, καταλαβαίνεις πως αλλάζει και ετοιμάζεται να περπατήσει στην επόμενη δεκαετία. Στην καρδιά της πόλης, στο εμπορικό τρίγωνο, στους δρόμους-αρτηρίες που μεταμορφώνονται και φιλοξενούν κάθε νύχτα νέες ανθρώπινες ιστορίες, η ζωή κυλά με άλλους ρυθμούς. Λοκάλια, τουρίστες, city lovers, shoppers, urban ψυχές, εξερευνούν το ιστορικό κέντρο όπως σε κάθε μεγάλη πόλη. Με πάθος και διάθεση για νέες διαδρομές. Ανοίγοντας νέους δρόμους ξανά, το ανατρεπτικό Johnnie Walker μας καλεί να ακολουθήσουμε την πιο up to date γευστική τάση γιατί η φάση είναι HIGHBALL. Και ο Περι-

πατητής σε περιμένει να το ζήσεις μαζί με τους κολλητούς σου σε ψηλό ποτήρι: τρία νέα serves με βάση το Johnnie Walker Black Label, σε δέκα must explore μπάρες της Αθήνας. Long drink στιγμές με Ginger Ale, iced tea ροδάκινο ή ανθρακούχα λεμονάδα; Όποια κι αν διαλέξεις, είναι HIGHBALL. Στο ατμοσφαιρικό 42 Barstronomy στην Κολοκοτρώνη. Στο chic cocktail bar BARRUS στην Πλατεία Αγίας Ειρήνης. Στο underground CRUST που ζει η γενιά της Πρωτογένους. Στο καλλιτεχνικό meeting point της Καλαμιώτου, FAUST Bar-Theatre-Arts. Στη διαφορετική στοά του Gulliver Athens Bar στην Κολοκοτρώνη. Στο TALL'S TOY που συνεχίζει την τολμηρή παράδοση στην Καρύτση. Στο The Dude Bar στην Καλαμιώτου που θα άραζε ο «Μεγάλος Λεμπόφσκι». Στο αυθεντικό street bar TYCO στη Ρόμβης. Στο fusion στέκι του κέντρου ΦΟΥΥΑΡ στη Μητροπόλεως. Στο σοφιστικέ Χοροστάσιον στην πλατεία Κλαυθμώνος. Στα spots της πόλης που τα ποτήρια σηκώνονται ψηλά χωρίς δηθενιά. Το να ζεις την πόλη σου είναι attitude. Το να την απολαμβάνεις HIGHBALL είναι το μέλλον.

LEMON

Inspired by RIO

Ουίσκι με λεμόνι είναι ένας άλλος τρόπος να πίνεις το αγαπημένο σου Scotch. Η πολύπλευρη γευστική διάσταση του εσπεριδοειδούς και το twist που δίνει στον ουρανίσκο, επιβεβαιώνουν γιατί το Johnnie & Lemon είναι ένα serve που δεν μοιάζει με κανένα άλλο.

PEACH

Inspired by NEW YORK

Εκχύλισμα από τσάι ροδάκινο, κανέλλα και θυμάρι με πάγο και Johnnie Walker Black Label σε μια συνταγή γεμάτη φρεσκάδα. Δροσερό, λαμπερό και γευστικό, το Johnnie & Peach δίνει νέα εκδοχή στην αγαπημένη αμερικανική συνταγή που αγαπήθηκε σε όλο τον κόσμο.

GINGER

Inspired by CAPE TOWN

Ουίσκι και πιπερόριζα, ένας ιδιαίτερος συνδυασμός. Πικάντικη και γεμάτη γεύση που αξίζει να ανακαλύψεις. Ιδανική επιλογή για μια νέα whisky εμπειρία, αλλά και υπέροχη εισαγωγή στον κόσμο των Scotch, το Johnnie & Ginger (γνωστό και ως Mamie Taylor) ταιριάζει σε όσους δεν θέλουν μια από τα ίδια.

THERE'S A HIGHBALL IN YOUR FUTURE

www.apolafste.ypefthina.eneap.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

Johnnie Walker

Είμαστε μια μικρή πόλη και όλοι γνωρίζουμε καλά. Στην κλίμακα αυτή, είναι δύσκολο να αναπτυχθεί ένας ελεύθερος, ειλικρινής και γόνιμος προβληματισμός. Όλοι συντάσσονται αυτομάτως είτε σε μια διατεταγμένη υποστήριξη (συνήθως προς την εκάστοτε κυβέρνηση) είτε σε μια προκατειλημμένη εκθροπάθεια (ασκώντας πάντοτε αρνητική και στείρα αντιπολίτευση). Όπως θα έλεγε και ο Νικόλας Σεβαστάκης, αυτή την περίοδο στη Θεσσαλονίκη, με αφορμή τη δύσκολη συνύπαρξη αρχαίων και μετρό στη στάση Βενιζέλου, επικρατεί μια γενικευμένη, καταστροφική «τύφλωση». Η ένταση, που σιγόβραζε τα τελευταία χρόνια, επιδεινώθηκε από την τοποθέτηση του πρωθυπουργού στην ομιλία του στη ΔΕΘ για την απόσπαση και επιστροφή των ευρημάτων. Το γεγονός (προϊόν, πιστεύω, κακής συμβουλής τοπικών παραγόντων) κομματικοποίησε έντονα και απογείωσε επικοινωνιακά ένα σύνθετο τεχνικό θέμα, κάνοντάς το έρμαιο της στείρας αντιπαράθεσης Νέας Δημοκρατίας και Σύριζα, με ολέθριες για το έργο επιπτώσεις.

Τώρα πια οφείλουμε να αναζητήσουμε μια νέα συλλογική αξιοπιστία, ξεπερνώντας τα απλουστευτικά και διχαστικά δίπολα, που οδηγούν στην απόλυτη απραξία και αδράνεια. Γι' αυτό, στην πρόσφατη ανοιχτή συζήτηση του Δημοτικού Συμβουλίου, μπροστά στο διαφαινόμενο απόλυτο αδιέξοδο, κατέθεσα μια πρόταση συναινετικής υπέρβασης του προβλήματος, απλή, όπως το «αυγό του Κολόμβου»: την παραμονή των πολύτιμων αρχαιολογικών ευρημάτων στη θέση τους (in situ) και την αναστολή της κατασκευής του σταθμού της Βενιζέλου. Και δεσμεύτηκα πως, ως συγκοινωνιολόγος, είμαι έτοιμος να τεκμηριώσω δημόσια ότι οι εύλογες αντιρρήσεις που υπάρχουν, μπορούν να απαντηθούν πειστικά και να αντιμετωπιστούν αποτελεσματικά.

ΤΟ ΑΥΓΟ ΤΟΥ ΚΟΛΟΜΒΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΑΘΜΟ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Του ΣΠΥΡΟΥ ΒΟΥΓΙΑ

Κατ' αρχήν, η μέγιστη απόσταση βαδίσματος για την κάλυψη της απόστασης μεταξύ των γειτονικών σταθμών Αγίας Σοφίας και Πλατείας Δημοκρατίας (που απέχουν μεταξύ τους μόλις ένα χιλιόμετρο) θα είναι 500 μέτρα, δηλαδή 5-6 λεπτά περίπου, χρόνος πολύ λογικός και συνήθης σε πόλεις με μετρό. Τόσο θα περπατούν και σε άλλες περιοχές της πόλης για να πάρουν το μεταφορικό αυτό μέσο. Το επίπεδο ποιότητας εξυπηρέτησης αυτών των σταθμών όντως θα επιβαρυνθεί και θα υποβαθμιστεί κατά μία βαθμίδα, από Β/Σ (δηλαδή μετρίως συμφορημένο) σε C/D (δηλαδή αρκετά συμφορημένο), κάτι όμως που δεν είναι απαγορευτικό για τη λειτουργία τους. Αυτό αντισταθμίζεται με την υψηλή συχνότητα (40 συρμοί /ώρα αιχμής), τη γενικευμένη εφαρμογή του ηλεκτρονικού εισιτηρίου στο επίπεδο των εκδοτηρίων αλλά και τη δυνατότητα ενίσχυσης της επιφανειακής εξυπηρέτησης της περιοχής Βενιζέλου με περισσότερα λεωφορεία. Τέλος, άλλες επιφυλάξεις που εκφράζονται (για την προσαρμογή του υπάρχοντος λογισμικού, την ανάγκη κατασκευής ενός ακόμη αγωγού εξα-

ερισμού της σήραγγας και τις αναγκαίες αλλαγές στη σύμβαση χρηματοδότησης του έργου) δεν θεωρούνται ανυπέρβλητες και υπάρχει χρόνος να γίνουν, αν σκεφτεί κανείς τη σοβαρότητα των επιχειρημάτων (τη σημασία των αρχαιοτήτων) και την αναμενόμενη οικονομία από τη σύντμηση του κόστους και του χρόνου ολοκλήρωσης του έργου. Το όφελος από την εφαρμογή μιας τέτοιας πρότασης θα είναι διπλό: Πρώτα, γιατί θα αποκαλυφθούν άμεσα και απρόσκοπτα οι αρχαιολογικοί θησαυροί και θα δημιουργηθεί ένας νέος, σημαντικός τουριστικός πόλος έλξης για την περιοχή, που θα αποζημιώσει τους επαγγελματίες και τους κατοίκους από τη μακρόχρονη ταλαιπωρία και την αισθητική υποβάθμιση. Και, ύστερα, γιατί το μετρό μπορεί να αρχίσει με βεβαιότητα να λειτουργεί από το φθινόπωρο του 2021, σε 2 χρόνια δηλαδή από σήμερα, αποφεύγοντας τις μεγάλες κατασκευαστικές, οικονομικές, δικαστικές και άλλες συγκρούσεις και αβεβαιότητες, που είναι βέβαιο πως θα καθυστερήσουν για πολλά ακόμη χρόνια το πολύπαθο έργο. Είναι χαρακτηριστικό πως και οι δύο λύσεις που αντιπαράτίθενται σήμερα έχουν (αμφισβητούμενο) ορίζοντα ολοκλήρωσης το 2023 ή το '24, ενώ η πόλη και, ειδικότερα, οι κάτοικοι και επαγγελματίες στις περιοχές των σταθμών, δεν αντέχουν ούτε ένα μήνα παραπάνω.

Ύστερα από μια τραυματική εμπειρία τόσων ατέρμονων συζητήσεων, λαθών και ματαιώσεων, ελπίζω πως αυτή η πρόταση μπορεί να αποδειχθεί λυτρωτική, γεφυρώνοντας τις αντιδιαμετρικές απόψεις που συγκρούονται. Πως μπορεί να τερματίσει τον νέο, καταστροφικό εμφύλιο που ξέσπασε στην πόλη, κόβοντας με σύνεση και αποφασιστικότητα το «Γόρδιο δεσμό» που απειλεί να πνίξει τα σχέδια και την ομαλή πορεία της Θεσσαλονίκης προς το μέλλον. ●

ΑΚΟΛΟΥΘΩΝΤΑΣ ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ

Του ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΗ

Η πρώτη ανάγνωση του «Joker» είναι μία αγόρευση, στο παγκόσμιο βήμα, για την οργή των καταφρονεμένων. Μία δεύτερη ανάγνωση μπορεί να διακρίνει την προτροπή σε πράξεις βίας με το πρόσχημα της «ανατροπής». Και αν επιχειρήσεις μία τρίτη, ίσως ανακαλύψεις διάθεση για τη δαιμονοποίηση της ψυχικής ασθένειας – ένας ψυχασθενής που εξελίσσεται σε δολοφόνο όταν του κόβουν τα χάπια. Σίγουρα θα υπάρχουν και άλλες αναγνώσεις. Ας πούμε το κάλεσμα σε ξεσηκωμό απέναντι στον πλούτο. Ίσως υπάρχει και κάτι σχετικό με τη μάσκα του κλόουν – ποιος ξέρει; Όταν η τέχνη έχει μόνο μία ανάγνωση, είναι σαν αναψυκτικό που ξεχάστηκε ανοιγμένο στο ψυγείο. Η σπουδαία τέχνη προκαλεί στο μυαλό αυτό που κάνουν οι φυσαλίδες στον ουρανό. Κάπως έτσι, όμως, ο «Joker» έγινε παγκόσμιο trend. Πολλοί κινηματογράφοι στις ΗΠΑ προειδοποιούν τους γονείς ότι στην ταινία δεν υπάρχει Batman, δηλαδή δεν νικάει το «καλό», με τη συμβατική έννοια. Σε άλλες αίθουσες θεατές τρώνε φρίκη μαζί με τα ποπ κορν. Την ώρα που σκοτώνει ο «Joker» κάποιος αρχίζει να γελάει υστερικά και αρκετοί σηκώνονται από τις θέσεις τους, κατευθυνόμενοι προς την έξοδο. Κανένας δεν θεωρεί πλέον απίθανο το ενδεχόμενο να υπάρχει στην αίθουσα κάποιος που θέλει να βάψει το πανί με αληθινό αίμα. Στο μεταξύ, είτε βλέπετε φρίκη είτε επανάσταση, οι παραγωγοί είδαν εισπράξεις 350 εκατ. δολαρίων μόνο μέσα στο πρώτο Σαββατοκύριακο – αυτό είναι που έχει σημασία και αυτό που μένει στο τέλος. Είναι και κάτι ακόμα. Έχει περάσει μισός αιώνας από τότε που ο Λένον, θέλοντας να περιγράψει τη δημοφιλία του γκρουπ, είπε ότι οι Beatles είναι πιο διάσημοι από τον Ιησού. Η δήλωση θεωρήθηκε προκλητική, αλλά εξηγούσε πώς η ποπ κουλτούρα γίνεται το όχημα μεταφοράς παγκόσμιων τάσεων. Αυτό το κάνει και η μόδα, θα πείτε. Ναι, απλώς τώρα η ποπ κουλτούρα δεν χρειάζεται περισσότερες από 48 ώρες για να σπείρει κάτι στον πλανήτη, τουλάχιστον στο δυτικό κομμάτι του.

Και μην μου πείτε ότι μια ταινία δεν είναι τίποτα το σπουδαίο. Το «V for Vendetta» ενέπνευσε τους Anonymous. Ο «Joker» μπορεί να μην εμπνεύσει κανέναν. Κάποια στιγμή, όμως, κάτι θα εμφανιστεί και κάτι συγκλονιστικό θα συμβεί. Είμαστε το κοπάδι που ακούει στα ίδια σφυρίγματα. Και όταν ο ισχυρότερος άνθρωπος στον πλανήτη είναι μία καρικατούρα, ένα καρτούν, δεν βρίσκω τον λόγο γιατί ένας κινηματογραφικός ήρωας να μην μπορεί να σηκώσει αέρα. Δεν θέλω να σας προκαλέσω, αλλά αν κοιτάξετε με προσοχή την παγκόσμια ιστορία, θα διαπιστώσετε ότι δύο από τα μεγαλύτερα κινήματα που γέννησε η ανθρωπότητα, ο χριστιανισμός και ο μουσουλμανισμός, στηρίχθηκαν σε αφηγήσεις για τα κατορθώματα σούπερ ηρώων με υπερφυσικές δυνάμεις και διεισδυτικό λόγο. Το φανταστικό δεν υστερεί πάντα έναντι του πραγματικού. Καμιά φορά κατεβαίνει στην αρένα έχοντας μαζί του το θυμικό των ανθρώπων. Αυτό που συχνά λησμονούμε ή παραβλέπουμε στην εποχή μας είναι η διάθεση των ανθρώπων να καταναλώσουν παραμύθι και να ακολουθήσουν ουτοπία. Θυμηθείτε μόνο τι έχει συμβεί στον πλανήτη για το όραμα της αταξικής κοινωνίας και της καθολικής ευημερίας. Ο μύθος, τα κοινά ψέματα, τα σύμβολα και οι κατασκευές με στοιχεία του φανταστικού έχουν αποδειχθεί συστατικά στοιχεία της ανατροπής. Ζούμε σε καιρούς με έλλειψη ιδεών. Η παραδοσιακή σύγκρουση ανάμεσα στη Δεξιά και στην Αριστερά μετράει πλέον τις σφαίρες της. Η ανθρωπότητα βρίσκεται, στατιστικά, στο καλύτερο σημείο της διαδρομής της. Αν όλοι οι άνθρωποι που έζησαν στον πλανήτη μπορούσαν να διαλέξουν τον χρόνο γέννησής τους, θα επέλεγαν τις μέρες μας. Ωστόσο η δυσφορία είναι το κύριο χαρακτηριστικό στις αντιδράσεις μίας δικτυωμένης παγκόσμιας κοινωνίας, όπου ο καθένας ζηλεύει και επιθυμεί την ευημερία του άλλου. Τα νέα κινήματα θα γεννηθούν μέσα από την ποπ κουλτούρα που διατρέχει την παγκόσμια κοινωνία ως ο μέγιστος κοινός διαιρέτης. Όταν η πολιτική, δηλαδή το πραγματικό, οδηγεί σε αδιέξοδο, το φανταστικό γίνεται καταφυγή. Όταν το υπαρκτό δεν οδηγεί κάπου, αισθάνεσαι ότι το ανύπαρκτο μπορεί να σε πάει παντού. ●

→ kostas@giannakidis.com

Οι μαγικές περιπλανήσε

Αορυφορική τεχνολογία και χειροποίητη ζωγραφική: στο εργαστήριο του **Γιώργου Αυγέρου** τα προγράμματα ψηφιακής επεξεργασίας, οι υπολογιστές με τις βίρτουαλ παλέτες χρωμάτων και κάθε είδους εργαλεία για «καλλωπισμούς» συνδέονται ευθέως με την αυθεντική, αδιαμεσολάβητη τέχνη της αναπαράστασης. Το αποτέλεσμα; Θα το δείτε στην **γκαλερί Ζουμπουλάκη**, όπου ο καλλιτέχνης θα εκθέσει τη νέα του δουλειά. «Νοητικές Περιπλανήσεις» ή και μια σπουδαία σπουδή στις τέσσερις διαστάσεις του χωροχρόνου. Λίγο πριν τα εγκαίνια, ο Γιώργος Αυγέρος, που ετοίμασε και το εξώφυλλο αυτού του τεύχους, βρίσκει χρόνο για να αναπτύξει αλλά και να συμπύξει τις εικόνες και το σκεπτικό του...

Κατάλαβα αυτό: παίρνετε εικόνες από δορυφόρους, δίκτυα, street view πλάνο, και από το ψηφιακό περνάτε στη χειροποίητη ζωγραφική με σχέδια, κάρβουνα και χρώματα από σκόνες. Επίμονη διαδικασία το δεύτερο, πανεύκολη άντληση υλικού από τη δεξαμενή του ίντερνετ το πρώτο. Αυτή η «μίξη» προκύπτει από ποια ακριβώς ανάγκη σας να εκφράσετε «κάτι»; Ποιο είναι αυτό; Δεν είναι και τόσο απλή διαδικασία, όσο τουλάχιστον ακούγεται, η άντληση υλικού από το ίντερνετ, δεδομένου ότι δεν συλλέγεις οτιδήποτε βρεθεί μπροστά σου, αλλά ψάχνεις συγκεκριμένα πράγματα. Συγκεκριμένα με την έννοια ότι πρέπει να σε ικανοποιούν αισθητικά αλλά και εννοιολογικά. Το ίντερνετ είναι αχανές και απαιτεί χρόνο. Με ρωτάς τι θέλω να εκφράσω. Θα μπορούσα να αραδιάσω ένα σωρό λόγους και αιτίες καθ' όλα πιστευτές, και όλα αυτά να είναι ένα μεγάλο παραμύθι. Η αλήθεια είναι ότι κατά βάθος ούτε και εγώ γνωρίζω την πρωταρχική αρχή, την κινητήρια δύναμη. Ανήκω σε μια γενιά που το ένα της πόδι πατάει στο παρελθόν και με το άλλο της κάπως αβέβαια στο τώρα. Στην αρχή είχα πολλούς ενδοιασμούς να χρησιμοποιήσω τοπία που δεν τα έβλεπα στην πραγματικότητα αλλά μέσα από μια εικόνα ψηφιακή.

Τώρα, ο κόσμος έγινε διάφανος. Συνδεδεμένος: όλοι παρακολουθούν τα πάντα, άγνωστο δεν υπάρχει, με ένα κλικ είμαστε παντού. Πόσο πιστεύετε πως αυτό που συμβαίνει επηρεάζει και την τέχνη; Για τον μέσο άνθρωπο, άγνωστο υπάρχει ακόμα. Για την εκάστοτε εξουσία ίσως όχι. Αλλά αυτά είναι εφιαλτικά σενάρια, που ο κινηματογράφος αλλά και μερικοί κομίστες τα έχουν παρουσιάσει ήδη, και φοβάμαι πολύ ότι ίσως και να συμβούν, αν δεν υπάρξει αντίδραση. Η τέχνη είναι ανθρώπινο κατασκεύασμα, και σαν τέτοιο επηρεάζεται άμεσα με ό,τι έχει σχέση με τον άνθρωπο. Δεν μπορείς να διαχωρίσεις την ιστορία της τέχνης από τις τεχνολογικές ή κοινωνικοπολιτικές αλλαγές. Και δεν αναφέρομαι μόνο στην κατάργηση της ιδιωτικότητας από τα σύγχρονα μέσα αλλά στο σύνολο της τεχνολογίας και ειδικά σε αυτό που ονομάζεται ηλεκτρονική επανάσταση. Ήδη βλέπουμε έργα καθαρά ψηφιακής τεχνολογίας, όχι μόνο βίντεο αλλά και τυπωμένα στον εκτυπωτή, χωρίς να έχει παρέμβει άμεσα το χέρι του καλλιτέχνη. Σειρά έχουν τα τρισδιάστατα σκάνερ και οι τρισδιάστατοι εκτυπωτές. Ο χειρώναξ καλλιτέχνης σιγά-σιγά εκλείπει. Και εγώ, αν δεν πατούσα με το ένα πόδι στο παρελθόν, θα μπορούσα να τύπωνα τα έργα αυτά και όχι να τα ζωγραφίσω με το χέρι. Το όλο στήσιμο του έργου, γίνεται στον υπολογιστή. Κερδίζω χρόνο και έχω ένα πρότυπο μπροστά μου κοντά στο αποτέλεσμα που θέλω να φτάσω.

Πώς εξελιχθήκατε σαν ζωγράφος. Πώς ζωγραφίζατε φερειπείν το '90, πώς το 2000 και πώς τώρα; Για πολλά χρόνια είχα αφήσει τη ζωγραφική, γιατί δεν «έβλεπα» χρώμα. Μέχρι και το καβαλέτο μου πούλησα. Για μια επταετία ασχολήθηκα με το κό-

σμημα. Ήταν χρόνια ενδοσκόπησης, σαν να έκανα σημειωτόν για να ξεκινήσω αργότερα. Αμέτρητα σχέδια και μετρήσεις σε κλαδιά, φύλλα, λουλούδια, ψάχνοντας αρμονίες και χρυσές τομές. Αυτό που κατάκτησα από αυτή την επταετία ήταν ο ρυθμός. Ένας ρυθμός που τον έχω κρατήσει και στην καθημερινότητα. Θα πρέπει να υπάρχει πολύ σοβαρός λόγος για να μην πάω μια μέρα στο εργαστήριο, ακόμα και τις Κυριακές. Αργότερα έμαθα ότι στην Αναγέννηση ήταν σχεδόν υποχρεωτικό οι ζωγράφοι να μαθητεύσουν και στην αργυροχρυσοχοΐα. Μάλλον σε λάθος εποχή γεννήθηκα. Από το 1990 έως το 2000 έκανα γλυπτά και κατασκευές με δύο μεγάλες εκθέσεις στην Titaniium. Το 2002 η γκαλερί Ζουμπουλάκη γέμισε με μπλε και κόκκινες επίτοιχες φιγούρες από αλουμίνιο. Κάπου εκεί βρήκα πεταμένα τρία καβαλέτα, τα έχω ακόμη μαζί με ένα που μου χάρισαν πέρυσι. Τότε άρχισα τα έργα με τα δέντρα και τα δάση, συνδυασμός ανάγλυφου πλεξιγκλάς και ζωγραφικής σε διαφάνεια σε μια προσπάθεια να μεγιστοποιήσω την ψευδαίσθηση της τρίτης διάστασης. Στην αρχή ασπρόμαυρα, μετά με μικρές οσείες χρώματος μέσα στο ασπρόμαυρο. Πριν από πέντε χρόνια ξεκίνησα να δουλεύω τα έργα που τώρα εκτίθενται. Μόνο ζωγραφική, ξανά ασπρόμαυρη αρχικά, ψάχνοντας τρόπους και τεχνικές για το χρώμα. Δουλεύω με σκόνες ζωγραφικής στεγνές. Αντικατέστησα τα πινέλα με παντονέτες δικής μου κατασκευής και έτσι δημιουργείται μια αίσθηση λιθογραφίας. Αρκετοί ξεγελιούνται, νομίζουν ότι είναι τυπωμένο. Μου αρέσει η παραστατικότητα και τα έργα να αποπνέουν αίσθηση, να μην χρειάζονται επεξηγήσεις. Σε αυτό είμαι τουλάχιστον σταθερός, παρά τις αλλαγές στη δουλειά μου. Οι αλλαγές αυτές όμως εμένα με ανανεώνουν και με αναζωογονούν. Με ενδιαφέρει η ύλη όσο και το πνεύμα, οι τεχνικές, η ευρηματικότητα, η δημιουργία τόσο με τα χέρια όσο και με το μυαλό.

Γιατί ζωγραφίζετε; Έχω έναν γιο και μια κόρη. Η κόρη μου από παιδί ζωγράφιζε πολύ καλά και όλοι πίστευαν ότι θα κατευθυνόταν προς τις καλές τέχνες. Ήταν καλή όμως και στα μαθήματα. Εγώ προσπάθησα να κρατήσω ουδέτερη στάση και να αφήσω σε αυτή την επιλογή. Τα καλοκαίρια είχα μια προτομή στο εργαστήριο για να έρχεται όποτε θέλει να κάνουμε σχέδιο. Δεν έδειξε ιδιαίτερο ζήλο. Τώρα τελειώνει το Χημικό. Αυτό με έκανε να σκεφτώ: μήπως έγινα ζωγράφος επειδή δεν ήμουν καλός κάπου αλλού; Από τα δεκαέξι μου, όμως, αυτό ήθελα να γίνω. Και σε τελευταία ανάλυση τι είναι το ταλέντο; Μήπως δεν είναι ο έρωτας και η αγάπη που έχεις για ένα αντικείμενο;

Ρωτάω πάντα, κάθε φορά που μιλώ με ζωγράφο: πόσο κοστίζει ένας «Αυγέρος», ειδικά αυτής της νέας έκθεσης; Τώρα μιλάμε για εμπόριο της τέχνης και όχι για την τέχνη. Και σε αυτό δεν είμαι καλός. Οι τιμές βέβαια έχουν καθοριστεί από τις προηγούμενες εκθέσεις και πάντα σε συνεννόηση με την γκαλερί. Δεν είμαι από τους ακριβούς πάντως. **A**

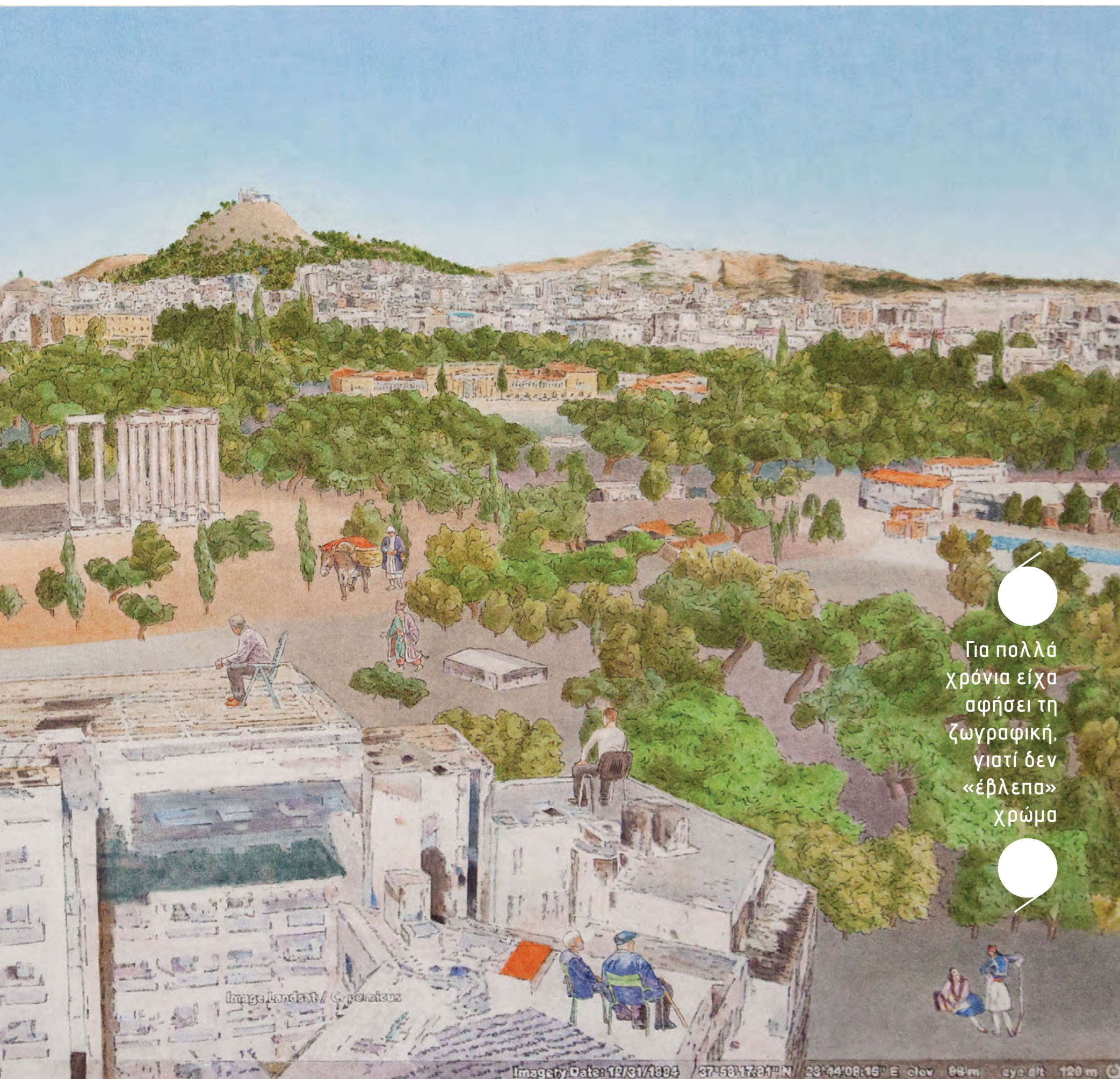

«Νοητικές περιπλανήσεις» του Γιώργου Αυγέρου από 17 Οκτωβρίου έως 9 Νοεμβρίου στην γκαλερί Ζουμπουλάκη (Πλ. Κολωνακίου 20)

Ις του Γιώργου Αυγέρου

Μια έκθεση που συνδυάζει τη δορυφορική τεχνολογία και τη χειροποίητη ζωγραφική με εντυπωσιακό τρόπο

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Για πολλά χρόνια είχα αφήσει τη ζωγραφική, γιατί δεν «έβλεπα» χρώμα

Image Landsat / Copernicus

Imagery Date: 12/31/1994 37°58'17.91" N 23°44'08.15" E elev 99m eye alt 120m

Ο ΜΠΑΤΜΑΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΝΥΧΤΕΡΙΝΕΣ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Το πιο παλιό ξενυχτάδικο της Αθήνας
γίνεται 30 χρονών

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ (panikoval500@gmail.com)

Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Η νύχτα της Αθήνας έχει πάντα πολλές ιστορίες και πρόσωπα κρυμμένα στα στέκια της. Όσο πιο αργά, τόσο πιο πολλά. Κάθε εποχή έχει και τα περάσματά της, τους τύπους και τα ξενυχτάδικά της. Από τα κοσμικά after του κέντρου που συνέχισαν αλλάζαν τοποθεσίες (στα δοξασμένα 90s και 00s) μέχρι το απόλυτο στέκι, ακλόνητο και πάντα τίγκα, στην ίδια θέση εδώ και 30 χρόνια: τον «Μπάτμαν» στον Νέο Κόσμο. Μία «φωλιά» για όσους αγαπούν τη σοβαρή μπάρα με τα στρέπτοτά αλλά και την απογείωση που φτάνει μέχρι τέρμα («έχει τύχει να κλείσουμε και στις 11 το πρωί»), έτσι όπως τη δημιουργεί η βαθιά συναισθηματική μουσική, τα γνήσια λαϊκά και η σύρραξη εκεί φίλων, κυρίως μουσικών, μετά το τέλος του δικού τους προγράμματος.

Ο Γιώργος Νάσιος, ο ίδιος ο Μπάτμαν, μας διηγήθηκε διάσπαρτες ιστορίες από το διάσημο μαγαζί. Αν συνομιλείς νηφάλιος μαζί του, σιγά-σιγά, όσο προχωράει η ιστορία, αρχίζουν όλα να μπερδεύονται γλυκά, οι φίλοι με τους μύθους της μουσικής, τα ουίσκια με τις χρονολογίες, οι Pink Floyd με τον Μπαγιαντέρα. Δεν είναι τυχαίο που ο Γιώργος Νάσιος είναι παιδί των Πετραλώνων, γεννήθηκε το '55 στη γειτονιά που γυρίστηκε η ιστορική ταινία του Αλέκου Αλεξανδράκη «Συνοικία το Όνειρο». Σήμερα ο Γιώργος ζει ακριβώς απέναντι από το μαγαζί του, στην οδό Βρεσθένης στον Νέο Κόσμο.

Ένα μικρό μπαρ από τα κλασικά, τα

ωραία, με την μπάρα να κυριαρχεί και αναμνηστικά και φωτογραφίες στους τοίχους (η φωτογραφία του Νίκου Πουλαντζά εκλάπη κάποτε από μεθυσμένους θαμώνες οι οποίοι την επέστρεψαν, νηφάλιοι, την επόμενη μέρα). Η τριπλή πόρτα που ανοίγει για να μπεις, κάνει αισθητή την πχομόνωση που τόσο προσεκτικά έχει επιμεληθεί ο Γιώργος, για να μην ενοχλεί τους περίοικους. «Όταν ξεκινήσαμε κλείναμε κατά τις 12, ήταν μαγαζί της γειτονιάς. Το ανακάλυψαν όμως όλοι αυτοί οι μουσικοί όπως οι Παίδες Εν Τάξει που ήταν οι πρώτοι, ο Νίκος ο Παπάζογλου –θεός σχωρέστον– που τραγουδούσε, τελείωνε το πρόγραμμα και έλεγε “Όλοι μαζί τώρα, πάμε στον Μπάτμαν”. Βοήθησαν πολύ όλα τα παιδιά αυτής της μουσικής σκηνής. Έρχονταν, βγάζανε τα μπουζούκια κι αρχίζανε και παίζανε. Και η φρήμ άρχισε να απλώνεται στην Αθήνα. Ρε σεις, στο Μπατμαν έγινε αυτό. Οι μουσικοί το έλεγαν ο ένας στον άλλο. Κι έτσι έγινε ένα καλλιτεχνικό ζυμωτήριο».

Πριν τον Μπάτμαν όμως, υπήρχε στα Πετραλώνα το Ασχημόπαπο, ένα ιστορικό στέκι όπου, στη δικτατορία, συγκεντρώνονταν αριστεροί καλλιτέχνες, κινηματογραφιστές, και κυκλοφορούσαν από χέρι σε χέρι παράνομα δισκάκια και βιβλία. Ο έφηβος τότε Γιώργος, ο Βενιαμίν της παρέας, γνώριζε, άκουγε, μάθαινε, ρουφούσε σαν σφουγγάρι. «Εκεί γνώρισα και τον Πάννη Τσαρούχη ο οποίος μου έκανε πού και πού κανένα σχεδιάκι σε χαρτοπετσέτα. Εγώ είχα το μυαλό μου στα κορίτσια, 15 χρονώ, πού να ξέρω ποιος είναι ο Τσαρούχης, δεν τα κρατούσα τα σκίτσα εκείνα. Εκεί γνώρισα και τον Μόσχο που έπαιζε σαντούρι και μετά έβγαζε πιατάκι για φιλοδώρημα,

σαν τον Μάρκο Βαμβακάρη, εκεί και τον Ξενοφώντα Φίλερη και τη Μάρθα Βούρτσιν... Όλοι αυτοί οι άνθρωποι, μαζεύονταν αργά, μόλις έκλεινε το μαγαζί, κάθονταν κι έλεγαν τα δικά τους, θυμόντουσαν ιστορίες από τον πόλεμο, τραγουδούσαν κανένα θεοδωράκη, κανένα αντάρτικο.. Κάπως έτσι νομίζω μου μπήκε και η ιδέα για τον Μπάτμαν.»

Ο Γιώργος έχει στη δισκοθήκη του, ενδεικτικά λέει, τα άπαντα Pink Floyd, Χατζηδάκι, Tom Waits. «Όταν οι κόρες μου μού φέρανε να ακούσω Dead Can Dance, τους λέω “ελάτε εδώ” και τους έβαλα να ακούσουν Church. Να ακούτε τους παππούδες! Θέλω να πω, ήμουν πάντα ανοιχτός

στα ακούσματα εκτός από το σκυλάδικο και την κακή поп. Ακόμα και στο ροκ, σταμάτησα στο χέβι μέταλ. Δεν μου κόλλησε αυτό». Και μαζί με τη μουσική, ο Γιώργος έγινε και ρέκτης παλιών κόμικς. Τα «Διαπλανητικά», ο «Παράξενος Αδάμ», ο «Σούπερμαν» και φυσικά ο «Μπάτμαν», που έγινε ο αγαπημένος του ήρωας «επειδή είναι γήινος και επειδή πρόσεχε την Γκόθαμ Σίτι τη νύχτα. Κι έτσι, επειδή ξενυχτούσαμε και λέγαμε ότι προσέχουμε την πόλη από την κακή μουσική, μου το κολλήσανε».

Το '89, διευθυντής πωλήσεων σε διαφημιστική εταιρεία, ο Γιώργος Νάσιος και το τιμ των πωλητών του, είχαν για στέκι το μπαρ του ξενοδοχείου

Δημήτριος στη Συγγρού αλλά «κάποια στιγμή ενοχλήθηκαν οι πελάτες». Η ιδέα έπεσε. Ένα μαγαζάκι εκεί στη γειτονιά «να μαζευόμαστε». Κι έτσι ο Μπάτμαν, μετά από 36 αυτόφωρα και βαριά πχομόνωση έγινε στέκι. Ποτά, πρωταθλήματα νταρτς, μουσική Χατζηδάκης κ.λπ. «Και κάποια στιγμή, το '94, κλειδώνω τις πόρτες, ανοίγω δυο Ντομ Περινιόν και τους λέω «σπάστε τα όλα». Έτσι άρχισε η δεύτερη φάση του Μπάτμαν». Καλό λαϊκό τραγούδι, αρκετό ροκ («λαϊκό τραγούδι είναι και αυτό») και συχνά μουσικές ακροβασίες όπως πειρώτικα μοιρολόγια με Floyd. Θυμάται ο Μπάτμαν: «Ένα βράδυ, μιλούσα στον Δημήτρη Παπαδημητρίου για την πεντατονία και του βάζω στα

Άλλος κλασικός πελάτης ήταν ο κύριος Αλέκος, παλαιού τύπου κιμπάρης, με το ρεπούμπλικο, το ωραίο το παλτό του το χειμώνα, που ερχόταν και καθόταν πάντα στην ίδια θέση στο μπαρ.

πλατό να παίζουν το "Wish you were here" και ένα ηπειρώτικο μοιρολόι. Είχε μείνει. Πατί, αυτό είναι. Ερχόταν, θυμάμαι, ο Κλέωνας από τους Mode Plagal και τους έγγραφα κασετούλες με ηπειρώτικα. Και τζαζιές, και μπλουζιές, και Μάρκο». Όταν το μπαρ έγινε της μόδας δεν άλλαξε τον χαρακτήρα του αλλά διέυρνε τους ορίζοντές του. «Ανακαλύψαμε και την «αλητεία» του Στράτου, με την καλή έννοια, αυτό το ερωτικό τραγουδί της δεκαετίας του '70. Αξιοπρεπή λαϊκά τραγούδια. Όπως και του Χριστοδουλόπουλου. Αυτά που παλιά τα θεωρούσαμε σκυλάδικα».

Το μουσικό blend του «Μπάτμαν» ήταν το μουσικό χαλί του Τζίμη Πα-

νούση στις ραδιοφωνικές του εκπομπές. «Το αγαπημένο του Τζιμάκου αλλά και του Νίκου Παπάζογλου ήταν η "Μολυβιά" του Αγγελόπουλου. Τρελαινόntonουσαν και οι δύο με αυτό. Έχω βίντεο με τον Τζίμη στην εκπομπή στον City, να του έχω βάλει το κομμάτι να παίζει, να είναι όρθιος μέσα στο στούντιο, να χορεύει και να φωνάζει "Γεια σου, Μπάτμαααααν!"»

Πολλοί οι φίλοι που έφυγαν. Αλλά και πελάτες που έχουν γράψει τη δική τους μικρή ιστορία ο καθένας. «Ενας χαρακτηριστικός πελάτης ήταν ο κύριος Νίκος, ένας ευγενέστατος σερβιτόρος, ο οποίος έμπαινε, άνοιγε την πόρτα, μετρούσε πόσα κορίτσια μπορεί να κάθονταν στην μπά-

ρα, πες 9, μετά πήγαινε με τα πόδια στο περίπτερο κάτω στη Φραντζή, αγόραζε 9 σοκολάτες και ερχόταν και τους τις προσέφερε. Χωρίς ποτέ να ενοχλήσει καμία, εννοείται. Απλώς ήθελε να τους δώσει τις σοκολάτες. Άλλος κλασικός πελάτης ήταν ο κύριος Αλέκος, παλαιού τύπου κιμπάρης, με το ρεπούμπλικο, το ωραίο το παλτό του το χειμώνα, που ερχόταν και καθόταν πάντα στην ίδια θέση στο μπαρ. Πίτα να ήτανε το μαγαζί, τον σεβόντουσαν όλοι και του δίνανε το σκαμπό να καθίσει. Αυτός ξεκίναγε από το πρωί να πίνει, από το 17 στο Κολωνάκι και όλα αυτά τα μπαρ και κατέβαινε μέχρι εδώ τη νύχτα. Το θέμα είναι ότι ήθελε να αφήσει λεφτά αλλά δεν μπορούσε να πιεί άλλο. Έ-

λεγε βάλε ένα δικό μου, ένα δικό σου, ένα του τάδε, γενικά κερνούσε. Του βάλαμε το ποτό και έγερνε, κοιμότανε, 3 η ώρα. Ε, κατά τις 7, πήγαινα και τον ξύπναγα: "Κυρ-Αλέκο, να σου φωνάξω ταξάκι;". "Ναι, ναι, τι κρωστάω;!" "Τι να σε κρεώσω", του έλεγα, "ποτά ή ημιδιαμονή;"»

Ο Γιώργος Νάσιος πια ξέρει να χειρίζεται τους πελάτες, τη γειτονιά, τη νύχτα, το ξενύχτι και το χανγκόβερ. Έχει τους τρόπους του αλλά δεν έχει τρικ. Είναι θέμα κράσης. Το μαγαζί συνεχίζει τη μεταμεσονύχτια ιστορία του, κλείνει κατά τις 7-8 το πρωί, ίσως και αργότερα. Ο Μπάτμαν σαν φύλακας άγγελος επιβλέπει, αλλά το μαγαζί τώρα το έχει αναλάβει η

μία κόρη, η Αθηνά, μουσικός με τις ίδιες ευαισθησίες και αυτή, με τον δικό της κύκλο μουσικών και βέβαια μαθημένη από τα 18 της, να αντέχει στα δύσκολα ωράρια. Είναι «η δουλειά του μπαμπά». Μικρή, θυμάται, φεύγοντας το πρωί για το σχολείο, περνούσε απέναντι, στο μπαρ, για να φιλήσει και να χαιρετίσει τον πατέρα της.

Ο Μπάτμαν, μαζί με τη μουσική, κρατάει και το ήθος στη νύχτα. «Είμαστε κέρβεροι εδώ» λέει. «Έχω διώξει κόσμο, έχω τσακωθεί γιατί κάποιοι παρενοχλούσαν. Όπως και έχω διώξει κάποιους που έκαναν ομοφοβικά σχόλια σε αγόρια ή κορίτσια. Η αγάπη δεν έχει σύνορο για μας».

Αν κάτι πρέπει να έχει βαρεθεί η Γεωργία Καλαφάτη, aka Sugahspank!, είναι η σύγκριση με soul ντίβες, τα σχόλια για την εικόνα της και την κριτική στις απόψεις της, όπως μάλλον κάθε άνθρωπος που «αναγκάζεται» να εκτεθεί εξαιτίας του πάθους του για την τέχνη, εν προκειμένω τη μουσική. Αυτό ωστόσο δεν στέκεται αρκετό να σταματήσει την ερμηνεύτρια από το να λέει αυτό που πιστεύει, να αναθεωρεί, όπως όλοι μας, να δίνεται και κατόπιν να εξελίσσεται ατομικά και καλλιτεχνικά. Η ορμητική Πειραιώτισσα έρχεται με το πιο μεστό άλμπουμ της καριέρας της, το «Cash» με τους Swing Shoes και λίγο πριν την επίσημη παρουσίασή του στο Ρομάντσο στις 19 Οκτωβρίου μιλάει για τη διάθεσή της να πειραματιστεί με τον ελληνικό στίχο που η γενιά της είχε αποκρημίσει και τώρα αναζητά ξανά, τα παραδοσιακά κομμάτια που τη συγκινούν και το κατά πόσο μετανιώνει για παλαιότερες δηλώσεις της σε συνεντεύξεις.

Γεωργία, σε τι διάθεση σε βρίσκουμε αυτές τις μέρες; Είμαι σε καλή περίοδο τον τελευταίο χρόνο, θα έλεγα ότι βρίσκομαι σε mode ευγνωμοσύνης και προσπαθώ να χαρώ τις ήρεμες μέρες που περνάω τελευταία.

Κατάφερες να ξεκουραστείς στις διακοπές σου; Ναι! Έφυγα σχεδόν ένα μήνα. Συνήθως τα καλοκαίρια τρέχουμε από πόλη σε πόλη συνεχώς, αλλά φέτος είχα λιγότερα και καλά live και χρόνο να αράξω τον Αύγουστο και να κάνω κανονικές, χαλαρές διακοπές. Ήταν πολύ γλυκό καλοκαίρι.

Ποιο άλμπουμ άκουσες περισσότερο αυτό το καλοκαίρι; Δεν πήρα μουσική μαζί στις διακοπές, η παρέα όμως μου έκανε εντατικά μαθήματα παλιού λαϊκού και όταν γύρισα έλιωσα το καινούριο Tyler The Creator.

Πώς πέρασες στην περιοδεία του Leonard Cohen Tribute; Σε έχει αλλάξει καθόλου αυτή η εμπειρία και πώς είναι η συνύπαρξη στη σκηνή με Nalyssa Green, Lou Is και τους εξαιρετικούς μουσικούς που σας συνοδεύουν; Η κοριτσοπαρέα έχει δέσει για τα καλά, αλληλοσυμπληρωνόμαστε τόσο μουσικά όσο και σαν άνθρωποι. Η κάθε μία έχει τα δυνατά της σημεία και τις ελλείψεις της, οπότε η συνεργασία μάς ταπεινώνει και μας εξελίσσει ταυτόχρονα. Βοηθάει σε αυτό και η μουσική του Cohen. Όλοι οι μουσικοί είναι πάνω απ' όλα καλά παιδιά, ο κόσμος φεύγει χαρούμενος για το σπίτι του κάθε φορά, οπότε συνήθως γυρίζω κι εγώ σπύτη μετά από κάθε live πολύ ικανοποιημένη.

Τι θα ακούσουμε στο live στο Ρομάντσο; Το καινούριο άλμπουμ με τους The Swing Shoes ονόματι «Cash», και μερικά κομμάτια ακόμη, διασκευές και μν. Μαζί μας θα παίξουν διάφοροι φίλοι που συμμετέχουν στο άλμπουμ, στα φωνητικά θα βρίσκονται η Θάλεια Παλιβίδα και η Ζωή Μουράτογλου. Θα ανοίξει τη συναυλία ο εξαιρετικός μπλούζμαν Blue John.

Ασχολείσαι ακόμη με τα εικαστικά; Ναι, ασχολούμαι πάντα. Πρόσφατα μάλιστα είχα την τιμή να δουλέψω σε μια περφόρμανς με μια γυναίκα που θαυμάζω πάρα πολύ, τη Λήδα Παπακωνσταντίνου, συγκινήθηκα απίστευτα που με επέλεξε.

Τα ξεχωρίζεις από τη μουσική ή το ένα τρέφει

ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΤΗ

Sugahspank!

Η χειμαρρώδης ερμηνεύτρια μιλά στην Α.Υ. λίγο πριν την παρουσίαση του καινούριου της άλμπουμ μαζί με τους Swing Shoes στο Ρομάντσο

Της ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

ank!

το άλλο; Γενικά, μες στη μέρα, δεν νιώθω να βαριέμαι ποτέ. Αν δεν δω τους φίλους μου θα κάτσω να φτιάξω κάτι. Μπορεί να είναι φαγητό ή πίνακας ή τραγούδι ή βίντεο. Έτσι μου αρέσει απλώς να περνάω την ώρα μου.

Διάβασα σε άλλες συνεντεύξεις σου ότι ετοιμάζεσαι να πειραματιστείς κι εσύ με τον ελληνικό στίχο. Είναι γεγονός ότι υπάρχει μία στροφή στα ελληνικά από τους καλλιτέχνες της εναλλακτικής σκηνής, έχουμε τη δυναμική επιστροφή του ελληνόφωνου hip-hop. Γιατί πιστεύεις ότι ελληνικός στίχος μάς συγκινεί ξανά; Η εναλλακτική σκηνή της γενιάς μου τριαντάρισε, μη σου πω σαραντάρισε. Είναι η ιδανική ηλικία να αποδεχτεί κάνεις τον εαυτό του και κατ' επέκταση τη χώρα του, την πραγματικότητα γύρω του. Οι εναλλακτικοί σονομπάραμε π.χ. το ανατολίτικο στοιχείο της Ελλάδας, την κακή αισθητική στην οποία μεγαλώσαμε στα 80s, το Ντενίση, Κουλουμπής, κλάψα, λαμέ, καυσαέριο κ.λπ. Φτιάξαμε ένα φανταστικό εξωτικό, κουλ μικρόκοσμο. Κάτι που δεν πατάει στην πραγματικότητα όμως δεν μπορεί να επιβιώσει και η αλήθεια είναι ότι ζούμε στην Ελλάδα, οπότε η φαντασία και η πραγματικότητα μας πρέπει αργά ή γρήγορα να τα βρουν κάπου στη μέση. Προσωπικά τελευταία έχω αρχίσει να δέχομαι τη χώρα μου, τη ζωή μου, τον εαυτό μου τον ίδιο με τα καλά και τα κακά τους, αυτό με χαλάρωσε και άρχισα να γράφω και στα ελληνικά. Όσο για τη νεότερη γενιά που πήγε κατευθείαν στο ελληνόφωνο, ε, αυτή απλώς δεν έχει τα κόμπλεξ της γενιάς μας.

Σε τρομάζει κάτι στον ελληνικό στίχο; Δεν φοβάσαι για παράδειγμα ότι τα μουσικά είδη που υπηρετείς θα ακούγονται περίεργα στα ελληνικά;

Κά; Δεν μου βγαίνει καθόλου να γράψω π.χ. ελληνικά μπλουζ ή σόουλ, φανκ, μου φαίνεται πάρα πολύ κιτς ο συνδυασμός. Και με τον Μιχάλη Σιγανίδη που τραγουδάω τελευταία, είτε μου δίνει μελοποιημένους ποιητές είτε κάνω improν λαρυγγισμούς. Αυτά που ετοιμάζω πατάνε σε ελληνικές γραμμές μεν, απλώς με εντελώς σύγχρονη και πειραματική προσέγγιση. Αυτό που με τρομάζει στα ελληνικά είναι ότι είναι σαν να μαθαίνω να τραγουδάω από την αρχή, δεν έχει καμία απολύτως σχέση με τα αγγλικά, δεν έχω βρει ακόμη την ελληνική φωνή μου. Π' αυτό με εξιτάρει και τόσο η πρόκληση.

Εκτός από τη στροφή στη μητρική μας γλώσσα, εντοπίζεται και μία επιστροφή στην παραδοσιακή μουσική από τους νέους καλλιτέχνες. Μια απενοχοποίηση των ανατολίτικων ρυθμών, όπως ανέφερες και η ίδια, ή του κλαρίνου για παράδειγμα. Υπάρχει κάποιο παλιό λαϊκό ή παραδοσιακό κομμάτι που να σε συγκινεί; Πολλά, λοιπόν για κάποιο λόγο από παιδί με το που άκουγα κάποια συγκεκριμένα τραγούδια, το «Στο 'πα και στο ξαναλέω», το «Νύχτωσε χωρίς φεγγάρι» και «Το γελεκάκι που φορείς», με πιάνανε τα κλάματα με λυγμούς, μωρό μιλάμε, αλλά με στεναχωρούσαν πολύ οι στίχοι γιατί τους έκανα εικόνα. Πριν κάποια χρόνια είχαμε διασκευάσει την «Άτακτη» του Βαμβακάρη και το «Γιατί δεν μας το λες» του Κατσαρού, θα 'θελα πολύ να πω και την «Κακούργα Έλλη», την ετοιμάζω.

Μένεις ακόμη στον Πειραιά; Μένω ακόμη Πειραιά, αν και πολλά βραδιά τελευταία χαζεύω τις αγγελίες για σπίτια στο κέντρο, έχω φτιάξει μια πολύ ωραία καθημερινότητα στη γειτονιά μου αλλά με έχει φάει το καθημερινό πάνω κάτω στην Αθήνα, τρώω άπειρες ώρες μέσα στο αμάξι, είναι

το μόνο πράγμα στη ζωή μου που βαριέμαι. **Ποιο είναι το αγαπημένο σου μέρος για να απομονώνεσαι;** Ζω μόνη σε ένα μικρό σπίτι οπότε εκεί απομονώνομαι μια χαρά, ανάμεσα σε γραφείο, καβαλέτο και κρεβάτι.

Υπάρχει κάτι που να σου αρέσει πολύ στο κέντρο της Αθήνας; Το ότι είναι κέντρο και πας παντού με τα πόδια, βλέπεις εκθέσεις, live, γνωστούς, ε, είναι ωραία. Μερικοί άνθρωποι που αγαπώ πολύ είναι στο κέντρο, αυτό είναι το βασικότερο.

Και κάτι που να συμβαίνει στην πόλη και να σε στεναχωρεί πολύ; Η airbnbοποίηση και οι διμοιρίες των μπάτσων σε κάθε στενό στα Εξάρχεια μού προκαλούν εμετό.

Έχεις μετανιώσει ποτέ για κάτι που έχεις πει σε συνέντευξή σου; Έχω πει άπειρες βλακείες, όπως όλοι. Στη δημόσια σφαίρα αυτό που σου ζητείται κυρίως είναι να εκτίθεται, είτε απαντώντας σε προσωπικές ερωτήσεις, πράγμα που συνήθως αποφεύγω, είτε εκφέροντας απόψεις εκτός του τομέα στον οποίο ειδικεύεσαι. Οπότε είναι δεδομένο ότι θα πεις και βλακείες πού και πού, ότι πράγματα θα παρερμηνευθούν, θα τυπωθούν ανακρίβειες κ.λπ. Στην αρχή της κρίσης π.χ. με ρωτούσαν συνεχώς σχετικά με τα πολιτικά και τότε νόμιζα ότι τα πιστεύω μου ήταν σωστά και απαντούσα. Τώρα, βλέποντας πώς εξελίχθηκαν τα πράγματα αναθεώρησα πολλά από αυτά που έλεγα, όπως αναθεώρησε πιστεύω η μισή Ελλάδα. Δεν καταλαβαίνω γενικά τους ανθρώπους που λένε «δεν μετανιώνω για τίποτα», μου φαίνεται μεγάλη μπαρούφα. Μετανιώνω για διάφορα κι ελπίζω κάθε φορά αυτή η παραδοχή να με κάνει λιγότερο μαλάκα άνθρωπο. **Α**

Δεν καταλαβαίνω γενικά τους ανθρώπους που λένε «δεν μετανιώνω για τίποτα», μου φαίνεται μεγάλη μπαρούφα

BACKSTAGE

ΜΕ ΤΗ

Πώς προετοιμάζεται η drag queen που αναστατώνει τις Πέμπτες μας στο Sodade2;

ΔΟΥΚΙΣΣΑ

Τριάμισι χρόνια πριν το Netflix δεν ήταν ο πιο δημοφιλής τρόπος για να «τσιλάρεις» στο σπίτι σου, το RuPaul's Drag Race δεν ήταν η —όχι και τόσο— ένοχη απόλαυση εκατομμυρίων τηλεθεατών και το Pose δεν μας είχε μυήσει στον κόσμο των ballrooms και του voguing στη Νέα Υόρκη των 80s (αλλάζοντας παράλληλα τα δεδομένα στην τηλεόραση παγκοσμίως συμπεριλαμβάνοντας στο cast του trans ηθοποιούς). Τριάμισι χρόνια πριν, όταν η ΔούΚΙΣΣα έκανε τα πρώτα της βήματα ως ένα από τα ονόματα της τότε ανερχόμενης drag αθηναϊκής σκηνής, λίγοι γνώριζαν αρκετά για την κουλτούρα του drag. Η μοναδική επαφή των περισσότερων Αθηναίων με το drag μέχρι τότε ήταν οι βραδιές στο στενάκι της Ζαν Μωρέας.

Της ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Η νέα γενιά των drag queens ήρθε με σαρωτική φόρα, πάτησε δυναμικά τα 20ποντα τακούνια της στους δρόμους της πόλης και σκόρπισε γκλίτερ στην ασφαλτο. Κατέρριψε το στερεότυπο που ήθελε τις drag queens να είναι αποκλειστικά trans γυναίκες ή/ και σεξ εργάτριες και ανέδειξε το drag ως μία μορφή τέχνης που μπορούν να ασκούν gay και straight αγόρια και κορίτσια. Κέρδισε μικρές και μεγάλες μάχες, όπως να κάνει περφόρμανς σε straight μαγαζιά και να εισάγει drag shows σε gay club που δεν είχαν σκεφτεί να τα συμπεριλάβουν στο πρόγραμμά τους, μέχρι το να κυκλοφορεί in drag μετά το σχόλασμα στην Αθήνα, αφηφώντας τις αντιδράσεις. Έχασε φίλους, αλλά κέρδισε νέους πολύ περισσότερους από πριν. Ο Γιώργος Κουκουλάκης φτάνει κάθε Πέμπτη στο Sodade2 τουλάχιστον 3 ώρες πριν την έναρξη του show του. Κουβαλά μαζί του μία βαλίτσα 20 κιλών και μερικές έξτρα τσάντες για την περούκα του, παπούτσια και άλλα πράγματα που θα στραπατσάρωνταν αν τα στρίμωνχε στη βαλίτσα. Μία drag queen, άλλωστε, δεν έχει περιθώρια για ψεγάδια στην εμφάνισή της και ειδικά η ΔούKISSa στην οποία μεταμορφώνεται ο Γιώργος τις Πέμπτες στο Γκάζι, καθώς είναι μια αυστηρή επαγγελματίας που επιδιώκει την τελειότητα σε κάθε της εμφάνιση και επανεφευρίσκει τον εαυτό της κάθε φορά που ανεβαίνει στη σκηνή.

«Drag μπορούν να κάνουν όλοι. Γίνεται να σε βάψουν, να σε ντύσουν, να σου σκηνοθετήσουν το σόου, αλλά drag queens είναι λίγες. Μία drag queen πρέπει να κάνει όλα τα παραπάνω μόνη της. Ζητάμε βοήθεια σε κάποια πράγματα φυσικά, γιατί αν τα κάνεις όλα μόνος σου δεν γίνονται άψογα, ωστόσο, όσο ασχολείσαι με αυτό βελτιώνεσαι σε όλα τα πεδία. Το YouTube είναι ό,τι καλύτερο μπορεί να συμβεί σε μία drag. Έχω μάθει να κάνω contouring από tutorials και κάνοντας πολύ εξάσκηση πάνω στο πρόσωπό μου. Ειλικρινά, όποια drag δεν ξέρει να βάφεται, να σταματήσει να δίνει περφόρμανς. Μέσα από το διαδίκτυο πλέον μπορείς να μάθεις ακόμα και τα πιο basic βήματα. Είναι τελείως χαζό συνεπώς να βγαίνεις με κακό μακιγιάζ», λέει ο Γιώργος κοιτάζοντας το είδωλό του σε έναν επιτραπέζιο καθρέφτη και απλώνει παχιές στρώσεις foundation στο πρόσωπό του. Με αργές και μεθοδικές κινήσεις κάνει τις απαραίτητες φωτοσκιάσεις. Έπειτα τοποθετεί κόλλα stick στα φρύδια του που θα βοηθήσει την κάλυψή τους και μακιγιάζ να εφαρμόσει καλύτερα. Μετά από μία παχιά στρώση eye liner και ένα σετ εντυπωσιακές βλεφαρίδες, η ΔούKISSa έχει αρχίζει να παίρνει τη θέση του Γιώργου.

Όταν ξεκίνησε, τον Μάρτιο του 2016, μπορούσε να χωρέσει τα πράγματά της σε μία βαλίτσα μεγέθους χειραποσκευής. Επίσης, δεν ζούσε αποκλειστικά από το drag, ενώ σήμερα περήφανα μπορεί να δηλώνει πως βιοπορίζεται από τα shows της. Η διαδικασία της προετοιμασίας διαρκεί τουλάχιστον 2 ώρες. «Όταν βάφεται μία drag δε θέλει να την ενοχλούν και ειδικά να της ακουμπάνε τα πράγματα». Η αυστηρότητά της μοιάζει να είναι περισσότερο κομμάτι της περσόνας της, δεν φαίνεται να είναι τόσο σκληρή στην πραγματικότητα. Για αυτό και όταν ο Dj Skevo που συνεργάζεται μαζί της στα shows της, έρχεται για να κάνουν ένα τελευταίο τσεκ στα κομμάτια και τα βίντεο που θα πέσουν κατά τη διάρκεια της εμφάνισής της, εκείνη του αστειεύεται και τον πειράζει. «Η ΔούKISSa υπάρχει για να διασκεδάξει τον κόσμο και κατ' επέκταση εμένα. Κάνω την καύλα μου, ναι, μέσα σε αυτή εμπεριέχεται και το να διασκεδάζω τον κόσμο, άλλωστε είναι μια αμφίδρομη σχέση αυτή με το κοινό». Κάθε Πέμπτη στο Sodade2 δεν υπάρχει περίπτωση να δεις το ίδιο σόου, ούτε τη ΔούKISSa με ίδια ρούχα ή περούκα. Πρέπει να έχει περάσει τουλάχιστον 3μηνο, όπως αναφέρει η ίδια, για να ανακυκλώσει κάτι από τη ρουτίνα της, γεγονός ιδιαίτερα αγχωτικό. «Οι άνθρωποι θυσιάζουν το hangover της Παρασκευής για να έρθουν να δουν τη ΔούKISSa, πρέπει αυτό που θα δουν να τους αρέσει, να αρέσει στον κόσμο, στον Dj, στο μαγαζί».

Παρασκευή, Σάββατο και Δευτέρα που είναι οι δυνατές μέρες του μαγαζιού ο Γιώργος πηγαίνει στο Sodade2 και «κάνει pt», όπως λέει, «αυτό οδηγεί τον κόσμο να έρχεται την Πέμπτη. Νιώθω πολύ περήφανος για αυτό. Το Sodade2 είναι το πιο παλιό gay club της Αθήνας και δεν είχε drag show, που είναι απόλυτα συνυφασμένο με την gay κουλτούρα, το διεκδίκησα για να το κάνω και το θεώρω μία προσωπική νίκη». Μία ακόμη από τις κατακτήσεις της ΔούKISSas μέσα σε αυτά τα σχεδόν 4 χρόνια, είναι το γεγονός ότι

την έχουν δει live όλα της τα πρότυπα, όπως ο Τάκης Ζαχαράτος, ο LENN –η drag queen που άνοιξε το δρόμο για να γίνει η Μύκονος Μέκκα του drag στην Ελλάδα– η Ρία Νόλι και η Priscilla. Η ώρα είναι 11 και μισή το βράδυ και η ΔούKISSa ασχολείται ακόμη με το απαιτητικό make up της. Πόσο εύκολο είναι για μια drag queen να περνά όλη αυτή τη διαδικασία τρεις ή και περισσότερες φορές την εβδομάδα; «Αν έβρισκα κάτι δύσκολο τότε δεν θα το έκανα καθόλου. Το drag είναι πάρα πολύ άβολο, αλλά μ' αρέσει τόσο πολύ που δεν με ενοχλεί. Σκέψου το λίγο. Κλείνεις όλους τους πόρους του προσώπου σου με το μακιγιάζ, φοράς μια περούκα που σκάει το κεφάλι σου και περιορίζει, έχεις πάντα το άγχος μη γίνει κάτι, έχεις το πουλί σου ανάμεσα στα πόδια σου και όλα αυτά που φοράς περιορίζουν την κινησιολογία σου και σου ανεβάζουν τη θερμοκρασία. Όλα αυτά δεν μου δημιουργούν δυσφορία, γιατί μ' αρέσει αυτό που κάνω».

Όταν έρχεται η ώρα ωστόσο που πρέπει να εφαρμόσει το κραγιόν της, παραπονιέται πως είναι το πιο εκνευριστικό κομμάτι του μακιγιάζ της, καθώς πρέπει να ζωγραφίσει τα χείλη της από την αρχή. Πάνω στον πάγκο που χρησιμοποιεί υπάρχουν τουλάχιστον τρία νεσεσέρ, πινέλα μακιγιάζ για διαφορετικές χρήσεις, άπειρα προϊόντα. Τουλάχιστον μία φορά τον μήνα θα επισκεφτεί κάποιο κατάστημα καλλυντικών για να ανανεώσει το στοκ της, όμως ο καλύτερος φίλος μιας drag queen είναι το ίντερνετ και η ΔούKISSa το εμπιστεύεται για τις περισσότερες ανάγκες της. Άλλωστε, όπως ομολογεί, ειδικά για τις περούκες δεν βρίσκει την ποιότητα που αναζητά στα καταστήματα της Αθήνας και έτσι παραγγέλλει από το εξωτερικό, αλλά η ιστορία δεν τελειώνει εκεί. Παραδίδει τις περούκες της στον προσωπικό της hair stylist Μιχάλη Κουτσοθανάση για να τους κάνει styling έτσι ώστε να είναι έτοιμες για το επόμενο περφόρμανς. Έτσι δεν κάνει εντύπωση όταν δηλώνει πως ο ένας και απαράβατος κανόνας είναι ότι «δεν ακουμπάμε ποτέ μία drag, αν δεν μας το πει η ίδια». «Πολλοί έρχονται και με φόρα. Βέβαια, δεν το κάνουν επίτηδες, μπορεί να έχουν πει λίγο παραπάνω και δεν έχουν συνείδηση, σε κάθε περίπτωση εγώ τεντώνω το χέρι μου, να έτσι, σαν χειρόφρενο και τους σταματάω».

Η σκηνική παρουσία της ΔούKISSas ξεχειλίζει ενέργεια, ερωτισμό και μία αυτοπεποίθηση που τη ζηλεύεις. Δεν αφήνει κενά και ξέρει πώς να διατηρεί το κοινό της διαρκώς σε εγρήγορση με τα αστεία της, την πρόζα, τα χορευτικά της. Ακόμα περισσότερο φαίνεται ότι ξέρει να το διαβάσει. Γνωρίζει ποιον να πειράξει, ποιον να ανεβάσει στη σκηνή, ποιον να βάλει στη θέση του αν δει ότι έχει ενθουσιαστεί λίγο περισσότερο από όσο ίσως θα έπρεπε. Μετά το σόου πλέον δεν κυκλοφορεί in drag στην πόλη καθώς ο χώρος της δίνει τη δυνατότητα να ξεντυθεί και να ξεβαφτεί ήσυχα. Όταν δεν είχε αυτή την ευκαιρία, όμως, έβγαине in drag και σπάνια εισέπραττε αρνητικά, σεξιστικά ή ομοφοβικά σχόλια. Πρόκειται για μία προσωπική διεκδίκηση; «Και προσωπική διεκδίκηση είναι, αλλά νομίζω ότι έχει να κάνει με τον κόσμο που επιλέγω να συναναστρέφομαι και τα μέρη στα οποία συχνάζω. Πάντως και στο Μπουρνάζι να πάω να κάνω σόου, αν η συμπεριφορά μου είναι decent, δεν θα αντιμετωπίσω πρόβλημα. Τι σημαίνει decent; Το να ξέρω το κοινό μου. Να ξέρεις πού πας, μέχρι πού σε παίρνει. Άμα έχεις λίγο νιονιό ξέρεις τι ανέχεται ο κόσμος και τι όχι, τι μπορεί να τον κάνει να νιώσει άβολα. Αν θες να λέγεςαι επαγγελματίας οφείλεις να ξέρεις το κοινό σου, αλλιώς μένεις στο σπίτι σου».

Είναι περίπου μισή ώρα πριν την έναρξη και το make up έχει τελειώσει. Τα προσθετικά σε στήθος και γλουτούς που θα σμιλέψουν τη φιγούρα της ΔούKISSas τοποθετούνται σχεδόν με ευλάβεια. Να ολοκληρώσει το ντύσιμό της τη βοηθά ο Νικόλας (με το stage name Nicole Nasty), φίλος, βοηθός και νέα γενιά drag queen που εμπνεύστηκε από τη ΔούKISSa. Τα χρώματα στο outfit που έχει επιλέξει η drag queen είναι εκείνα του ουράνιου τόξου, σύμβολο της LGTBQI+ κοινότητας και το ατρακτοειδές pattern του θυμίζει αιδοίο. Μάλλον η επιλογή του φορέματος δεν είναι τυχαία. Το κομμάτι που θα συμπληρώσει την εμφάνισή της, μία μεγάλη φούξια περούκα, τοποθετείται στο κεφάλι της με την ίδια προσοχή που θα έστεφε κάποιος μία βασίλισσα. Οι μηχανές καπνού θολώνουν τη σκηνή του Sodade2 και με ένα νεύμα ο Dj Skevo είναι έτοιμος να πατήσει το κουμπί. Η ΔούKISSa με ένα άλμα βρίσκεται πιο ψηλά από όλους, στο κέντρο της προσοχής. Είναι ώρα για σόου. **A**

ΤΙ ΑΠΕΜΕΙΝΕ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΑΣΜΑ ΤΟΥ ΤΥΦΩΝΑ "MARY":

6 σκέψεις τώρα που κατακάθισε
η χρυσόσκονη από την εντυπωσιακή επίδειξη
της **Μαίρης Κατράντζου** στο Σούνιο

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

Δέκα ημέρες μού πήρε να γράψω αυτές εδώ τις γραμμές. Τόσο χρειάστηκα για να βάλω σε μια τάξη τις σκέψεις μου, να επεξεργαστώ αυτά που είχα δει, πιο ψύχραιμα και από μια απόσταση, να διαβάσω τις ανταποκρίσεις του ξένου Τύπου, να κατασταλάξω σ' ένα συμπέρασμα, να καταλάβω τι στα αλήθεια συνέβη εκείνο το γλυκό σούρουπο της 3ης Οκτωβρίου στα μάρμαρα του Ποσειδώνα στο Σούνιο...

Επιστρέφω σ' εκείνο το βράδυ. Είχα ξεκινήσει από την Αθήνα νωρίς το απόγευμα, ήταν μια περιέργη μέρα, στη μισή πόλη έβρεχε και στην άλλη μισή είχε ήλιο. Κατευθυνόμουν προς τον ήλιο, στο Σούνιο, οδηγώντας στην παραλιακή με τη σκέψη στον 90χρονο πατέρα μου, μέγα ελληνολάτρη, επειδή κάθε φορά (συχνά) που κάνουμε αυτή την επίσκεψη στον Ποσειδώνα μού υπενθυμίζει ότι τέτοια μεγαλειώδη «σκηνικά» πρέπει να τα προσεγγίζει κανείς με την πρόποια βραδυότητα, σιγά-σιγά, λάου-λάου, αλλιώς κινδυνεύεις να χάσεις την ψυχραιμία σου, αν τα αντικρίσεις ξαφνικά. Δεν έχει άδικο. Οδηγούσα αργά και καθώς έφθανα στον ναό ένας τεράστιος κόκκινος ήλιος στράφηκε ξαφνικά εναντίον μου! Για μια στιγμή όλα θάμψωσαν γύρω μου και κιτρίνισαν σαν ξεθωριασμένη φωτογραφία σε παλιό τεύχος του Life. Σταμάτησα για λίγο να χαρώ αυτή τη χρυσαφένια δύση, πήρα μια βαθιά εισπνοή, πάρκαρα και κατέβηκα.

Ανέβηκα τα σκαλιά. Στον ναό επικρατούσε μια ελεγχόμενη αναστάτωση. Άνθρωποι, τεχνικοί ως επί το πλείστον, πηγαίνονταν μεταφέροντας μηχανήματα, φώτα, καλώδια, φακούς, σβέλτα και βουβά, φροντίζοντας να κινούνται αυστηρά μέσα στους προκαθορισμένους με σκοινάκια διαδρόμους. Μια μουσική αγκάλιαζε τον βράχο που μου άρεσε αλλά και με παραξένευε επειδή κάλυπτε τον θόρυβο του αέρα που είναι η φυσική «φωνή» του Σουνίου.

Όλα ξεκίνησαν λίγους μήνες πριν. Όταν η πρόεδρος του Συλλόγου Φίλων Παιδιών με καρκίνο «Ελπίδα», **Μαριάννα Βαρδινογιάννη**, με αφορμή τη συμπλήρωση 30 χρόνων δράσης του Συλλόγου, αναζητούσε μια ιδέα για ένα διεθνές φιλανθρωπικό γεγονός που θα έστρεφε τα φώτα της δημοσιότητας σε κάτι πιο ουσιαστικό από τα γενέθλια: Στην εξεύρεση πόρων για τον Σύλλογο ταυτόχρονα με την προβολή της χώρας. Με δική της πρωτοβουλία προτείνει στη διεθνούς φήμης Ελληνίδα σχεδιάστρια Μαίρη Κατράντζου να πραγματοποιήσει ένα fashion show για την Άνοιξη-Καλοκαίρι 2020 για πρώτη φορά στην Ελλάδα, τα έσοδα από το οποίο να διατεθούν εξ ολοκλήρου στην «**Ελπίδα**».

Η συμφωνία κλείστηκε, ο χώρος βρέθηκε, η άδεια δόθηκε και τώρα είμαστε όλοι εδώ στον ναό του Ποσειδώνα, 500 καλεσμένοι από όλο τον κόσμο, για να παρακολουθήσουμε αυτό το «fashion show για καλό σκοπό». Εκείνο το βράδυ γιορτάσαμε και εγκαινίασαμε πολλά πράγματα. Αναφέρω τα πιο σημαντικά...

1 Η **Μαριάννα Βαρδινογιάννη** (αναποδογυρίζοντας την υ-δρόγειο προφανώς) κατάφερε να πάρει αυτή την πολυπόθητη άδεια για τη διεξαγωγή της εκδήλωσης στον ναό του Ποσειδώνα. Γνωρίζουμε όλοι τη δυσκολία που έχει το ΚΑΣ (Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο) όλα αυτά τα χρόνια να δώσει την παραμικρή άδεια προκειμένου να διεξαχθεί κάτι σύγχρονο σε έναν αρχαίο χώρο (πρόσφατο παράδειγμα η απόρριψη της πρότασης Gucci για τον Παρθενώνα). Αν η εκδήλωση στο Σούνιο γίνει η αιτία για να αρχίσει το ΚΑΣ να χαλαρώνει λιγάκι και να κοιτάει με περισσότερη προσοχή και πνεύμα συνεργασίας τις εκάστοτε αιτήσεις τότε, ναι, αξίζει να δώσουμε τα θερμά μας συγχαρητήρια σ' αυτή την επίμονη κυρία που άνοιξε τον δρόμο. Συμφωνώ μαζί σας: Δεν είναι όλοι οι αρχαιολογικοί χώροι προς εκμετάλλευση, υπάρχουν κάποιοι τρομερά ευαίσθητοι και επιβαρνημένοι (βράχος Ακρόπολης) που θέλουν προσοχή, όμως υπάρχουν και άλλοι τόσοι που με τις κατάλληλες συνθήκες, τα απαραίτητα μέτρα, την πάρα πολλή ακριβή νοικοίκηση μπορεί να φέρουν καταπληκτικά αποτελέσματα στη φήμη, στη διαφήμιση της χώρας μας, στον τουρισμό, στα κρατικά έσοδα.

2 Η **Μαίρη Κατράντζου** ανήκει στους «ε-θνικούς θησαυρούς». Πρώτα απ' όλα γιατί ενσαρκώνει το όνειρο κάθε κοριτσιού που ξεκινάει άγνωστη και αβοήθητη από μια μικρή

χώρα και καταφέρνει με το ασύλληπτο ταλέντο που διαθέτει να επιβάλλει το όνομα της στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα, πραγματοποιώντας τα όνειρά της. Η Μαίρη Κατράντζου δεν είναι πυροτέχνημα. Απασχολεί τη διεθνή μόδα επί δέκα συναπτά έτη, το ίδιο έντονα, επίμονα, σταθερά και επαναληπτικά. Ξανάφερε την ελληνική μόδα στα πρωτοσέλιδα του ξένου Τύπου, όπως έκανε ο **Γιάννης Ντεσές** (Jean Desses) στα 50s ή ο **Τσεκλένης** στα 70s ή η **Κοκοσαλάκη** στα 00s. Ο διεθνής Τύπος υποδέχεται την κάθε επίδειξή της με διθυράμβους, τα ρούχα της έχουν φιλοξενηθεί στις αίθουσες σημαντικών μουσείων ανά τον κόσμο, ρούχα της έχουν φορέσει τα πιο λαμπερά ονόματα του Χόλιγουντ από τη **Μισέλ Ουμπάι** μέχρι την **Μπιγιονσέ** και τη **Σάρα Τζέσικα Πάρκερ**. Η Μαίρη αποτελεί επίσης λαμπρό παράδειγμα του πώς διαχειρίζεται τη δόξα και τη φήμη. Είναι θωρακισμένο άτομο απέναντι στη θωπεία. Ενώ ζει βουτηγμένη στη δόξα, ταυτοχρόνως ζει πειθαρχημένα και ιδιωτικά. Η Κατράντζου επιβάλλει έναν «ασκητισμό» στο προσωπικό της σύμπαν (συναισθηματικά και ενδυματολογικά) που είναι εμφανής με την πρώτη ματιά. Όσο πιο λαμπερά και πολύχρωμα είναι τα ρούχα που φτιάχνει για εμάς, τόσο πιο σκοτεινά και μονόχρωμα είναι τα ρούχα που φοράει η ίδια. Η «Βασίλισσα του print» είναι η πιο ορκισμένη οπαδός του total black, δηλαδή του «μη φαίνεσθαι». Τι ωραίο πράγμα, ενώ μπορούν, να μην παίρνουν τα μυαλά σου αέρα. Πόσο λυτρωτικό για την ίδια αλλά και για την υγεία αυτών που την αγαπούν, τη θαυμάζουν ή τη συναναστρέφονται...

3 «Η ευτυχία δεν μοιάζει με τεράστιο διαμάντι, αλλά με ένα μωσαϊκό από μικρές πέτρες αρμονικά τοποθετημένες» λέει κάποιος που δεν θυμάμαι, και η σημερινή κολεξιόν της Κατράντζου που βλέπαμε μπροστά μας, ένα μωσαϊκό από μικρές πέτρες αρμονικά τοποθετημένες, έμοιαζε σκέτη ευτυχία. Τα ρούχα της, όπως πάντα, έδειχναν έναν άνθρωπο που αγαπάει τη ζωή με ένα πάθος χωρίς τέλος, αγαπάει το χρώμα και το φως. Δεν ήμουν σίγουρη ότι μπορούσες να τα φορέσεις, σίγουρα πάντως μπορούσες να τα εκθέσεις. Ρούχα που σε καθήλωναν με την τέχνη, τη δουλειά, το βάρος τους. Ανάλογα κομμάτια - έργα Τέχνης αποτελούν συνήθως τα «παγώνια» στο βασίλειο της haute couture. Οι σχεδιαστές μπαίνουν στον κόπο κάθε σεζόν να ράψουν στα ατελιέ τους μερικά, μόνο και μόνο για να διαφημίσουν την υπόλοιπη κανονική κολεξιόν. Εδώ η Κατράντζου δεν έραψε «μερικά», αλλά σα-ρά-ντα! Ρούχα που είχαν αναφορές στον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό και στις ιδέες που τον έθρεψαν, φιλοσοφία, αστροφυσική, μαθηματικά, αρχιτεκτονική, γεωμετρία, ραμμένα με τρομερά μοντέρνο τρόπο. Φορέματα πλημμυρισμένα στο χρώμα, στις χάντρες, στα φτερά και στα κρόσια, έφεραν πάνω τους κεντημένες ιδέες που απασχόλησαν τον αρχαίο πολιτισμό μας, ουράνιους γαλαξίες και αστέρια, το χάος του σύμπαντος και η αρμονία του, αρχαία πλάσματα του βυθού, λέξεις και αριθμούς, τέλεια γεωμετρικά σχέδια και σχήματα, ρούχα με ονόματα όπως «*Golden Ratio*», «*Lunar dress*», «*Stellar Cape*». Ρούχα σέκο παραμύθι! Η κυρία της μόδας **Suzy Menkes** το έγραψε γλαφυρότερα στη βρετανική Vogue: «...*Αν και η επαφή μου με την ελληνική κουλτούρα δεν είναι πολύ στενή, αναγνώριζα στις δημιουργίες της Κατράντζου μια βαθιά γνώση και σεβασμό στην ιστορία του τόπου της, κάτι πολύ σπάνιο για επίδειξη μόδας*».

4 Θα μπορούσα να σας παρατάξω λέξεις με χάσταγκ που συνήθως χρησιμοποιούν οι influencers είτε διαφημίζουν ένα ρούχο, είτε μια μπάρα δημητριακών, είτε μια ζάντα αυτοκινήτου, αλλά αυτή τη φορά δικαιολογούνται γιατί εδώ έβλεπαν μια *#collection* που πράγματι ήταν *#epic #inspirational #glorious #breathtaking #amazing, #gorgeous, #huge #beyond #wow!* Αναρωτιέμαι, βέβαια, αν φορτώσεις με όλα αυτά τα υπερθετικά τη Μαίρη, τι λέξεις θα σου απομείνουν όταν η Μαίρη πάρει π.χ. το Όσκαρ; (που βλέπω να έρχεται σύντομα) Ας ξαναγυρίσουμε στη συλλογή. Η Κατράντζου παραδέχτηκε ότι ήταν η πιο προσωπική που έχει δημιουργήσει μέχρι τώρα. Είχε δίκιο. Στην επίδειξη του Σουνίου προσπάθησε (και τα κατάφερε) να συνθέσει μια μεγάλη πολύχρωμη τοιογραφία από ρούχα, αισθήματα, αναμνήσεις και συμπεριφορές παρά να δημιουργήσει μια εντυπωσιακή επίδειξη υφασμάτων και τυπωμάτων. Εί-

ναι «*ένα ερωτικό γράμμα προς τη χώρα που με έκανε αυτό που είμαι σήμερα*» συνόψισε με δικά της λόγια την όλη ιδέα και έμπνευσή της. Όσοι εκείνο το βράδυ είχαμε το προνόμιο να δούμε τα συγκεκριμένα ρούχα από κοντά μείναμε με το στόμα ανοιχτό. Και δεν μιλώ για άσχετους ανθρώπους, μιλώ για δημοσιογράφους και fashion editors που έχουν φάει τη ζωή τους στις πασαρέλες. Ήταν μια κολεξιόν που σε καθήλωνε όχι τόσο με την ομορφιά της (που ήταν δεδομένη), όσο για το βάρος της, κυριολεκτικά και μεταφορικά. Ρούχα που έβλεπες επάνω τους χιλιάδες εργατοώρες, κεντήματα που έραψαν εκατοντάδες χέρια, δεκάδες στρώσεις υφασμάτων το ένα πάνω στο άλλο κεντημένων με χάντρες, με πούλιες, με κρύσταλλα Swarovski σε τόσο μεγάλη πυκνότητα (άρα και απίστευτο βάρος) που αναρωτιόσουν πώς τα μοντέλα μπορούν να περπατούν. Και όμως! Έμοιαζαν τόσο ανάλαφρα τα ρούχα και οι όγκοι τους. Ήταν αναμφίβολα ο θρίαμβος του sur mesure και της χειρονακτικής Τέχνης. Άπειροι τόνοι χάντρες και πούλιες, κεντημένων από δεκάδες Ινδούς τεχνίτες του Μουμπάι, μια προσφορά των περίφημων ατελιέ **Aamir Design Studio** για την «Ελπίδα». Το ότι 40 τέτοια φορέματα ετοιμάστηκαν σε μόνο 8 εβδομάδες ήταν μια άλλη ιστορία. Προσωπικό στοίχημα για τη Μαίρη θα πρόσθετα ακόμα και το γεγονός ότι έπεισε τον μεγάλο και ακριβοθώρητο **Βαγγέλη (Vangelis) Παπαθανασίου** να της γράψει την πρωτότυπη μουσική (αριστούργημα) ειδικά για την περίπτωση.

5 Το ότι τα εγχώρια μίντια επικεντρώθηκαν (σχεδόν αποκλειστικά) στην κοσμική ακτινογραφία και στις φωτογραφίες του Πανουλή δεν μου έκανε εντύπωση. Τα ονόματα αυτών που παρακολούθησαν την επίδειξη φλέρταραν προκλητικά το γκλάμουρ της εποχής για να τους αγνοήσει κανείς. Ονόματα οικογενειών με τεράστια οικονομική επιφάνεια, οι γόνοι και τα παιδιά αυτών, βασιλιάδες, πρίγκιπες και πριγκίπισσες, εκατομμυριούχοι, δισεκατομμυριούχοι, το ανφάν γκατέ του διεθνούς τζετ σετ, όλοι εδώ, όλοι ντυμένοι με Κατράντζου. Αν μπορούσε να είναι καλεσμένος ο **Τρούμαν Καπότε!**... Για μια στιγμή μου φάνηκε πως έβλεπα ενσταντανέ από άλμπουμ του **Mario Testino**. Η Μπιάνκα, η Ευγενία, η Νουρ, η Σαμπίν, η Μαριάννα, η Τατιάνα, η Λάουρα, η Ανούσκα, ο Hamish, η Suzy, ο Peter και ο Ευάγγελος όλοι νέοι, ανάλαφροι, γελαστοί, όμορφοι, όλοι τζετ σέτερς με την αυθεντική έννοια του όρου. Η παρέα της Μαίρης. Την υποστηρίζουν, τη φορούν, την ακολουθούν, την αγαπούν. Κοντά σ' αυτούς και οι εκπρόσωποι των μεγάλων διεθνών τίτλων μόδας, όπως ο Guardian, η Vogue, με προεξάρχουσα τη μυθική **Suzy Menkes** από τη βρετανική Vogue και τον **Hamish Bowles** από την αμερικάνικη.

6 Τελιώνω με μια διαπίστωση: Ο χώρος του Πολιτισμού και του Τουρισμού εξακολουθεί να αποτελεί, παρά την κρίση, ένα παγκόσμιο σημείο αναφοράς. Κι αυτό που πρέπει να κάνουν οι αρμόδιοι είναι να προβάλουν με όποιο τρόπο μπορούν το γεγονός πως τώρα η χώρα χρειάζεται υποστήριξη και κινητικότητα για να επαναλειτοουργήσει. Δεν μιλώ για άσκοπα δείπνα με πρασινάδες και μεταλλικά νερά. Μιλώ για ένα ουσιαστικό διάλογο με τους σημαντικούς εκπροσώπους του κάθε κλάδου, της μόδας (εν προκειμένου), αυτούς που κινούν τα νήματα, που διοργανώνουν συνέδρια για τη μόδα, ή για την πολυτέλεια (η Μένγκες κάνει κάτι ανάλογο), σε όλες τις χώρες του κόσμου εκτός από τη δική μας. Να δείξουμε ανοιχτοί (εννοώ φιλικό για να το συζητήσουμε) στις επιδείξεις ξένων Οίκων, στα γυρίσματα διαφημίσεων, ταινιών, στην οργάνωση φωτογραφίσεων. Να τους προτείνουμε locations, να τους μιλήσουμε για το υπέροχο ελληνικό φως και το αιώνιο καλοκαίρι. Να τα βλέπουμε κάτω και να συζητήσουμε για την προοπτική να έχουμε μερικές επιδείξεις διεθνών brands σε όλη τη διάρκεια του χρόνου. Να μιλήσουμε για το τρομερό μας ατού που λέγεται Αθηναϊκή Ριβιέρα. Να ξαναπούμε στο παιχνίδι.

Κοιτάζω μία εμβληματική φωτογραφία του 1961. Δείχνει τον **Ντίμν Κρίτσα** με τέσσερα από τα μοντέλα του να κάθεται κάτω από τα μάρμαρα του Ποσειδώνα ποζάροντας στον φακό του μεγαλύτερου φωτογράφου της εποχής, **Slim Aarons**. 58 χρόνια μετά, η Μαίρη Κατράντζου και η Μαριάννα Βαρδινογιάννη έδωσαν το σύνθημα και πέτυχαν να ξαναλειτοουργήσει αυτός χώρος, τόσο παλιός και μαζί τόσο μοντέρνος. Ας τις ακούσουμε. **■**

Υ.Γ. Μια μικρή λεπτομέρεια: Την επόμενη ημέρα χρειάστηκε να ξαναπάω στον ναό γιατί είχα φιλοξενούμενους. Οφείλω να ομολογήσω ότι βρήκα τον χώρο ακριβώς όπως τον επισκέπτομαι τόσα χρόνια. Ανέγγιχτο, πεντακάθαρο, σαν να μην έχει συμβεί τίποτα το προηγούμενο βράδυ! Συγχαρητήρια σε όλους.

Οι νέες πανοραμικές τοιχογραφίες του στην Ελευσίνα

Ο γνωστός street artist εικονογραφεί την ιστορία της Μεταλλουργίας και την Οδύσσεια

Του ΓΙΑΝΝΗ NENE (panikoval500@gmail.com)

Προσπλωμένος στην τέχνη του, ζωγράφος και ποιητής με τις ιδέες του, δίνει τεράστιες, θεαματικές τοιχογραφίες που κινούνται ανάμεσα στη χριστιανική παράδοση και την αρχαία ελληνική μυθολογία. Ο Φίκος ζωγραφίζει τοίχους και, μερικές φορές, μοιάζει να κρύβει λακωνικά μηνύματα μέσα στον αρχικό κάναβο του έργου πριν το προχωρήσει. Από τοίχους πολυκατοικιών στην Πάτρα, στο Κίεβο και έναν τοίχο παλιού οίκου ανοχής στην Κύπρο, μέχρι στο Ελβετικό Ομοσπονδιακό Ινστιτούτο Τεχνολογίας της Ζυρίχης, ο Φίκος έρχεται τώρα να μας δώσει ένα πανέμορφο, πανοραμικό έργο «διπλής όψευς» στο Ελληνικό Ινστιτούτο Συγκολλήσεων στην Ελευσίνα. Και μας το παρουσιάζει: «Το WGI (Ελληνικό Ινστιτούτο Συγκολλήσεων) άρχισε να δημιουργείται πριν 3 χρόνια, όταν και επικοινωνήσαν μαζί μου για τη δημιουργία κάποιων τοιχογραφιών. Στην ουσία ζωγραφίσαμε τις δύο όψεις του ίδιου τοίχου, μήκους 16 μέτρων, ο οποίος εξωτερικά είναι το κυρτό “πρόσωπο” του κτιρίου και εσωτερικά η κοίλη “πλάτη” του αμφιθεάτρου. Ήταν μεγάλη μου χαρά να συνεργαστώ με τους ιθύνοντες του ινστιτούτου, ανθρώπους οραματιστές, συνεπείς και σωστούς επαγγελματίες, και αξίζει να το τονίσω αυτό, γιατί είναι κάτι που, δυστυχώς, δεν βρίσκεις συχνά στην Ελλάδα».

Ποια είναι η θεματολογία και η έμπνευση για το κάθε έργο; Μια από τις αρχές μου, όταν ζωγραφίζω τοιχογραφίες, είναι να προσπαθώ να αναδείξω την ιστορία ή τη λειτουργία του εκάστοτε χώρου. Με αυτό το σκεπτικό ως γνώμονα, αποφασίσαμε να εικονογραφήσουμε εξωτερικά, για προφανείς λόγους, την Ιστορία της Μεταλλοτεχνίας, μια νέα, δική μου σύνθεση. Η εικονογράφηση ξεκινάει από τον Ήφαιστο –τον θεό της μεταλλουργίας– επί τω έργω, συνεχίζει με τον Προμηθέα που δίνει τη φωτιά στους ανθρώπους, με την οποία γίνεται δυνατό το λιψίμο και η χύτευση των μετάλλων στον ειδικό φούρνο που απεικονίζεται αμέσως μετά, ακολουθεί η αναπλάσταση των Χετταίων, οι οποίοι, σύμφωνα με τους μελετητές, ήταν οι πρώτοι που δάμασαν τον σίδηρο, και καταλήγει με μια σύγχρονη ηλεκτροσυγκόλληση. Μια ενδιαφέρουσα λεπτομέρεια είναι ο Αιγύπτιος που ανακαλύπτει σίδηρο μέσα σε θραύσματα μετεωρίτη, θεωρία που έχει αποδειχθεί και εξηγεί το γιατί το ξίφος του Τουταγχαμών είναι κατασκευασμένο από εξωγήινο μέταλλο. Μια άλλη αρχή που ακολουθώ είναι αυτή της χρωματικής αρμονίας του έργου με τον περιβάλλοντα χώρο. Σύμφωνα με αυτήν, επέλεξα χρώματα εμπνευσμένα από τη βιομηχανία και τη μεταλλοτεχνία (μεταλλικό γκρι, καφέ της σκουριάς κ.ά.), έτσι ώστε να δένουν αρμονικά με το βιομηχανικό σχεδιασμό του κτιρίου. Στο εσωτερικό επιλέξαμε την πιο σπουδαία και δημοφιλή ελληνική μυθιστορία, την Οδύσσεια, καθώς το WGI απευθύνεται και σε διεθνές κοινό. Η σύνθεση είναι και πάλι δική μου. Φυσικά έχει γίνει επιλογή των πιο χαρακτηριστικών σκηνών, καθώς δεν θα ήταν δυνατό να απεικονιστεί ολόκληρη η επική περιπέτεια του Οδυσσέα. Ένα πράγμα που μου έκανε εντύπωση κατά τη μελέτη μου πριν τη δημιουργία είναι η παντελής έλλειψη αρχαίων έργων τέχνης με απεικονίσεις κάποιων αρκετά δημοφιλών περιστατικών της Οδύσσειας, όπως το άνοιγμα του ασκού του Αϊόλου και η περίφημη ιστορία με τους Λωτοφάγους. Υπάρχει, φυσικά, το ενδεχόμενο τα συγκεκριμένα έργα να μην έφτασαν σε μας, αλλά ακόμα κι αυτό δείχνει πως αυτές οι απεικονίσεις ήταν μάλλον σπάνιες (αν έγιναν ποτέ). Το όλο εγχείρημα ήταν μια πρόκληση, από πολλές απόψεις.

Η αλήθεια είναι πως οι Έλληνες είχαν πολύ ψηλά τον Έρωτα και τον Θάνατο

Η δουλειά σας είναι γνωστή για τον τρόπο που συνδυάζει τη βυζαντινή ζωγραφική με τη street art. Στο αμφιθέατρο εμφανίζεται και το στοιχείο της ερυθρόμορφης τεχνικής των αρχαίων ελληνικών αμφορέων. Πώς δημιουργήθηκε αυτός ο συνδυασμός; Σπούδασα τη Βυζαντινή ζωγραφική, αλλά πάντα θαύμαζα και μελετούσα την αρχαία ελληνική ζωγραφική, μητέρα της Βυζαντινής. Με ενδιαφέρει η ελληνική τέχνη στην ολότητά της. Είναι λάθος, πιστεύω, να εστιάζει κάποιος σε ένα μόνο σημείο του παρελθόντος και να το αναπαράγει. Το παρελθόν είναι παρελθόν. Ο στόχος μου είναι να δημιουργήσω κάτι ελληνικό, που να συνδυάζεται με το σύγχρονο, παγκόσμιο πολιτισμικό γίγνεσθαι, αλλά και να ανακαλύψω πού συγκλίνουν όλα αυτά. Είναι πολλές οι φορές, για παράδειγμα, που, μελετώντας τον Μοντερνισμό, βρήκα στοιχεία που υπήρχαν στην αρχαιότητα και το Βυζάντιο. Ένα από αυτά είναι η κατάργηση του ζωγραφικού βάθους. Η επιλογή του ερυθρόμορφου ρυθμού ως τρόπος αναπαράστασης της Οδύσσειας ήρθε ως αποτέλεσμα των παραπάνω, αλλά και ενός άλλου λόγου, τεχνικής φύσης. Η ζωγραφική θα γινόταν απευθείας στην ξύλινη επιφάνεια με την οποία είχαν επενδύσει όλο τον τοίχο εσωτερικά, οπότε σκέφτηκα πως αν χρησιμοποιήσω μόνο μαύρο για το σχέδιο και το φόντο, θα μπορέσω, με φυσική διαδικασία, να πετύχω την αίσθηση που έχουν τα ερυθρόμορφα αγγεία.

Πώς μία «αγιογραφία» μεταμορφώνεται σε σύγχρονο urban έργο; Πού συμβαίνει η ανατροπή; Αυτό δεν το γνωρίζω. Δεν κάνω αγιογραφίες. Στην πραγματικότητα δεν ξέρω καν τι σημαίνει ο όρος «αγιο-γραφία». Γραφή του «αγίου-ιερού»; Ή, μήπως, γραφή, δηλαδή ζωγραφική, των αγίων (ανθρώπων); Ποίων αγίων; Αποκλειστικά των χριστιανών; Αγίους και ζωγραφική των ιερών τους έχουν και άλλες θρησκείες. Είναι οι ζωγράφοι της Ινδικής θρησκείας αγιογράφοι; Ήταν ο Da Vinci που ζωγράφιζε τον Ιησού και τους Αποστόλους αγιογράφος;... Ο αδόκιμος αυτός όρος θέλει πολλή συζήτηση πριν χρησιμοποιηθεί, θαρρώ. Φυσικά στην Ελλάδα που όλα είναι εύκολα και δωρεάν, χρησιμοποιείται κατά κόρον. Όποιος αντιγράψει με ξεπατικωτούρα μια εικόνα του 16ου αι. βάζει στο status του Facebook το «Αγιογράφος». Κάτι το οποίο, ίσως, διαφεύγει από πολλούς, είναι πως μέχρι το 1950 αυτοί που σήμερα αποκαλούμε «αγιογράφους» ονομάζονταν απλά και λιτά «ζωγράφοι» ή «εικονογράφοι», ενώ αυτοί που αποκαλούνταν τότε «αγιογράφοι» ήταν οι βιογράφοι των χριστιανών αγίων. **A**

Ο Φίκος αυτή την περίοδο ετοιμάζει μια ατομική έκθεση, μια τοιχογραφία στις Βερσαλλίες και μια σειρά μικρών ιστοριογραφικών τοιχογραφιών στη Λευκωσία, με σκοπό την ανάδειξη της μακράς και πλούσιας ιστορίας της Κύπρου.

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

fikos.gr
 instagram.com/
 fikosantonios
 Ελληνικό Ινστιτούτο
 Συγκολλήσεων,
 Τραπεζούντος 96 &
 Διγενή Ακρίτα,
 Ελευσίνα, wgi.gr

LEON FANOURAKIS

Ο urban ήχος της Άπω Ανατολής

Ένα από τα ανερχόμενα ονόματα της hip hop της Ιαπωνίας έχει ελληνικό όνομα

Του ΜΑΝΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ

Η hip hop σκηνή της Ιαπωνίας είναι ένα αίνιγμα μπροστά στο ευρύ μουσικό κοινό αλλά μην ξεχνάμε, σε επίπεδο beats και παραγωγών, εκεί έχουν γεννηθεί ονόματα όπως ο αείμνηστος Nujabes, ένας DJ Krush, ακόμα και οι Shingo2 και DJ Honda, μαζί με δεκάδες άλλους καλλιτέχνες που συνεχίζουν να «κρατάνε ψηλά τη σημαία».

Σίγουρα, όταν ακούς πως ένα από τα ανερχόμενα ραπ ονόματα της «Χώρας του Ανατέλλοντος Ηλίου» λέγεται... Leon Fanourakis, η ιστορία αποκτάει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Πώς και έχει ελληνικό όνομα και επίθετο και τι στόρι υπάρχει πίσω από αυτό; Ο 20χρονος ράπερ γεννήθηκε στη Γιοκοχάμα –η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της Ιαπωνίας και «γενέτειρα» των Teriyaki Boyz– και από πολύ μικρή ηλικία άρχισε να ραπάρει και να παίρνει μέρος σε διαγωνισμούς και battles. Κάποιοι από αυτούς τους διαγωνισμούς και τηλεοπτικά shows είχαν εθνική εμβέλεια και έτσι το όνομά του άρχισε να ακούγεται σε όλη την Ιαπωνία.

Το 2018 κυκλοφορεί το πρώτο του EP με τίτλο «Beat to Death» στη δισκογραφική Onepercent, ενώ το φετινό καλοκαίρι και κάτω από το ίδιο label κυκλοφόρησε το μεγάλο του ντεμπούτο με τίτλο «Chimaira». Με φανατικό κοινό εντός των τειχών της χώρας του, γρήγορο και τεχνικό στιλ, flows και τρομερή ενέργεια στα live, ίσως μιλάμε για το επόμενο big thing...

Καταρχάς, έχεις έρθει ποτέ στην Ελλάδα; Όχι, δεν έχω έρθει ποτέ στην Ελλάδα. Ο παππούς μου ήταν Έλληνας αλλά πέθανε όταν η μητέρα μου ήταν μόλις επτά χρονών και έτσι δεν είχα ποτέ τη δυνατότητα να τον συναντήσω. Θέλω πολύ να έρθω στην Ελλάδα μια μέρα και να βρω επαφή με τις ρίζες μου.

Από ποιο μέρος της Ελλάδας ήταν ο παππούς σου και πώς έφτασε μέχρι την Ιαπωνία; Ο παππούς μου ήταν από την Αθήνα, από την Κηφισιά. Ήταν ναυτικός και γνώρισε τη γιαγιά μου σε ένα από τα ταξίδια του στην Ιαπωνία, στη Γιοκοχάμα.

Και οι δύο γονείς σου είναι μουσικοί, από ό,τι ξέρω. Καθοριστική λεπτομέρεια για την επαφή σου με τη μουσική και τη μετέπειτα εξέλιξή σου; Ναι, απόλυτα. Αν δεν ήταν οι γονείς μου μουσικοί, ίσως να μην έδειχνα ενδιαφέρον στη μουσική από μικρή ηλικία. Συχνά άκουγα τους Red Hot Chili Peppers μαζί τους και πάντα με έπαιρναν σε συναυλίες για να δούμε μπάντες. Αλλάστε, οι ίδιοι γνώριστσαν σε

ένα venue εδώ στη Γιοκοχάμα, ενώ έπαιζαν ζωντανά ως μουσικοί. Χάρη σε αυτούς έστρεψα το ενδιαφέρον μου στη μουσική.

Και για κάποιο λόγο κράτησες το Fanourakis σαν επίθετο... Συνήθιζα να βγαίνω σαν «Leon aka Sishi» στα live μου, αλλά ήθελα να κάνω μία μεγάλη αλλαγή όταν υπέγραψα στη δισκογραφική Onepercent. Να βρω ένα όνομα που θα κάνει τη διαφορά στη γιαπωνέζικη σκηνή και θα είναι ξεχωριστό. Έτσι διάλεξα να προχωρήσω με το επίθετο της μητέρας μου.

Ποιους καλλιτέχνες άκουγες όταν μεγάλωνες; Σίγουρα, οι επιρροές μου είναι μέσα από τη ροκ και τη hip hop. Ξεκίνησα να ακούω ροκ όταν ήμουν παιδί, Rage Against The Machine. Μετά ανακάλυψα τους Linkin Park μέσα από την ταινία «Transformers» που έγραψαν το theme κομμάτι. Όλα αυτά τα άκουγα πολύ μικρός, στο δημοτικό ακόμα. Το μίνι άλμπουμ του Jay-Z με τους Linkin Park με έβαλε στον κόσμο της hip hop, μετά άρχισα να ακούω Kanye West, Lil' Wayne, 50 Cent, Dr. Dre. Όλα αυτά από πολύ μικρός ακόμα και

από τότε δεν σταμάτησα να ανακαλύπτω και να ακούω κυρίως την αμερικάνικη hip hop.

Το ντεμπούτο άλμπουμ σου έχει τίτλο «Chimaira» και κυκλοφόρησε το φετινό καλοκαίρι. Ένα άλμπουμ 100% Leon Fanourakis; Το άλμπουμ «Chimaira» είναι 100% Leon Fanourakis! Μου πήρε σχεδόν ένα χρόνο να το ολοκληρώσω! Συνήθιζα να ηχογραφώ με το όνομα «Leon a.k.a. Shishi» πριν μπω στη δισκογραφική Onepercent από το Τόκιο. Shishi σημαίνει «λιοντάρι» στα γιαπωνέζικα. Διάλεξα αυτόν τον τίτλο γιατί το όνομά μου, Leon, συνδέεται κάπως με τα λιοντάρια στην ελληνική γλώσσα. Ήθελα να δείξω μία πιο δυνατή εκδοχή ενός λιονταριού, έτσι διάλεξα τον τίτλο «Chimaira», το όνομα του πλάσματος στην ελληνική μυθολογία με κεφάλι λιονταριού, ουρά φιδιού και σώμα κατσίκας.

Ένας από τους στόχους μου στη δημιουργία αυτού του άλμπουμ είναι να κάνω τους ανθρώπους να νιώσουν πιο δυνατοί, με περισσότερη αυτοπεποίθηση και πιο σκληροί ακούγοντάς το. Έτσι με κάνει να νιώθω η hip hop! Αγαπώ το συναίσθημα να ανακαλύπτεις τραγούδια που σε κάνουν να νιώθεις πιο δυνατός, έτσι θέλω –με τη σειρά μου– να μεταδώσω κι εγώ το ίδιο αυτό συναίσθημα στον κόσμο.

Η hip hop σκηνή της Ιαπωνίας είναι σχετικά άγνωστη σε πολλούς από εμάς. Σε σύγκριση με τη σκηνή των ΗΠΑ, η hip hop στην Ιαπωνία είναι ακόμα αρκετά μικρή ως κοινότητα και κουλτούρα. Αν και μικρή, όμως, ανεβαίνει και μεγαλώνει συνέχεια. Υπάρχουν απείρως πιο πολλοί Γιαπωνέζοι hip hop καλλιτέχνες από ό,τι πριν μερικά χρόνια, ενώ και οι fans αυξάνονται συνέχεια.

Τι άλλο να περιμένουμε από τον Leon σύντομα; Η καριέρα μου ουσιαστικά τώρα ξεκινάει, με το πρώτο μου άλμπουμ. Θέλω να γίνω ακόμα μεγαλύτερος ως artist εδώ στην Ιαπωνία και κάποιος που θα την εκπροσωπήσει σύντομα σε όλο τον κόσμο. Θέλω η μουσική μου να «ταξιδέψει» παντού! Ελπίζω να επισκεφτώ και να παίξω και στην Ελλάδα κάποια στιγμή σύντομα! **A**

Follow: www.instagram.com/leonfanourakis/
Ακούστε το άλμπουμ «Chimaira»: bit.ly/chimaira_shicho

Συνήθιζα να
βγαίνω σαν «Leon
aka Sishi» στα live,
αλλά ήθελα να
κάνω μία
μεγάλη αλλαγή
όταν υπέγραψα
στη δισκογραφική
Onerpercent.
Να βρω ένα
όνομα που θα
κάνει τη διαφορά
στη γιαπωνέζικη
σκηνή και θα είναι
ξεχωριστό.
Έτσι διάλεξα
το επίθετο της
μητέρας μου.

Η ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ ΣΤΟ «ΟΝΕΙΡΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΗΣ ΝΥΧΤΑΣ» ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑ ΚΑΙ ΤΗ ΣΑΙΞΠΗΡΙΚΗ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

ΑΘΗΝΑ ΜΑΞΙΜΟΥ

«Τώρα ζω στον Βοτανικό. Μια όμορφη λαϊκή γειτονιά της Αθήνας.
Μένω στον έκτο όροφο.»

Επιμέλεια: Γιώργος Δημητρακόπουλος
Φωτό: Γιώργος Καπλανίδης

ATHENS

ID

Το πρώτο σου διαμέρισμα στην Αθήνα; Ήρθα 22 χρόνων από Θεσσαλονίκη και ήταν ένα δωμάτιο στο Παγκράτι, στην Πλατεία Βαρνάβα, 25 τ.μ. Είχε μια όμορφη βεράντα με θέα τον Υμηττό. Οι ιδιοκτήτες του ήταν ένα ηλικιωμένο ζευγάρι που είχε και το φιλικατζίδικο της πλατείας. Εκεί σε αυτά τα ελάχιστα τετραγωνικά –που όταν φυσούσε νόμιζες πως θα πετάξεις μαζί με το δωμάτιο και όταν έκανε ζέστη πως θα λιώσεις μαζί με τους τοίχους– έκανα στρέμματα όνειρα για τη ζωή που απλωνόταν μπροστά μου.

Πού ζεις τώρα; Στον Βοτανικό, μια όμορφη λαϊκή γειτονιά της Αθήνας. Μένω στον έκτο όροφο. Κάθε πρωί κοιτάζω την Ακρόπολη και νιώθω ευγνωμοσύνη για την ευλογία να μπορώ να βλέπω την άκρατη ομορφιά της.

Η πρώτη σου δουλειά; Η ταινία «Αυτή η νύχτα μένει» του Ν. Παναγιωτόπουλου. Γ' αυτήν ήρθα στην Αθήνα.

Το πρώτο αθηναϊκό στιγμώτυπο που θυμάσαι; Να αργώ μία ώρα σε συνάντηση επειδή έκλεισαν οι δρόμοι.

«Αθηναϊκές» λέξεις που δεν υπάρχουν πια; Λούστρος. Παγοπιώλης. Γαλατάς. Ντισκοτέκ. Τηλεκάρτα. Εισπράκτορας. Αποχωρητήριο.

Αν η Αθήνα ήταν ένα πρόσωπο; Θα ήταν μία προσωπογραφία ζωγραφισμένη από τον Πικάσο. Αυτές με τα παραμορφωμένα πρόσωπα που αλλού είναι το μάτι, αλλού η μύτη, αλλού το στόμα και όμως δεν παύουν να έχουν μία αξιοθαύμαστη ομορφιά παρά τη μετατόπιση των αυτονόητων χαρακτηριστικών.

Τα 3 πράγματα που σου αρέσουν περισσότερο στην πόλη; Οι πεζόδρομοι, τα μικρά καφέ και τα θερινά.

Τα 3 πράγματα που, αν έλειπαν, θα έκαναν την Αθήνα λίγο ομορφότερη; Η βρωμιά στους δρόμους. Τα ατάκτως παρκαρισμένα αυτοκίνητα και μηχανές. Αυτός ο φόβος –όχι αναίτιος– που νιώθεις το βράδυ όταν περπατάς μόνος.

Πώς φαντάζεσαι την Αθήνα σε 50 χρόνια; Θέλω να τη φαντάζομαι με πολίτες που θα σέβεται ο ένας τον άλλον, που δεν θα παρκάρουν όπου τους κατεβαίνει, που θα σκέφτονται πρώτα το καλό του συνόλου και κατόπιν τη βολή τους. Μία πόλη χωρίς

αστέγους. Χωρίς αδέσποτα πλάσματα. Με τα νεοκλασικά της κτίρια φροντισμένα και όχι να ερειπώνουν.

Μια συναυλία στην Αθήνα που δεν θα ξεχάσεις ποτέ; Τους Rolling Stones τον Σεπτέμβριο το 1998.

Η καλύτερη θέα; Να έρχεσαι από Αθηνών - Κορίνθου και να βλέπεις στο βάθος του δρόμου την Ακρόπολη να δεσπόζει πάνω από αυτό το άναρχο πολεοδομικό σύμπαν.

Τι σημαίνει «ερωτεύομαι» στο έργο του Σαίξπηρ;

Όλοι σε αυτό το έργο μιλάνε για τον έρωτα. Τον απαγορευμένο έρωτα, τον χωρίς ανταπόκριση, που προσπαθεί μονόπλευρα να επιβληθεί, τον κεραυνοβόλο έρωτα που μεταφράζεται ποιητικά ως «μάγεμα», τον λογοτεχνικό έρωτα. Οι ήρωες ερωτεύονται και ξεερωτεύονται με την ίδια δυναμική ως πόνια ενός «μαγικού φίλτρου». Ο κοινός παραινόμενος των προσώπων που δηλώνουν ερωτευμένοι είναι η συνειδητή ή ασυνείδητη κτήση, η κατοχή του ερωτικού αντικειμένου.

Μετά την καλοκαιρινή περιοδεία τι αλλάζει στο νέο ανέβασμα του σαιξπηρικού «Ονείρου» στο Βεάκη;

Καταρχήν έχουμε μαζί μας τον πολύτιμο Δημήτρη Πιάτα στον ρόλο του Πάτου, που αντικατέστησε τον αγαπημένο μας Βλαδίμηρο Κυριακίδη. Επίσης, οι ανάγκες ανάμεσα στα ανοιχτά θέατρα και την κλειστή σταθερή σκηνή είναι πολύ μεγάλες. Αλλάζουν οι ενέργειες, οι απευθύνσεις, και στην περίπτωση της δικής μας παράστασης η συνθήκη του κλειστού θεάτρου ευνοεί τη σκοτεινιά και το υποχθόνιο που ζητούσαν από την αρχή οι σκηνοθέτες Μανώλης Δούνιας και Αιμίλιος Χειλάκης.

Μετά την Ιφιγένεια και την Αντιγόνη πώς αντιμετωπίσατε τον ρόλο της βασίλισσας των ζωτικών Τιτάνια;

Σε κάθε παράσταση και σε κάθε αναμέτρηση προσωπική με τα έργα, επιβεβαιώνω πως οι ιστορίες που διηγούνται είναι σπουδαιότερες από μας.

Τι θα πάρει μαζί του το κοινό; Ποτέ δεν μπόρεσα να απαντήσω σε αυτή την ερώτηση, γιατί για μένα το κοινό δεν είναι μία απρόσωπη μάζα... Η δουλειά μας είναι να τους πούμε μία ιστορία ελπίζοντας και επιθυμώντας ο κάθε θεατής να κάνει τις δικές του αναγωγές.

Μπορείτε να μας αποκαλύψετε ποια είναι τα... βιβλία που έχουν μπει στο μάτι του Αιμίλιου Χειλάκη και του Γιώργου Μπλάνα για την επόμενη σεζόν; Χα χα, δεν είναι τα βιβλία... είναι η «Μήδεια».

INFO

Η Αθηνά Μαξίμου είναι ηθοποιός. Πρωταγωνιστεί στην κωμωδία του Σαίξπηρ «Ονειρο καλοκαιρινής νύχτας» σε σκηνοθεσία Αιμίλιου Χειλάκη και Μανώλη Δούνια με πρωτότυπη μουσική του Κωνσταντίνου Βήτα στο ανακαινισμένο θέατρο Βεάκη, Στουρνάρη 32. (Τετ. - Κυρ.)

ΔΥΟ ΝΥΧΤΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΤΕΤΤΙΕ

Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Στις 18 και 19 Οκτωβρίου, στη Μικρή Σκηνή της Στέγης του ιδρύματος Ωνάση, ένα KPPAMA από αλλοπρόσालους ήχους, υπόσχεται να σε στείλει Alllooy, συνθέτοντας ένα άλλο είδους σάουντρακ για την πόλη, μέσω της κατάργησης κάθε κανόνα που ήξερες για τη μουσική και τα είδη της.

Από τον Ηράκλειτο στους Metallica και από τους μακεδονίτικους ζουρνάδες και νταούλια στους Γκυ Ντε Μπορ, Κορνήλιο Καστοριάδη και το «Inside the Movement» του Ντμίτρι Κουρλιάντσκι! Ήχοι και σκηνοθεσία μουσικής ολίγον τι DaDa. Και δυσδιάκριτα όρια - ρεπερτόριο: από τον αυλό του Πάνα στα φλάουτα του Περού, τι είδους «πανκ» είναι όλο αυτό που θα δούμε και θα ακούσουμε; Η επιλογή των έργων του προγράμματος, όσο DaDa κι αν ακούγεται, κάθε άλλο παρά τυχαία είναι. Έχει αποφασιστεί μετά από πολλές διεργασίες και συζήτηση, ώστε όλα τα στοιχεία να δένουν μεταξύ τους σε ένα ενιαίο θέαμα. Τα αντίθετα δημιουργούν την αρμονία, όπως λέει κι ο Ηράκλειτος σε ένα από τα αποσπάσματα λόγου που θα ακουστούν στην παράσταση και τα οποία ισοχροποιούν το «κράμα».

Με βάση την ορολογία των λέξεων «Κράμα» και «Τέτιξ», τα «Τζιτζίκια» τραγουδάνε ακόμα, αλλά σ' αυτή την παράσταση, που αναμειγνύει ήχους, θεωρίες, σκέψεις και όργανα, τα «μέταλλα» - πρώτη ύλη, όσο διαφορετικά και να δείχνουν, στο τέλος πρέπει να παρουσιάσουν μια ομοιογένεια. Υπάρχει επομένως ένα σκεπτικό, μια δομή, μια δοσολογία που βάσει αυτής θα «αναμειξείτε»; Η συνταγή είναι μυστική κι αυτό γιατί ακόμα δεν έχει γίνει εργαστηριακός έλεγχος για την αποτελεσματικότητά της, οπότε μπορεί να αποβεί επικίνδυνη για τη δημόσια υγεία ή το προϊόν να εκραγεί. Αν ωστόσο πετύχει, τότε θα έχουμε στα χέρια μας ένα νέο «μέταλλο» που η αντακχή του

θα είναι η απόδειξη της επιτυχίας του.

Πειράξατε ακόμα και την ορθογραφία, προσθέτοντας ένα παραπάνω ταυ στο «Τέτιξ» κι ένα παραπάνω ρω στο «Κράμα»: αποδομώντας τις λέξεις, πιστεύετε πως είναι η αρχή για να αποδομήσουμε και τον ήχο; Βάζοντας ένα επιπλέον ταυ στον ΤΕΤΤΙΞ (μας αρέσει με κεφαλαία), του δώσαμε μια ξεχωριστή όψη, όχι παράταιρη, αλλά που αντίθετα ενισχύει τη σημασία του. Τώρα πια ο τέτιξ με δύο ταυ μάς φαίνεται ανορθόγραφος. Το ίδιο συμβαίνει και στο KPPAMA: το επιπλέον ρω προκαλεί σεισμό στη γλώσσα.

Ούτε τον ήχο αποδομούμε - τουναντίον, τον αναδεικνύουμε σε όλο του το μεγαλείο: Παρόλο που τα έργα της παράστασης είναι πολύ διαφορετικά μεταξύ τους όσον αφορά στις αισθητικές επιλογές, συγκλίνουν, αν μη τι άλλο, στην ένταση του ήχου και τη σωματικότητα του ρυθμικού αισθήματος.

Πώς ακριβώς ο μέταλ προσήλυτος συνθέτης θεάτρου Νίκος Γαλενιανός και ο Ισραηλινός τραγουδιστής Οφίρ Κλέμπερερ, ή οι σταθεροί συνεργάτες του Ιάνη Ξενάκη, Σπύρος Σακκάς και Sylvio Gualda, με ρητή «εξευρωπαϊκή» σύλληψη, δεν κινδυνεύουν να χλευαστούν από πεισιρστές ακροατές οπαδούς της καθαρότητας των ειδών; Γιατί μοιάζει πως είστε σαν ομάδα-παράσταση ενάντια στις συνηθισμένες κατηγορίες μουσικού θεάματος... Μάλλον ομάδα-παράσταση απόρροια αυτών των «συνηθισμένων» κατηγοριών είμαστε, παρά εναντίον τους. Ένα από τα πρώτα πράγματα που μας προβληματίσαν ήταν ο τρόπος με τον οποίο γίνονται οι συναυλίες κλασικής ή/και σύγχρονης μουσικής, ακολουθώντας ένα πεπαλαιωμένο πρωτόκολλο και μια προσκόλληση στην καθαρότητα των ειδών. Αυτό το φαινόμενο έχει βέβαια αρχίσει να αλλάζει τα τελευταία χρόνια - άλλοτε με καλά, άλλοτε με κακά αποτελέσματα. Είναι βασική μας έγνοια να στήνουμε όχι

συναυλίες, αλλά παραστάσεις που θα αντιμετωπίζονται ως ολοκληρωμένα θεάματα κι όχι απλώς ως παράθεση μεμονωμένων έργων, βαλμένων σε μια σειρά. Αυτό φυσικά δεν γίνεται ποτέ εις βάρος της ίδιας της μουσικής, η οποία είναι και η κινητήριος δύναμή μας. Οπότε αυτό που ελπίζουμε είναι ότι οι πεισιρστές δεν θα δυσανεστηθούν, εφόσον τους προσφέρουμε υψηλού επιπέδου μουσική και μουσική εκτέλεση, μέσα από μια ισχυρή δραματουργική ροή. Αναμένουμε (με ανυπομονησία) ειδικά την άποψη των metalheads για την εκτέλεση του «Battery» των Metallica από τους ΤΕΤΤΙΞ!

Θέλετε να προβοκάρετε; Και πόσο αναγκαίο είναι για τον ακροατή-θεατή σας να ξέρει κάποια ειδικά «κλειδιά» ώστε να κατανοήσει και την εγκεφαλική σας αντίληψη για τη μουσική αλλά και να βιώσει την έκσταση; Το να προβοκάρουμε εν έτει 2019 είναι μάλλον φύσει αδύνατον. Η χλεύη και η ωμότητα είναι εργαλεία των ίδιων των έργων που διαλέξαμε για το KPPAMA - με τον ίδιο τρόπο που πέρυσι, η θεματική του AMBIENT PRESSURE ήταν η «ατμοσφαιρική» μουσική. Τα εργαλεία μας είναι διαφορετικά κάθε φορά και μας δίνονται από τα ίδια τα έργα, τα οποία τελικά επιλέγονται μέσα από διάφορες διαδικασίες. Η εξοικείωση με το ρεπερτόριο είναι βέβαια ένα μέσο για να καταλάβει κανείς κάποια πράγματα παραπάνω. Όμως η εμπειρία της μουσικής ακρόασης είναι πολύ προσωπική υπόθεση. Αυτό που θα ζητούσαμε από τον ακροατή-θεατή είναι να έρθει στην παράσταση χωρίς αμυντική στάση και προκαταλήψεις. Στα κράματα μετ' άλλων δεν χρειάζεται να γνωρίζεις τη χημική τους σύνθεση για να δρέψεις τα οφέλη τους. Η γάστρα από μαντέμι είναι ανθεκτική στη φωτιά και θερμαίνεται ολόκληρη ισόποσα, γι' αυτό και φτιάχνει ωραιότατα φαγητά - λίγοι όμως ξέρουν πως ο χυτοσίδηρος είναι κράμα σιδήρου με άνθρακα... Απλά καθίστε στη θέση σας, λοιπόν, και γευτείτε το KPPAMA. **A**

Είναι βασική μας έγνοια να στήνουμε όχι συναυλίες, αλλά παραστάσεις που θα αντιμετωπίζονται ως ολοκληρωμένα θεάματα

www.athensvoice.gr

Περισσότερα στον Οδηγό της Athens Voice

Forza Italia

Ιστορίες με κόκκινη σάλτσα και άλλες νοστιμιές

Την αγαπάμε ένα κλικ παρακάτω απ' όσο τη μητρική μας. Την τρώμε μετά μανίας στα ristorante της Αθήνας, πολλοί από εμάς ξέρουμε να τη μαγειρεύουμε, δεν είναι λίγοι αυτοί που ταξιδεύουν μέχρι την Ιταλία για να τη γευτούν επιτόπου. Η ιταλική κουζίνα, η πιο αγαπημένη μας «διεθνής», αν και έχει καριέρα χρόνων στη χώρα μας, τελευταία έμοιαζε να έχει κάνει «κοιλιά» προς μεγάλη λύπη των καλοφαγάδων. Φέτος όμως κάνει δυναμικό comeback πιο νόστιμη από ποτέ! Καινούργια ιταλικά σπικνούν αυλαία, μικρά στέκια-αυθεντίες στη ζύμη για πίτσα ξεφυτρώνουν σε όλο το κέντρο, γωνιές με φρέσκα, χειροποίητα ζυμαρικά ξεπετάγονται σε κάθε γειτονιά. Υπομονή... στις σελίδες που ακολουθούν θα τα μάθεις όλα!

Επιμέλεια: NENEΛΑ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

ΤΑ **nuovi** ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΚΟΥΖΙΝΑΣ

Κάποτε έπαιζες γερά ανάμεσα στο δίπολο pasta-pizza. Είχες βρει τις αγαπημένες σου μακαρονάδες, στις πίτσες έκανες τους δικούς σου συνδυασμούς, από τυριά ήξερες πως η «καλή» είναι η parmigiano reggiano. Σήμερα η ιταλική κουζίνα έχει κι αυτή ανανεωθεί, δεν παύει με τίποτα να μας συστήνει σαν καινούργια τα παλιά της πιάτα και να προωθεί τα άφθαστα προϊόντα που παράγει από Βορρά μέχρι Νότο. Τα αθηναϊκά εστιατόρια παρακολουθούν από κοντά τις καυτές εξελίξεις. Κι εμείς επίσης...

Τόπο στα φρέσκα Παλιά οι πίτσες είχαν τόνους από γκούντες, ξερές και φτηνές μοτσαρέλες, ακαθόριστη σύνθεσης μείγματα. Σήμερα η πίτσα που σέβεται τον εαυτό της έχει σχεδόν πάντα φρέσκια μοτσαρέλα. Εξαιρετικής ποιότητας, ψημένη αλλά και ωμή που μπαίνει από πάνω μετά το ψήσιμο.

Trippa alla Romana, alla Fiorentina κ.λπ. Ο πατσάς των Ιταλών είναι μερακλίδικος, έχει ντομάτα και πεκορίνο από πάνω για να μη χαλάμε και τις συνήθειές μας. Μεζές που πια βλέπεις αρκετά συχνά στους καταλόγους, αποκλειστικά για μνημένους ιταλοφάγους.

Pizza σε νέες εμφανίσεις. 1. Ζύμη μακράς ωρίμανσης. Η σωστή η πίτσα δεν είναι παίξε γέλασε. Θέλει ώρες πολλές για να φουσκώσει σωστά. 2. Κάνει εμφανίσεις όχι μόνο στρογγυλές αλλά και παραλληλόγραμμες. 3. Έχει και χρώμα στο ζυμάρι της: μαύρο από μελάνι σουπιάς, κόκκινο από παντζάρι. 4. Κάπου θα την ακούσεις «pinsa» (από το pinsere=πιέζω), και είναι αυτή που έχει καταγωγή από τη Ρώμη.

Crudo Μακρά παράδοση στα «ωμά», σήμερα την εποχή του fusion εμφανίζονται όλο και περισσότερα πιάτα, αρκετά από αυτά με ψάρι.

Crostini Αν η αγαπημένη σου μπρουσκέτα των προηγούμενων ετών είχε ντομάτα, σκόρδο, λάδι βασιλικό, σήμερα τρως ένα crostino, δηλαδή την ιταλική γεύση (περίπου τα πάντα) πάνω σε μια λεπτή φέτα ψωμί.

'Nduja Χοιρινό, σαν κρέμα, αλλαντικό δουλεμένο με καυτερή πιπερίτσα της Καλαβρίας. Οι Ιταλοί την αλείφουν στο ψωμί, τη βάζουν σε μαγειρευτά, σε κρέατα, στις πίτσες. Όπου την πετύχεις (πολλά αθηναϊκά εστιατόρια την τιμούν τελευταία) δώσ' της να καταλάβει!

Όχι μόνο σάλτσα ντομάτας Οι μοντέρνες πίτσες σήμερα φτιάχνονται και με σάλτσα κολοκύθας, με σάλτσα κίτρινης ντομάτας, σάλτσα από λάχανο (;), μέχρι και σάλτσα τσουκνίδας!

Pasta a mano Χειροποίητα, «σπιτικά» ζυμαρικά που πια θα τα βρεις σε όλα τα καλά αθηναϊκά ristorante.

Η ΜΑΚΑΡΟΝΑΔΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ

11 γνωστοί Αθηναίοι θυμούνται τις νοστιμότερες μακαρονάδες που έχουν φάει ποτέ

Των ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ, ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ

Λατρεύουμε τις μακαρονάδες όσο και οι Ιταλοί (αν όχι περισσότερο). Τις έχουμε τιμήσει σε κάθε εκδοχή και σε κάθε εποχή. Τις ονειρευόμαστε μεσημέρι, βράδυ και πρωί. Έχουμε πολλές ιστορίες να θυμόμαστε μαζί τους. Άλλες αστείες, άλλες περιεργες, όλες να σου ανοίγουν την όρεξη. Ρωτήσαμε 10 γνωστούς καλοφαγάδες ποια είναι η καλύτερη μακαρονάδα που έχουν φάει ποτέ και πήραμε πολλούς νοσταλγικούς αναστεναγμούς για απάντηση. Μην κρατηθείτε. Απόψε θα φάμε μακαρόνια.

ΜΑΡΙΑ ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Αγαπώ την ιταλική κουζίνα και πολύ συχνά στις εξόδους μου για φαγητό την επιλέγω. Μ' αρέσουν τα primi της, τα secondi της, τα antipasti, τα ωραία κρασιά της, όλα! Αγαπημένη μου μακαρονάδα είναι η alle vongole, το στοιχείο της θάλασσας με γοητεύει κι εδώ... Τα τελευταία χρόνια την τρώω πολύ νόστιμη και σωστά φτιαγμένη στο *Il Postino* της Δελφών στο Κολωνάκι, την κάνουν όπως μου αρέσει, λιτή, με φρέσκα όστρακα, με ωραία αρώματα. Αν όμως σας μιλήσω με το χέρι στην καρδιά, η καλύτερή μου είναι η περίφημη al topo, που τρώω συχνά στο Πόρτο Χέλι, σε ένα υπέροχο εξοχικό, και την φτιάχνει ο αγαπημένος μου φίλος Δ. Φτασμένος αρχιτέκτονας σήμερα, παίζει την ιταλική κουζίνα στα δάχτυλα από τότε που, δουλεύοντας σαν φοιτητής σε μια τρατορία της Φλωρεντίας, έμαθε όλα τα μυστικά της. Αυτή η μακαρονάδα του με τον τόνο απλά δεν παίζεται...! Τον έχω ρωτήσει χίλιες φορές τα υλικά και τον τρόπο για να τη φτιάξω κι εγώ, αλλά είμαι σίγουρη πως ποτέ δεν θα τα καταφέρω όπως αυτός!

Η Μ.Φ. είναι ζωγράφος

ΦΩΤΟ: ΝΙΚΟΣ ΚΟΚΛΙΑΣ

ΦΩΤΟ: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΤΖΑΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΙΤΣΙΛΗΣ

Είμαστε στα τέλη της δεκαετίας του '80- αρχές '90 κι εγώ πηγαίνω, καλεσμένος, σε εστιατόριο στο Πασαλιμάνι. Η έκπληξη είναι πολύ μεγάλη με το που μπαίνω στο μαγαζί... Νιώθω σαν να βρίσκομαι σε ευρωπαϊκό μπιστρό ή σε κάποια μπρα-σερί στη Γαλλία. Να πω εδώ πως στην Αθήνα τον καιρό εκείνο υπήρχαν βασικά ταβέρνες και κάποια εστιατόρια με ελληνική κουζίνα. *Waichhart*, το όνομα του εστιατορίου. Η ομορφιά και η ατμόσφαιρα καθηλωτική, πόσο ωραίος χώρος... Κι εκεί, μεταξύ χαράς, γέλιου κ τοιμολογητού, μου σερβίρουν σε τεράστιο πιά-το αυτό που είχα παραγγείλει. Σπαγγέτι mare! Οι μυρωδιές του πιάτου γεμίζουν τον αέρα. Ήταν ο ζωμός των θαλασσινών; Ο μαϊντανός; Τα σκόρδα και δεν ξέρω τι άλλα μυρωδικά; Η γεύση ήταν κάτι μοναδικό και πρωτόγνωρο, όλα του ήταν τέλεια, το πιάτο μύριζε θάλασσα. Η παρέα έχε πια περάσει σε δεύτερο πλάνο και εγώ απολαμβάνω το ζυμαρικό μου που όμοιο του δεν είχα ξαναφάει! Ακόμη και σήμερα το θυμάμαι και μου έρχεται η ανάμνηση της γεύσης του...

NANA ΔΑΡΕΙΩΤΗ

Την πρώτη φορά που έφαγα στο *Boschetto*, αρχές του '90, ήμουν στη δεκαετία των 20 χρόνων μου, που σημαίνει οικονομίες ημερών που ξεδιύτηκαν για να απολαύσω ένα δείπνο από τα χέρια του. Πέρασαν χρόνια από τότε, με τον Φαμπρίτσιο Μπουλίνι φίλο πια, να συζητάει μαζί μας τα υλικά,

τις μηνμες, τον τρόπο που «ζωγράφισε» τα πιάτα του. Θα μπορούσα να γράψω σελίδες για την κουζίνα σου, την τόσο βαθιά ιταλική, ειλικρινή και σοφή, την, ναι αυτό είναι, τόσο τεκμηριωμένη. Με το ζόρι επιλέγω τα Cornetti della signora Giulia (τα καπέλάκια της σινορία Τζούλια), πιο γνωστά και αγαπημένα μας ως «τρίκοχα» του Φαμπρίτσιο, αφού θυμίζουν τα καπέλα των καθολικών

κληρικών, κυρίως γιατί πρόσφατα, μετά το τελικό του ταξίδι, τα δοκίμασα μαγειρεμένα και από τον συνοδοιπόρο του, μάγειρα Δαμιανό Σιδηροκανέλλη. Αυτό, λοιπόν. Ένα πιάτο με την υπογραφή του Φαμηρίτσιο, από τα χέρια του Δαμιάνου, ένα χαμόγελο και μια γεύση που σε στέλνει ταξίδι στον παράδεισο.

Η Ν.Δ. είναι δημοσιογράφος
και συγγραφέας.

TZENH MEAITA

θα μπορούσα να σας μιλάω για ώρες μετά την ενδελεχέστατη έρευνα για την αγαπημένη μου γαριδομακαρονάδα σε όλο-οσολη την Ελλάδα. Ένα όνομα, μια ιστορία: Ζεύκι Ικαρίας. Κάθε μπουκιά μακροβούτι στα νερά του νησιού. Έβγαλα τον ποιπτή από μέσα μου. Βέβαια, δεν θα με έλεγες και τόσο ποιητική όταν ρουφάω μέχρι και τα κελύφη από τις γαρίδες και με σιχαίνεται όλο το τραπέζι. Αλλά δεν θα σας πάω τόσο μακριά, θα σας εκμυστηρεύω το νέο μου κόλλημα, το *La Piazzetta* στο Παλαιό Ψυχικό! Η πιο γευστική μακαρονάδα με θαλασσινά της Αθήνας, άχαστη μπρουσκέτα με λάδι σκόρδου, αυθεντική ιταλική φιλοσοφία και εξαιρετικό value for money. Αυτά παιδιά, αλλά μη μαζεύνετε όλοι εκεί γιατί το μαγαζί είναι μικρό και δεν θα χωράμε.

Η ΤΖ.Μ. είναι δημοσιογράφος, παρουσιάστρια και ραδιοφωνική παραγωγός.

**ΛΕΛΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ**

Την καλύτερη ιταλική
μακαρονάδα την έχω
δοκιμάσει στο *Lollo's*
στην Αντίπαρο, μια φα-
νταστική *cacio pere* με
χοντρό μαύρο πιπέρι!

Η ΜΑΚΑΡΟΝΑΔΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ

SILOT

Η καλύτερη μακαρονάδα βρίσκεται στο *Salero* στη Βαλτετσίου στα Εξάρχεια και επειδή είμαι της λευκής μακαρονάδας μιλάω για Καρμπονάρα φυσικά! Αλλά όχι αυτήν την ελληνική με κρέμα γάλακτος. Τη σωστή συνταγή καρμπονάρας με πανσέτα ψιλοκομμένη, μαύρο πιπέρι, αυγό και παρμεζάνα.

Ο Silot είναι μουσικός. Το πρώτο του live θα γίνει στις 20/10 στο Rudu Bar.

ΚΩΣΤΑΣ ΤΑΚΗΣ

Δύσκολο να μιλήσει ένας καλοφαγάς (έως κοιλιόδουλος) για μία μόνο μακαρονάδα. Άλλωστε η μακαρονάδα είναι μεν ως έννοια μία, οι παραλλαγές δε άπειρες και αξίζει να αναφερθούν. Παραβαίνω λοιπόν κάθε κανόνα και ξεκινώ με την επική μακαρονάδα με κιμά της γιαγιάς Αντιγόνης και την εξίσου επική της φράση «το τυρί είναι που ομορφαινει τα μακαρόνια» η οποία επαναλαμβάνεται (σε εκείνη την παραδεισένια άνοιξη της παιδικής μου ηλικίας) εν

χορώ από όλη την οικογένεια στο σπίτι μας. Συνεχίζω απομεινέρο καλοκαιριού μετά το μπάνιο με την *al dente* εκδοχή της μακαρονάδας με φρασκόμυλο στο εστιατόριο της Πόλης στην Ικαρία με μια λιτότητα γεύσης σχεδόν μοναστηριακή. Περνάω καθώς φθινοπωριάζει σε ένα μπαλκόνι από όπου φαίνεται όλος ο νότιος ορίζοντας της Αθήνας με τον ήλιο να δύει μέσα στη θάλασσα, και τα ζυμαρικά ολικής άλεσης του *La Pasteria* του Αγίου Δημητρίου να ζεματάνε και να χιονίζει πάνω τους η παρμεζάνα που τρίβει στωικά η ευγενική σερβιτόρα

η οποία μάταια περιμένει να πω «στοπ». Και ολοκληρώνω αυτές τις τέσσερις εποχές της μακαρονάδας με τα θαυμάσια *linguini* με μπρόκολο που τρώμε με τη σύντροφό μου όλους τους χειμωνιάτικους μήνες στη γειτονιά μου την Ηλιούπολη στο εστιατόριο *Vezounios* όταν γυρνάμε κουρασμένοι από το ολόημερο ταξίδι του θεάτρου.

Ο Κ. Γ. σκηνοθετεί την «Ιστορία χωρίς όνομα» για το Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης. Η παράστασή του «Από την Αντιγόνη στη Μήδεια» συνεχίζεται σε γυμνάσια και λύκεια.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΤΣΑΚΟΥΜΗΣ

Τις πιο αξέχαστες αυθεντικές μακαρονάδες τις αναζητώ κάθε χρόνο κάτω από δυο υπεραιωνόβια πλατάνια, λίγο έξω από τα Χανιά, με την αρμύρα της θάλασσας ακόμη πάνω στο δέρμα κι ένα φουτεράκι για την ψύχρα που κάνει πάντα εδώ.

Στο αυθεντικό ιταλικό εστιατόριο *Don Rosario* σου φέρνουν εντυπωσιακές

μερίδες ζυμαρικών μαζί με το τηγάνι, ανχιστές και *al dente*, έτοιμες για καθηλωτικά *foodpornstories*: σπαγγετάδα με γαρίδες, μαϊντανό και λευκή σάλτσα κρασιού, πένες με σολομό και βότκα (η αγαπημένη μου), παπαρδέλες με τέσσερα μανιτάρια και σπαγγέτι *al pesto* – γιατί το μεγαλείο του σισιλιάνου μάγειρα και ιδιοκτήτη αποκαλύπτεται και στα πιο απλά.

Το μουσικό είναι να βάλεις τα τηγάνια στη μέση (ανά δύο

άτομα) και να τσιμπήσεις απ' όλα, γιατί θα κάνεις θυμήσου ένα χρόνο να ξανάρθεις. Το σέρβις είναι λίγο αργό γιατί ο Δον κάνει μία μία τις μακαρονάδες μόνος του, όμως ο λογαριασμός για μια τέτοια νόστιμη και χορταστική εμπειρία έρχεται ανακουφιστικά ελαφρύς (15-20 ευρώ το άτομο).

Ο Δ.Τ. είναι σύμβουλος επικοινωνίας & instagrammer @dtsakoumis

ΕΛΕΝΑ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

Καλοκαίρι 2013. Κέρκυρα. Μια παρέα έξι ατόμων, ξεκινήσαμε από τον Άγιο Στέφανο με τα πόδια για την παραλία του Ερμιτή. Η ιδέα έπεσε την ώρα που διασχίζαμε το μονοπάτι προς την παραλία. «Πάμε για καβούρια να τα κάνουμε παστιτσάδα!» Δύο ώρες μετά, 15 πετροκάβουρες σε μέγεθος μικρού ροδάκινου βρίσκόντουσαν στον κιούρτο... Σχολαστικό μαγείρεμα και ο καθένας σε μια γωνιά σκυμμένος να τρώει σχεδόν με τα χέρια μέσα από το πιάτο, μία τα μακαρόνια και μία τα καβούρια. Σάλτσα με βαθύ κόκκινο χρώμα, χοντρό μακαρόνι, σπετσειρικό να μην το λυπάσαι, έξτρα κόκκινο πιπέρι, να καίει και μόνο που το βλέπεις, κόκκινο κρασί, δυο βότσαλα φλατ στο χέρι και να η απόλυτη ευτυχία στο πιάτο! Δεν είναι μόνο τα συστατικά που το κάνουν νόστιμο αλλά κι εκείνη η γλυκιά ταλαιπωρία, να ψάχνεις σάρκα στα πιο απίθανα σημεία του σώματος του καβουριού. Με τα δάχτυλα, τα δόντια, τα χείλη. Όλες οι αισθήσεις στο κόκκινο. Η γεύση είναι μνήμη. Τόσο κλισέ και τόσο αληθινό. Έκτοτε ποτέ ξανά δε γεύτηκα πιο νόστιμη μακαρονάδα από εκείνη την πρώτη φορά στην Κέρκυρα.

Tips για καβούρια παστιτσάδα:

- Καβούρια σε μέγεθος μικρού ροδάκινου
- Μαζεύουμε μόνο πετροκάβουρες που ζουν στις τρύπες από τα βράχια. Το έμπειρο μάτι τα ξεχωρίζει από το ένα ποδαράκι που εξέρχεται από την τρύπα.
- Προσοχή! Δε μαζεύουμε τα θηλυκά καβούρια. Δεν ψαρεύουμε στο ίδιο σημείο παραπάνω από 1-2 φορές το χρόνο.

Η Ε. Π. είναι σύμβουλος επικοινωνίας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΠΟΡΟΣ

Η καλύτερη μακαρονάδα της ζωής μου με πάει 10 χρόνια πίσω, ένα καλοκαίρι στη Σκύρο από τα χέρια του κυρ-Αποστόλη και της κυρα-Βιβής! Μέναμε στο δωμάτιο που νοικιάζανε και ένα μεσημέρι μάς έκαναν το τραπέζι, όταν έμαθαν ότι είμαι μάγειρας. Ξαφνικά, έφερε ο κυρ-Αποστόλης ένα μεγάλο αστακό από μία καβάτζα στη θάλασσα, μαζί με 10 αχινοί. Μπήκε σε μία κατσαρόλα με θαλασσινό νερό να

βράσει. Σε μία λεκάνη, η κυρα-Βιβή άδειασε τους αχινοί, έριξε μέσα μπόλικο ελαιόλαδο, μαϊντανό, τριμμένο σκόρδο και πιπέρι. Βγήκε ο αστακός, μπήκαν στο ίδιο ζουμί τα μακαρόνια να βράσουν. Ενώθηκαν όλα μαζί, ψυχή τε και σώματι, αστακός, αχινοί, μακαρόνια, θάλασσα, καλοκαίρι, ήλιος σε αυτή τη λεκάνη! Τίποτα δεν ήταν ίδιο για μένα από τότε.

Ο Β.Σ. είναι chef του Mama Roux, ιδιοκτήτης του Po'Boys και καθηγητής Μαγειρικής στο IEK PRAXIS.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΠΙΡΟΚΟΣ

Γειτονάκια οι Ιταλοί, λογικό να υπάρχει πληθώρα ιταλικών εστιατορίων στην Αθήνα. Αλλά μη χρονοτριβείτε χαζεύοντας τα 16σέλιδα μενού τους. Ένα είναι το πιάτο. Η καρμπονάρα! Και δη, η δική μου καρμπονάρα! Διότι είναι περίπλοκη υπόθεση αυτή η λευκή, πηκτή μαγεία που ντύνει τον ουρανίσκο σου με μια ανεπανάληπτη, κρεμώδη αγκαλιά, ζηλευτή ακόμα και από τη γιαγιά. Πόσα αυγά θα βάλεις; Τι παρμεζάνα θα χρησιμοποιήσεις; Πόσο θα χοντροκόψεις το μπέικον; Το μουστικό όμως δεν είναι καν εκεί! Αυτά είναι τα προκαταρκτικά ίσα-ίσα για ν' ανάψουμε λίγο. Η πραγματική η τσαχπινιά είναι να πετύχεις τις σωστές αναλογίες κρέμας γάλακτος, παρμεζάνας και κρόκων αυγού, έτσι ώστε να αποφύγεις το νερομπούλι χωρίς όμως η σάλτσα να γίνει και στόκος για τον τοίχο. Θέλει μαεστρία. Απαιτεί να ζουζουνιάσεις με την κατσαρόλα σου, και να της λες γλυκόλογα ενώ ταυτόχρονα της ρίχνεις και ένα γεμάτο σιγουριά χαστουκάκι στα οπίσθια. Σόρι, λοιπόν, αλλά την εμπειρία που ονομάζω «καρμπονάρα» δεν την αφήνω στα χέρια κανενός. Θέλεις να τη ζήσεις σε όλο της το μεγαλείο; Έλα βρες με!

Ό Μ.Π. είναι ηθοποιός, ιδρυτής της σχολής Improvibe, τον βρίσκετε στην παράσταση Improv Theatre Sports στο Θέατρο Αβατον.

ΠΟΣΟ ΚΑΛΑ ΓΝΩΡΙΖΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΚΗ ΚΟΥΖΙΝΑ;

Ένα κουίζ με ιταλικές γεύσεις και ιστορίες

Του **ΓΙΑΝΝΗ NENE**

(panikoval500@gmail.com)

Αν βρεθείς στην Ιταλία και σε ρωτήσουν «**hai fame?**», είναι για καλό (Hai fame? = πεινάς;)

1. Ποια από τις παρακάτω παροιμίες είναι βέρα ιταλική;

- A.** Όταν έχεις ψωμί είσαι έξυπνος.
B. Τηγαντά είναι νόστιμα ακόμα και τα πόδια της καρέκλας.
Γ. Ακόμα και μύγα να μαγειρέψει ο μάγειρας, θα κρατήσει το στήθος για τον εαυτό του.

2. Τι είναι το Bioldo;

- A.** Πολύ σκούρο κοκκινωπό λουκάνικο με εντόσθια και αίμα χοίρου, από την Τοσκάνη.
B. Μπίρα σε μοναστηριακό καφέ σκούρο χρώμα με αρώματα από καβουρδισμένους κόκκους καφέ, σοκολάτα και καρύδια.
Γ. Διάσημο ιταλικό ριστόραντε στη Μικρή Ιταλία του Μανχάταν, στη Νέα Υόρκη.

3. Πώς φτιάχνεται η βερονέζικη σάλτσα πεαρά;

- A.** Μπαγιάτικο ξερό ψωμί τριμμένο, που βράζει μαζί με το μεδούλι του βοδιού, βούτυρο, ζωμό και πολύ πιπέρι.
B. Ντομάτες που βράζουν με ξύδι, ζάχαρη, μπουκόβο και προσθέτουμε ελιές, κάππαρη, μαϊντανό, βασιλικό και μελιτζάνες.
Γ. Ντομάτες που βράζουν με ξύδι, ζάχαρη, μπουκόβο και προσθέτουμε guanciale (σκλήρo χοιρινό μάγουλο) και τριμμένο pecorino.

4. Ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στην κουζίνα του ιταλικού Βορρά (Λομβαρδία) με του Νότου;

- A.** Ο Βορράς σνομπάρει τα ζυμαρικά και προτιμάει τα risotti.
B. Ο Βορράς βασίζεται κυρίως σε υλικά όπως καλαμπόκι, ρύζι, βοδινό, χοιρινό και βούτυρο και παραμελεί την ντομάτα και το λάδι.
Γ. Η κουζίνα του Βορρά βασίζεται κυρίως σε αργό μαγείρεμα σε χαμηλή φωτιά.

5. Ποιο ήταν το αγαπημένο πιάτο της Μαρίας Κάλλας στο περίφημο εστιατόριο Χάρις Μπαρ στη Βενετία την εποχή που έμενε στη Βερόνα με τον Μενεγκίν;

- A.** Ταλιολίνι ογκρατέν με ζαμπόν.
B. Η κλασική ιταλική σούπα λαχανικών μινεστρόνε.
Γ. Μουσάκας.

6. Πώς στραγγίζονται σωστά τα μακαρόνια;

- A.** Αδειάζουμε όλο το νερό και αμέσως τα ξεπλένουμε με κρύο.
B. Τα κατεβάζουμε από τη φωτιά και τα αφήνουμε να

κρυώσουν λίγο μέσα στο νερό τους.
Γ. Αδειάζουμε το νερό αλλά αφήνουμε λίγη ποσότητα στην κατσαρόλα για να μην κολλήσουν.

7. Πρωινό που συνηθίζουν πολύ οι Σικελίοι...

- A.** Κρύα πίτσα με καφέ στα όρθια.
B. Παγωτό γρανίτα λεμόνι μέσα σε ψωμάκι μπριός.
Γ. Street food τηγαντά λαχανικά σε χάρτινο χωνάκι.

8. Πόσους εσπρέσο πίνουν οι Ιταλοί κατά μέσο όρο την ημέρα;

- A.** 6-8
B. Έναν το πρωί και έναν το βράδυ μετά το δείπνο.
Γ. 10-12

9. Μυστικό των Ιταλών σεφ για το σερβίρισμα των μακαρονιών...

- A.** Τα σερβίρει με μεγάλο πιρούνι, στριφογυριστά για να κάνουν «φωλιά».
B. Πάντα, όταν τα σερβίρεις, πρέπει να προσθέτεις στο πιάτο κάτι τραγανό.
Γ. Ποτέ, ποτέ, ποτέ σε μπολ (αυτό είναι για τα noodles). Πάντα σε βαθύ πιάτο.

10. Τι είναι οι φριταίνες;

- A.** Τα μεγάλα βαθιά τηγάνια της κουζίνας.
B. Ζυμωτά τηγαντά γλυκίσματα με μέλι και καρύδια, σαν τις δικές μας δίπλες.
Γ. Τηγαντοί κεφτέδες γεμιστοί με μακαρόνια.

11. Ποια είναι η προέλευση του κλασικού ιταλικού χριστουγεννιάτικου κέικ panettone;

- A.** Το ψωμί με μέλι και φρούτα που αγαπούσαν πολύ οι αρχαίοι Ρωμαίοι.
B. Συνταγή του ιταλού Μπατολομέο Σκάπι, προσωπικού σεφ των Παπών και των αυτοκρατόρων την περίοδο του Καρόλου του 5ου.
Γ. Τυχαία εξέλιξη μίας συνταγής για γλυκό ψωμί Μιλανέζου φούρναρη που ξέχασε το ζυμάρι και το άφησε να φουσκώσει πολύ.

12. Τι είναι το «ριζότο α λα κύμα» της περιοχής του Βένετο;

- A.** Ριζότο με καφέ και παρμεζάνα που λάνσαρε η Lavazza.
B. Πολύ ανάλαφρο και ρευστό ριζότο με κρέμα από μπιζέλια και προσούτο.
Γ. Ριζότο σε παραθαλάσσιο ριστοράντε.

13. Τι είναι η «pizza a otto»;

- A.** Η πίτσα που σερβίρεται ακριβώς στις 8 μ.μ. στα καλά

εστιατόρια.
B. Το κομμάτι πίτσας με πίτωση 8 ημερών που αγοράζαν οι φτωχοί από πωλητές του δρόμου τη μεταπολεμική περίοδο.
Γ. Η τηγαντή πίτσα χωρισμένη σε 8 κομμάτια.

14. Πώς προτιμούν να χρησιμοποιούν οι Ιταλοί το λαρδί;

- A.** Σε σάντουιτς μέσα σε ζεστό ψωμί τσιαπάτα.
B. Για τη συντήρηση των κρεάτων.
Γ. Αντί για βούτυρο στο μαγείρεμα.

15. Γεύση παγωτού που σερβίρει η περίφημη Antica Gelateria di Roma, στο Ναύπλιο.

- A.** Σορμπέ σοκολάτα με γκράπα ή πιπεριά τσίλι.
B. Βανίλια με γάλα αρωματισμένο από κορν φλέικς.
Γ. Γεύση μάνγκο με λευκό μπαλσάμικο.

16. Τι το ωραίο συμβαίνει στην Μπολόνια;

- A.** Έχει εξαιρετικό φεστιβάλ αλλαντικών και τυριών κάθε φθινόπωρο.
B. Στα μπολονιέζικα Απένινα βρίσκεις την καλύτερη λευκή τρούφα της Ευρώπης.
Γ. Εκεί βρίσκεται η πρώτη Nuttelleria, το μπαρ όπου «όλα είναι Nutella».

17. Όταν ζητάς «pizza a portafoglio» στη Νάπολη, τι εννοείς;

- A.** Φινητή πίτσα με μόνο τα βασικά υλικά.
B. Κομμάτι πίτσας διπλωμένο στα τέσσερα σαν πορτοφόλι.
Γ. Πίτσα με λεπτή, καπνιστή ζύμη.

18. Τι είναι τα αραντσίν;

- A.** Μικρά γλυκά πορτοκάλια από τις πλαγιές του Αμάλφι.
B. Ζαχαρωμένες φέτες από πορτοκάλια που σερβίρονται με τον καφέ στον Νότο.
Γ. Στρώγγυλες κροκέτες ρυζιού με αυγό, παρμεζάνα και γέμιση από μοτσαρέλα κατά προτίμηση. Ή, αλλιώς, με ό,τι περισσέψει.

19. Η περιβόητη σκηνή από τον «Νονό» (το πρώτο): Ερμηκή τοποθεσία. Ο Ρόκο είναι μέσα στο αυτοκίνητο, δίπλα στον Πώλι. Ο Ρόκο πυροβολεί τον Πώλι στο κεφάλι. Καθώς ο Ρόκο βγαίνει από το αυτοκίνητο, ο Κλεμέντζα που περιμένει απ' έξω, του λέει:

- A.** «Άσε το όπλο. Πιάσε τα κανόλι».
B. «Το λάθος του ήταν που έφαγε όλα τα κανόλι».

Γ. «Κανένας δεν πειράζει τα κανόλι του Κάπο».

20. Μια ιδιαιτερότητα στη συνταγή για πολέντα στη λίμνη του Κόμο.

- A.** Αν είναι λεπτοαλεσμένο το καλαμποκάλευρο, τότε δεν λέγεται πολέντα αλλά φιορέτο.
B. Την αντιμετωπίζετε και σαν σιμιγδαλένιο χαλβά, με ξηρούς καρπούς, φρούτα και ξυλάκι κανέλας.
Γ. Ισα μέρη καλαμποκάλευρο, βούτυρο και τυρί. Βράζετε, κυλώνει, ψήνεται στο φούρνο και την κόβετε φέτες χρησιμοποιώντας μία βαμβακερή κλωστή.

21. Ένα από τα πιο φημισμένα ιταλικά προϊόντα...

- A.** Οι παστέλ καραμελίτσες Pastiglie Leone.
B. Το τεράστιο, μυρωδάτο λεμόνι του Κάπρι.
Γ. Οι σοκολάτες Gianduja με αυθεντικό φουντούκι από τους λόφους του Πιεμόντε.

22. Το Asti, ένα από τα πιο γνωστά ιταλικά κρασιά...

- A.** Παλιότερα το ονόμαζαν «η σαμπάνια του φτωχού».
B. Το προτιμούν μόνο με σαλάτες και καυτερά ασιατικά πιάτα.
Γ. Σερβίρεται και σαν συνοδευτικό ενός κομματιού panettone.

23. Τι είναι η Μπάνια κάουντα;

- A.** Λουτρόπολη στην ακτή της Αδριατικής, κοντά στο Μιλάνο.
B. Φοντού τυριού με κομμάτια φρέσκο ψωμί.
Γ. Φοντού σκόρδου και α-ντσούγιας με κομμάτια λαχανικών.

24. Ποια από τα παρακάτω είναι πιάτο της κουζίνας των Φουτουριστών; (Κίνημα των αρχών του 20ού αιώνα)

- A.** Ζωμός κρέατος, σαμπάνια, λικέρ και ροδοπέταλα σε αίθουσα μέσα σε απόλυτη σιγή.
B. Ρύζι, φασόλια, σαλάμι και βατράχια σερβιρισμένα μέσα σε κόκκινο ημίφως κάτω από μεταλλικούς θορύβους μηχανών και σερβιτόρους που κοάζουν.
Γ. Ισχύουν και τα δύο.

25. Τι είναι η scarpetta;

- A.** Το εργαλείο που καθαρίζεις τα σκεύη από τα καμένα λίπη.
B. Μελιτζάνες παπουτσάκια στα ναπολιτάνικα.
Γ. Η παπάρα στα ναπολιτάνικα.

Αποτελέσματα

Περισσότερες από 15 σωστές απαντήσεις Σε αυτό το κουίζ, οι σωστές απαντήσεις μπερδεύονται γλυκά με τις περίπου λάθος, μια και η κουζίνα είναι αυτό το ωραίο μίξ επιρροών, έμπνευσης, τοπικών προϊόντων και ανάγκης – κάτι που διακρίνει τη μεσογειακή κουζίνα γενικά. Έχετε καλή αίσθηση της ιταλικής γεύσης. Συνεχίστε έτσι.

Περισσότερες από 10 σωστές απαντήσεις

Νιώθετε τόσο κοντά την Ιταλία, την έχετε σχεδόν συλλάβει στον ουρανίσκο σας, το μόνο που χρειάζεται είναι ένα ωραίο ταξίδι στη γείτονα χώρα για να εμπεδώσετε, να μάθετε και να γυρίσετε πίσω φορτωμένοι σαλάμια.

Περισσότερες από 3 απαντήσεις Δεν υπάρχει μόνο η πίτσα-ντελίβερι σε αυτή τη ζωή.

1-25 1-24 1-23 1-22 1-21 1-20 1-19 1-18 1-17 1-16 1-15 1-14 1-13 1-12 1-11 1-10 1-9 1-8 1-7 1-6 1-5 1-4 1-3 1-2 1-1

LA PASTERIA

Η αυθεντική ιταλική εμπειρία της πόλης

Θυμάμαι ακόμα τον ενθουσιασμό μου όταν άνοιξε η La Pasteria. Την εποχή εκείνη δεν υπήρχε κάτι αντίστοιχο, και η μόνη σύγκριση που μπορούσα να σκεφτώ ήταν με τις ιταλικές τρατορίες που είχα επισκεφθεί στη Ρώμη. Τα πάντα, από τη διακόσμηση και τα τραπέζια με τα ασπροκόκκινα τραπεζομάντιλα μέχρι τις μακαρονάδες που ετοιμάζονταν μπροστά στα μάτια σου στην ανοιχτή κουζίνα, σε μετέφεραν σε κάποιο μαγικό στενό της Ιταλίας. Ήταν μια αποκάλυψη.

Από τότε, η La Pasteria μεγάλωσε, εξελίχθηκε, έγινε ακόμη πιο νόστιμη. Πλέον βρίσκεται παντού, σε πολυσύχναστους δρόμους και στα μεγαλύτερα εμπορικά της Αθήνας. Είναι το ιδανικό σημείο για μια στάση ανάμεσα στα ψώνια, πριν ή μετά το σινεμά, για οικογενειακές ή ρομαντικές εξόδους. Πάνω από όλα, όμως, παραμένει μια κλασική αξία για όταν θες να γευτείς την αυθεντική ιταλική κουζίνα. Η εμπειρία στη La Pasteria ξεκινάει με τα ανεπανάληπτα stuzzichini, τα ιταλικά ορεκτικά σε μπουκίτσες τα οποία περνούν δίπλα από το τραπέζι σου πάνω σε ένα vintage καρότσι για να διαλέξεις εκείνο που θα σου ανοίξει περισσότερο την όρεξη (εγώ παίρνω πάντα τη Focaccia con mortadella, με μορταδέλα, ρόκα και βούτυρο αρωματισμένο με βότανα, αλλά και το Involtni di melanzane, δηλαδή γεμιστές μελιτζάνες με mousse ricotta και μορταδέλα). Μετά από αυτό είσαι έτοιμος να μυηθείς στα μυστικά της ιταλικής κουζίνας.

Σε ένα αυθεντικό ιταλικό γεύμα, όλα αρχίζουν με τα antipasti, τα ιταλικά ορεκτικά. Αγαπημένα τα Funghi Misto Pana, μια ποικιλία μανιταριών που σοτάρεται με σκόρδο και κρέμα γάλακτος και είναι από τα πιο νόστιμα πιάτα με μανιτάρια που έχω φάει ποτέ. Συνοδεύονται υπέροχα με τη σαλάτα Verde del Pastore

με ρόκα, μαρούλι, σπανάκι και φρεσκοψημένο μανούρι με sauce από μπαλσάμικο και λιεστή ντομάτα.

Εννοείται ότι η πίτσα με την αυθεντική λεπτή ιταλική ζύμη έχει πρωταγωνιστικό ρόλο και δεκάδες εκδοχές. Προτείνω να δοκιμάσεις την πίτσα Di Modena, με προσούτο Πάρμας, παρμεζάνα, καπνιστή scarmoza, ρόκα και σύκα, αλλά (με κάποιον τρόπο μαγικό) να φροντίσεις να κρατήσεις χώρο για το ultimate ιταλικό πιάτο: την περιφημη Pasta alla Parmigiana! Στον κατάλογο της La Pasteria θα χαζέψεις πολλές συνταγές με pasta, που έρχονται από τα βάθη της Ιταλίας, η Pasta alla Parmigiana όμως είναι αυτή που θα σου κλέψει την καρδιά. Είναι απλό: τα καυτά ζυμαρικά σου πέφτουν μέσα σε ένα ολόκληρο κεφάλι παρμεζάνας (μπροστά στα μάτια σου!), το τυρί λιώνει και εσύ λιώνεις μαζί τους...

Μη νομίζετε ότι εσείς, οι λάτρες του κρέατος θα τη βγάλετε καθαρή... Η La Pasteria διαθέτει εξίσου λαχταριστές συνταγές με κρέας, αλλά και ψάρι, τις οποίες (όπως και όλες τις υπόλοιπες, βέβαια, συνταγές), μπορείτε να συνοδέψετε με κάποιο από τα signature cocktails ή ένα κρασί από τη μεγάλη (και εντελώς value for money) λίστα κρασιών.

Μη φύγετε, χωρίς να δοκιμάσετε κάποιο από τα θρυλικά γλυκά της La Pasteria, όπως το φανταστικό tiramisu που καθόλου άδικο φημίζεται ως ένα από τα καλύτερα της πόλης... Για το τέλος σου κρατήσαμε το καλύτερο μυστικό: **Στις 25/10 είναι η Παγκόσμια Ημέρα Ζυμαρικών και για χάρη της η La Pasteria από τις 23/10 έως τις 25/10 δίνει έκπτωση 50% όλες τις classico μερίδες pasta!** Τελικά υπάρχει Θεός...

- Νατάσσα Καρυστινού

● www.lapasteria.gr, Fb: La Pasteria, Instagram: lapasteria

ΚΑΡΜΠΟΝΑΡΑ, ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Η δραματική ιστορία της άτυχης καρμπονάρας που παραλίγο να πνιγεί σε λίμνη από κρέμα γάλακτος και μετά της αφαίρεσαν τη ζωή ρίχνοντάς τη στο φούρνο

Του ΒΑΓΓΕΛΗ ΠΕΡΡΗ

Θα σας πω μία πολύ γευστική συνταγή για την ελληνική χωριάτικη σαλάτα. Παίρνουμε ένα βαθύ πιάτο. Στη βάση του τοποθετούμε περίπου δεκαπέντε «σου» παραγεμισμένα με ροκφόρ. Πάνω τους απλώνουμε εναλλάξ μία στρώση από κέτσαπ και μία από φιστικοβούτυρο. Όταν το μείγμα φτάσει στο

χείλος του πιάτου, το πασπαλίζουμε με καραμελωμένα αμύγδαλα και στη μέση τοποθετούμε με χάρη και ευαισθησία ένα κλαδάκι κόλιανδρο ώστε να γίνει ακόμα πιο έντονη η αναφορά στο θάνατο ελληνικό χωριό. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι σε κάποιους αυτό το μείγμα θα αρέσει, αλλά κανείς δεν θα τολμήσει το ταυτίσει με τις ελληνικές γεύσεις. Αντιθέτως, είναι σχεδόν σίγουρο ότι θα ξεκινήσουμε ιερό πόλεμο με το κράτος που τα εστιατόριά του θα πουλάνε ροκφόρ, κέτσαπ και φιστικοβούτυρο διαφημίζοντάς τα σαν γνήσια greek horiatiki salata. Απαιτούμε σεβασμό, τον οποίο δεν δείχνουμε για την καρμπονάρα!

Διαβάζω την «καλύτερη συνταγή για καρμπονάρα φούρνου», την οποία υπογράφει ιδιαίτερως δημοφιλής σεφ. Καταρχήν δεν υπάρχει «καρμπονάρα φούρνου». Αλλά αυτό είναι πταίσμα μπροστά στα εγκλήματα που ακολουθούν. Ο σεφ χρησιμοποιεί τορτελίνια, σπανάκι, μανιτάρια, κρεμμύδια, πιπεριές, κρέμα γάλακτος (ή εβαπορέ γάλα!), μπρόκολο και αυγά! Το μόνο που έχει σχέση με την καρμπονάρα είναι τα αυγά, αλλά κι αυτά τα θέλει ολόκληρα, ώστε να προκύψει στα σίγουρα μία ωραία ομελέτα. Δεν είναι ο μόνος! Από τέτοιες συνταγές «καρμπονάρας» είναι γεμάτες οι σελίδες γεύσης

των περιοδικών, οι τηλεοπτικές εκπομπές ευζωίας και τα ειδικευμένα στη μαγειρική σάιτ. Η σχέση τους με την καρμπονάρα είναι όση του Βέρντι με τον Βέρτη. Νόστιμος ο δεύτερος, αλλά η *Aida* δεν τελειώνει με το «αν είσαι ένα αστέρι».

Αρχίζει η opera. Ηχούν οι σάλπιγγες του Θριάμβου, η χορωδία προσκαλεί τη Δόξα, κοχλάζει το νερό... Μετά από μόλις 10 λεπτά θα έχει ολοκληρωθεί το αριστούργημα «La carbonara».

Πρώτα μπαίνει ο χορός. Μικρά κομματάκια από guanciale (αλ-λαντικό από χοιρινό μάγουλο) σε παράταξη. (Αν η παραγωγή αντιμετωπίζει προβλήματα, αντικαθιστούμε το guanciale με μπέικον και δεν χρειάζεται καμιά άλλη υποχώρηση). Στροβιλίζονται στο τηγάνι μέχρι να κοκκινίσουν, δεν θέλουν βοήθεια από λάδι, εμπιστεύονται δικό τους λίπος και μόνο. Η σκηνή αποκτά το βάθος ενός μπουλ. Χωράει τέσσερις κρόκους και ένα αυγό ολόκληρο. Συναντούν τις νιφάδες τριμμένου πεκορίνο που πέφτουν από ψηλά. Τα δύο υλικά χτυπιούνται από έρωτα, ενώνονται σε μία κρέμα, είναι πλασμένα το ένα για το άλλο.

Πλνισιάζουμε κιάλας στην κορύφωση. Βαφτίζουμε τα σπαγγέτι στο αλατισμένο καυτό νερό και τα βγάζουμε μόλις αποκτήσουν τον ιταλικό τίτλο ευγενείας «al dente». Όλα τα φώτα στον μάεστρο. Μεταφέρει με αεράτες αλλά αποφασιστικές κινήσεις τα σπαγγέτι στο

σκεύος με την κρέμα του αυγού και του πεκορίνο. Τα ανακατεύει. Γίνονται ένα ενιαίο μείγμα. Ρίχνει από πάνω το guanciale. Συμπληρώνει πιπέρι. Τέλος. Το ισορροπημένο και μυρωδάτο έργο γίνεται κτήμα του κοινού ως «Η Αυθεντική Καρμπονάρα» και αποθεώνεται.

Οι φούρνοι, τα μπρόκολα, οι κρέμες γάλακτος και οι ομελέτες παίζουν σε άλλη σκηνή και η παράσταση είναι φάρσα. ●

MAILO'S THE PASTA project

Φρέσκα ζυμαρικά στο χέρι!

Τις τελευταίες 20 μέρες οι περαστικοί στην Πατριάρχου Ιωακείμ κοντοστέκονται στο νούμερο 39, κάτω ακριβώς από την κόκκινη τέντα με την επιγραφή "Mailo's". Δεν γίνεται αλλιώς. Τα ζυμαρικά και οι σάλτσες που ετοιμάζονται εκείνη τη στιγμή μπροστά στη βιτρίνα, αφενός σου σπάνε τη μύτη, αφετέρου μαγνητίζουν την προσοχή σου. Ο Mailo, αφού γύρισε όλη την Ιταλία και παρακολούθησε σεμινάρια πάνω στο φρέσκο ζυμαρικό στη Γένοβα, αποφάσισε να ανοίξει τον δικό του παράδεισο για pasta στο κέντρο της Αθήνας. Τα ζυμαρικά τα φτιάχνει ο ίδιος στο χέρι με αλεύρι που φέρνει από τη βόρεια Ιταλία, οπότε είναι πάντα ολόφρεσκα. Δεν είναι όμως μόνο αυτό που θα σε κάνει να κολλήσεις μαζί του... Εδώ μιλάμε για street food pasta κι αυτό σημαίνει ότι όλα τα ζυμαρικά μπαίνουν σε συσκευασίες αρκετά βολικές για να τα φας... περπατώντας! Πρώτα διαλέγεις το ζυμαρικό της αρεσκείας σου (προς το παρόν θα βρεις 3 εκδοχές ζυμαρικών που σύντομα όμως θα αυξηθούν), μετά τη σάλτσα που προτιμάς (υπάρχουν 10 διαφορετικές σάλτσες και είναι όλες τους υπέροχες) και είσαι έτοιμος! Το καλύτερο; Η ολόφρεσκη μακαρονάδα των ονείρων σου, ξεκινάει από €5,50!

● Πατριάρχου Ιωακείμ 39, Κολωνάκι, 2107210177, Fb: @Mailos, instagram: mailos_pasta

SCHOOL PIZZA BAR

Το αγαπημένο ιταλικό σχολείο της πόλης

Άνοιξε το 2013 και έγινε το αγαπημένο σχολείο της πόλης. Ποτέ άλλοτε το «μάθημα» δεν υπήρξε τόσο απολαυστικό. Στα τραπέζια που μοιάζουν με θρανία μάθαμε απέξω τη γεύση της αυθεντικής ιταλικής πίτσας, αλλά και το πόσο απερίγραπτα νόστιμη μπορεί να είναι μια μακαρονάδα. Και πλέον, έπειτα από 7 σχεδόν χρόνια μπορούμε να πούμε με μεγάλη σιγουριά ότι αυτό είναι το μοναδικό σχολείο που δεν σημειώθηκε ποτέ καμία απουσία. Για αυτό εννοείται ότι και τα μαθήματα συνεχίζουν ακάθεκτα!

Το School Pizza Bar αλλάζει το μενού του κάθε έξι μήνες, και μαζί με αυτό και τα μαθήματα που παραδίδει πάνω στις πίτσες άλλων χωρών. Αυτή τη σχολική σεζόν σει-

ρά έχουν οι πίτσες α λα... Μέξικο! Πώς θα σου φαινόταν μια πίτσα burrito, για παράδειγμα; Με μοσχαρίσιο κιμά, jalapenos και σάλτσα ντομάτας; Ναι, είναι όσο καταπληκτική φαντάζεσαι, απλά τρέξε να τη δοκιμάσεις! Και όταν το κάνεις μην αφήσεις στην απ' έξω τα υπόλοιπα καινούργια πιάτα όπως, το φανταστικό Stingo di Maiale con Risotto, που είναι κότσι χοιρινό σιγομαγειρεμένο σε πετρόφουρνο με μπίρα, μουστάρδα, μέλι, θυμάρι, και συνοδεύεται με ριζότο λαχανικών από το ζωμό του, την asparagi πίτσα με μοτσαρέλα, αυγά, μπέικον και σπαράγγια (τέλεια για πρωινό) ή την pesto rossa con burrata, μια υπέροχη μακαρονάδα με πέστο

ντομάτας, τραγανό προσούτο και μοτσαρέλα burrata.

Το School Pizza Bar δεν είναι μόνο οι φρεσκοψημένες πίτσες του και οι αχνιστές μακαρονάδες του. Είναι και όλα εκείνα τα θετικά vibes που εισπράττεις όταν περνάς την πόρτα του. Είναι οι πάντα ψαγμένες μουσικές του (Παρασκευή και Σάββατο τα decks αναλαμβάνουν γνωστοί djs της πόλης), τα super cocktails που θα πιεις, αλλά και τα aperitivo που θα απολαύσεις αργά το απόγευμα, μαζί με ένα πλατό αλλαντικών ή τυριών. Είναι όλες αυτές οι μικρές αλλά πολύτιμες λεπτομέρειες που το κάνουν στέκι. Το δικό μας στέκι.

● Πλατεία Αγίας Ειρήνης 8, 2103251444, Fb: @SchoolPizzaBar

APERIO CUCINA & VINO

*Μοντέρνα ιταλική τρατορία
με εξαιρετικές γεύσεις*

Με γνώμες που θα σας θυμίσουν την μποέμ συνοικία Trastevere της Ρώμης, το Aperio Cucina & Vino δικαίως κερδίζει μία θέση ανάμεσα στα καλύτερα ιταλικά της Αθήνας. Αν κι εδώ που τα λέμε, δεν θα μπορούσε να συμβαίνει κάτι διαφορετικό, καθώς είναι αποτέλεσμα μιας ακόμα δουλειάς της ομάδας των success stories White Spoon και Big Spoon. Το Aperio Cucina & Vino, λοιπόν, θα σας καταπλήξει με τα πιάτα του, δημιουργικής αλλά και αυθεντικής ιταλιάνικης κουζίνας, κι αν δυσκολευτείτε να διαλέξετε, πάρτε μια ιδέα του τι να δοκιμάσετε: τη φρεσκοζυμωμένη, τραγανή και μυρωδάτη πίτσα που φτιάχνεται σε χτιστό φούρνο, τις κλασικές γεύσεις arancini με guanciale, pecorino και pesto λιαστής ντομάτας, μοσχαρίσιο carpaccio και vitello tonnato, τις παπαρδέλες alla porcina με λουκάνικο και πάστα τρούφας, αλλά και τις παραδοσιακές συνταγές με φρέσκα ζυμαρικά (και την περήφημη amatriciana πάνω σε πίτσα). Το Aperio, που αποτελεί ιδανικό προορισμό και για ένα κρασί ή ένα κοκτέιλ, μαζί με ένα πλατό τυριών ή αλλαντικών μετά το γραφείο, λειτουργεί καθημερινά από τις 14.00 έως τα μεσάνυχτα, τα Σαββατοκύριακα όμως ανοίγει από τις 10 το πρωί σερβίροντας έως τις 14.00 ένα από τα καλύτερα brunch της πόλης. Extra tip: Αν είστε μεγάλη παρέα ρίξτε μια ματιά στο όμορφο πατάρι με το μοναστηριακό τραπέζι και την παραδοσιακή, privé κουζίνα. Το Aperio Cucina μπορεί να φιλοξενήσει εταιρικά events, διάφορες εκδηλώσεις, ενώ μπορείτε να απολαύσετε πολλές από τις επιλογές του και σε take away.

● **Λεωφόρος Μεσογείων 258, Χολαργός,**
2106542002, fb: aperio Cucina & Vino

VISTABLUE

*Γενοβέζικος αέρας
με θέα τη θάλασσα της
Βουλιαγμένης*

Εδώ και λίγο καιρό, στο Καβούρι έχει φυσήξει ιταλικός αέρας. Αιτία το ιταλικό εστιατόριο Vistablue, που με θέα τη γαλάζια θάλασσα της Βουλιαγμένης θα μας ταξιδέψει στη Γένοβα, την πόλη καταγωγής του σερ Michele Conforti. Ο χώρος του είναι εύκολα προσβάσιμος και διαθέτει parking, ενώ το μενού θα σας κλέψει την καρδιά τόσο με τα πιάτα του, όσο και με τις τιμές του. Η λεπτή Pinsa αντικαθιστά την πίτσα, όντας εξίσου νόστιμη και με λιγότερες θερμίδες, ενώ τα toppings της θα ικανοποιήσουν τόσο τους κλασικούς, με Margherita ή Marinara, όσο και τους πιο τολμηρούς πελάτες, με προτάσεις όπως η Bianca με Gorgonzola, αχλάδια και καρύδια. Το ίδιο ισχύει και για τα ζυμαρικά, στα οποία συναντάμε από λικουίνι με ντομάτα και βασιλικό, έως γενοβέζικα Oricciete με μύδια. Extra tip: Αν και ιταλικό, εδώ θα βρείτε και την καλύτερη αυθεντική Παέγια Βαλενθιάνα της Αθήνας. Ετοιμάζεται με το κατάλληλο ρύζι και τα γνήσια μπαχαρικά, ώστε να καταλήξει μπροστά μας στο ειδικό σκεύος για 2 ή 4 άτομα. Δευτέρα έως Παρασκευή: 18.00-23.30, Σάββατο: 13.00-23.30, Κυριακή: 13.00-19.00.

● **Ηλίου 19 & Σελήνης, Καβούρι Βουλιαγμένης,**
2108952555

VITTORIA GATI

Μοναδική εμπειρία στην ιταλική γαστρονομική κουλτούρα

Το εστιατόριο του γνωστού σεφ Γιώργου Παπακώστα, και της οικογενείας του, μας έχει κλέψει τις καρδιές. Στην καρδιά της Γλυφάδας, στην πλατεία Νυμφών, ο Γιώργος Παπακώστας δημιούργησε ένα χώρο που σε κάθε του σημείο αντικατοπτρίζει την ιταλική γαστρονομική κουλτούρα του, από τις γεύσεις, την εξυπηρέτηση, το εκλεπτυσμένο περιβάλλον. Αναμενόμενο, ίσως να πείτε, καθώς υπάρχει παράδοση: ο πατέρας του Γιώργου Παπακώστα, ο Γιάννης, ήταν αυτός που άνοιξε το πρώτο Casa di Pasta στο Κολωνάκι, το οποίο σύστησε στο αθηναϊκό κοινό μία άλλη εκδοχή της ιταλικής κουζίνας.

Εδώ, λοιπόν, τα ζυμαρικά είναι χειροποίητα και ολόφρεσκα, τα κρεατικά δικής τους εισαγωγής (Black Angus, Wagyu), οι πίτσες ψήνονται στον

ξυλόφουρνο με ζύμη ωρίμανσης. Παράλληλα, το Vittoria Gati καλλιεργεί τα δικά του λαχανικά σε μια φάρμα η οποία ονομάζεται Fattoria και βρίσκεται κοντά στην Αθήνα. Φάρμα την οποία επισκέπτονται συχνά ο Γιώργος Παπακώστας με τον καταξιωμένο και βραβευμένο με 2 αστέρια Michelin, Νίκο Καραθάνο, ώστε να μας προσφέρουν τα καλύτερα.

Το μενού θα σας συναρπάσει. Οι δύο σεφ έχουν δημιουργήσει έναν καινούργιο κατάλογο με επιρροές από τον παγκόσμιο γαστρονομικό χάρτη καθώς και από το ιστορικό Casa di Pasta. Μερικά από τα νέα πιάτα που θα ανακαλύψετε, είναι το γεμιστό ravioli με μανιτάρια, τα gnocchi με short ribs και η buratta με το φρέσκο ψωμί.

Στο κομψό και ατμοσφαιρικό Vittoria Gati μπορείτε να έρθετε από τις 10 το πρωί για ποιοτικό καφέ και πρωινές επιλογές, ενώ οπωσδήποτε θα πρέπει να δοκιμάσετε κάποιο από τα απολαυστικά signature cocktails που ετοιμάζονται στο μπαρ από βραβευμένους mixologists, αλλά και κάποια ετικέτα από την εξαιρετική wine list, με επιλεγμένα κρασιά από τον ελληνικό και διεθνή αμπελώνα. Να θυμάστε ότι χάρη στη συσκευή coravin, με την οποία το κρασί σερβίρεται χωρίς να ανοιχτεί το μπουκάλι, έχετε την ευκαιρία να δοκιμάσετε πολύ σπάνιες ποικιλίες σε προσιτές τιμές. Να θυμάστε ακόμη ότι το μενού σερβίρεται έως τη μία μετά τα μεσάνυχτα και ότι καλό θα ήταν να κάνετε εγκαίρως την κράτησή σας.

● Πλατεία Νυμφών 1, Γλυφάδα, 2108944491, www.vittoriagati.com,
fb: Vittoria Gati, insta: Vittoriagati

FRANKIE

Άρωμα Ιταλίας σε Κολωνάκι και Νέα Ερυθραία

Εκτός από τους πιστούς του φίλους, το Frankie έχει καταφέρει να γίνει «δεύτερο σπίτι» και για τους Ιταλούς που επισκέπτονται το κέντρο της Αθήνας και το κατατάσσουν σταθερά πρώτο στις προτιμήσεις τους. Με φρέσκα χειροποίητα ζυμαρικά, που παρασκευάζονται κάθε μέρα στην ανοιχτή κουζίνα του 1ου ορόφου, τραγανή πίτσα από τον ξυλόφουρνο-σήμα κατατεθέν (με την επιλογή gluten-free ζύμης) και αξιοποιώντας τις αγνότερες βιολογικές farm-to-table πρώτες ύλες, το Frankie χαρίζει καθημερινά άρωμα Ιταλίας στο Κολωνάκι, παρουσιάζοντας κλασικές συνταγές

δίπλα σε τολμηρές παραλλαγές αγαπημένων ιταλικών πιάτων. Η απόλαυση ξεκινά από νωρίς, με έναν πλούσιο κατάλογο brunch, με έντονο το ιταλικό στοιχείο. Και αν ψάχνεις τον καλύτερο τρόπο να ξεκινήσεις τη μέρα σου, μάθε ότι τις καθημερινές μπορείς να απολαύσεις οποιοδήποτε πιάτο του brunch menu μαζί με τον καφέ ή χυμό (πορτοκάλι ή ανάνικτο) της επιλογής σου, μόνο με 8 ευρώ. Όσο για τους φίλους της ιταλικής κουζίνας των βορείων προαστίων, θα μπορούν πλέον να βρουν τις αγαπημένες τους γεύσεις στο νέο Frankie, στη Νέα Ερυθραία.

● Σκουφά 42, Κολωνάκι, 2103647052, Χαριλάου Τρικούπη 125, Νέα Ερυθραία, 2108003851, fb: Frankie

MENO MALE

Το καινούργιο ιταλικό bistrot στο Κουκάκι

Στα Ιταλικά η φράση "Meno Male" πάει να πει «πάλι καλά!». Ό,τι ακριβώς είπαμε κι εμείς δηλαδή όταν μέσα στο καλοκαίρι άνοιξε αυτό το υπέροχο ιταλικό bistrot στο Κουκάκι. Το Meno Male ξυπνάει από νωρίς για να ετοιμάσει πλούσιο πρωινό (θα βρεις και αχνιστά panini), όσο περνάει η μέρα, όμως, τόσο πληθαίνουν οι λικουδιές. Κάτσε στα μαρμαρίνα τραπέζια, κάτω από τα δεκάδες φυτά που κρέμονται από την οροφή, και αφοσιώσου στον κατάλογο, που έφτιαξε ο σεφ Πύργος Γαλάνης. Το ζυμαρί της πίτσας ωριμάζει για 48 ώρες, ψήνεται σε φούρνο

με πυρότουβλο και δημιουργεί 12 πίτσες που σε νοστιμιά ξεπερνούν η μία την άλλη. Θα βρεις ακόμα αρκετά ορεκτικά (όπως το ταρτάρ μανιταριών ή το κατσικίσιο τυρί με μέλι τρούφας και σουσάμι), και φυσικά υπέροχες, λουκουλιές μακαρονάδες! Συνόδεψε το γεύμα σου με κάποιο από τα ιταλικά κρασιά, ένα cocktail ή aperitivo και τότε θα καταλάβεις ακριβώς τι σημαίνει "dolce vita". Tip: Μην φύγεις χωρίς να δοκιμάσεις την ντόπια πίτσα με σοκολάτα γάλακτος, μασκαρόνι και τριμμένο μπισκότο – είναι μεγάλο έγκλημα.

● Βεΐκου 10, Κουκάκι, 2109231350, Fb: @menomalerestaurant, instagram: menomale.athens

BRIGANTE

Αυθεντική ιταλική τρατορία στο Σύνταγμα και την Ακρόπολη

Στην Ιταλία οι τρατορίες φημίζονται για την οικογενειακή τους ατμόσφαιρα. Το ίδιο συμβαίνει κι εδώ, στο Brigante, το οποίο μετά την επιτυχία που γνώρισε με το κατάστημά του στο Σύνταγμα, δημιούργησε και το αδερφάκι του, στην όμορφη γειτονιά της Ακρόπολης. Εδώ, λοιπόν, θα απολαύσετε αυθεντικές ιταλικές γεύσεις, πίτσες που θα σας μείνουν αξέχαστες, φρέσκα

ζυμαρικά και δροσερές σαλάτες, αλλά και ποιοτικό ιταλικό καφέ, ιταλικά γλυκά και παγωτά αλλά και ιδιαίτερα σάντουιτς, σε ένα χώρο όπου οι άνθρωποί του θα σας κάνουν αμέσως να αισθανθείτε άνετα και ευχάριστα. Οι τυχεροί που έχουν το σπίτι ή τη δουλειά τους κοντά στο Σύνταγμα μπορούν να χαρούν όλα αυτά τα νόστιμα και με delivery.

● Ξενοφώντος 6, Σύνταγμα, 2111821400 /
● Μακρυγιάννη 5(στοά), Ακρόπολη, Κουκάκι, 2109242335

LA PIZZETTA

Πίτσα από τις λίγες

Large σε όλα του το La Pizzetta, μα πιο πολύ στις γεύσεις του! Φανταστικές πίτσες με τέλεια ζύμη, σε πολλές παραλλαγές για κάθε γούστο. Θες υπέροχη χειροποίητη pizza με λεπτή ζύμη; Θα βρεις 21 διαφορετικές γευστικές προτάσεις. Αν πάλι θες τη ζύμη αφράτη, επιλέγεις τη Focaccia. Κι αν προτιμάς κάτι πιο τραγανό, διαλέγεις τη Verde Fresca.

Είσαι σε δίλημμα και δεν ξέρεις αν προτιμάς pizza ή πίτα; Εδώ είναι η Focaccorrita. Δίπλα σε όλα αυτά τα ωραία και κάποια πεντανόστιμα φρέσκα ζυμαρικά, καρμπονάρα, πέστο, μπολονέζ, large και χορταστικά κι αυτά, όπως όλα εδώ, η εξυπηρέτηση, τα χαμόγελα, οι πολύ καλές τιμές. Ανοιχτά καθημερινά από τις 8 το πρωί έως τη μία το βράδυ.

● Αιόλου 56, 2111823444, Αθήνα, και Πλ. Ελευθερίας 2, Κορυδαλλός, 2177090000, www.lapizzetta.gr, Fb: LaPizzetta, insta: la_pizzetta

PIZZA YESS

Η πιο νόστιμη πίτσα που έφαγες ποτέ!

Διαδόθηκε από στόμα σε στόμα και αυτό που στην αρχή ήταν κάτι σαν μυστικό, πλέον έχει γίνει μία από τις καλύτερες επιλογές για όλους εμάς που αγαπάμε την πίτσα! Όλα ξεκινούν από την αγάπη που έχουν και οι ίδιοι οι άνθρωποι του Pizza Yess για την πίτσα. Αγάπη και μεράκι, σε όλα τα στάδια της προετοιμασίας. Στο Pizza Yess, λοιπόν, επιλέγονται πάντα τα καλύτερα υλικά και στη συνέχεια ο τόπος γεμίζει με αυτή την ανεπανάληπτη μυρωδιά της πίτσας, όταν αυτή βγαίνει φρέσκια-φρέσκια από το φούρνο. Θα επιλέξετε πίτσες με λεπτή ζύμη, την ιταλική που λέμε, με κλασική, αφράτη, ή την υπέροχη γεμιστή, η οποία στο

στεφάνι της, στο ακριανό πιο χοντρό σημείο της ζύμης δηλαδή, είναι γεμιστή με διάφορα νόστιμα και υαρία! Και μαζί με αυτές τις υπέροχες πίτσες θα βρείτε και κάποια άλλα πολύ γευστικά και αγαπημένα πιάτα, όπως ζυμαρικά, burgers, κλαμπ σάντουιτς, πείνιρλί, τα οποία μπορείτε να απολαύσετε είτε στον άνετο και φιλόξενο χώρο του Pizza Yess, μέσα ή έξω, είτε με ένα τηλεφώνημα στο σπίτι ή στο γραφείο με delivery. Καθημερινά 12.30 το πρωί με 12.30 το βράδυ. Το Pizza Yess έχει συνεχείς προσφορές που σίγουρα δεν θα σας αφήσουν ασυγκίνητους, να ρωτήσετε!

● Αγωνιστών Στρατοπέδου Χαϊδαρίου 106, Χαϊδάρη, 2105812624, fb: Yess Pizza

ΝΑΡΟΛΙΤΙΒΟ

Γευστική εμπειρία με αέρα Νάπολης

Στα νότια της Αθήνας υπάρχει ένα μέρος που η αλμύρα της θάλασσας συναντά την ιταλική φινέτσα και τη ναπολιτάνικη γαστρονομία. Το Napolitino προσγειώθηκε στη Μαρίνα Φλοίσβου για να μας δείξει πώς η ευτυχία μπορεί να κρύβεται σε ένα πιάτο scrabbled eggs με salsiccia, φρέσκια πράσινη σαλάτα με παρμεζάνα, ντοματίνια και βινεγκρέτ βαλσάμικου. Φυσικά, αξίζει να δοκιμάσει κανείς και την ιταλική εκδοχή των σπιτικών pancakes με ρικότα στη ζύμη και γαρνιτούρα πραλίνας φουντουκιού, φράουλας, μπισκότου βουτύρου, ζάχαρης άχνης και μπισκότων Oreo. Η ιταλική γαστρονομία φημίζεται εξίσου για τον καφέ της και θα το καταλάβεις από τον αρωματικό ιταλικό espresso που ετοιμάζουν οι έμπειροι baristas του Napolitino. Από την άλλη, η ρομαντική τοποθεσία του, ακριβώς δίπλα στη θάλασσα, το καθιστά το ιδανικό μέρος για ένα χαλαρό μεσημεριανό ή ένα όμορφο δείπνο παρέα με μια αυθεντική ναπολιτάνικη πίτσα με πρώτες ύλες από την περιοχή της Καμπανίας φτιαγμένη από έναν δεξιότεχνη Pizzaiolo. Σημείωσε παρακαλώ, ότι το ζυμάρη ανοίγεται κάθε μέρα στο κατάστημα και ωριμάζει 12 με 24 ώρες σε προφυλαγμένο περιβάλλον πριν ψηθεί στους παραδοσιακούς ξυλόφουρνους. Μην ξεχάσεις να δοκιμάσεις ένα αυθεντικό aperitivo ή κάποια από τις ετικέτες ιταλικών κρασιών που έχει ο κατάλογος. Buon appetito!

● Μαρίνα Φλοίσβου, 2109840112, www.napolitino.gr, Fb: Napolitino

ΥΓΕΙΑ

Πώς η Αγκυλοποιητική Σπονδυλαρθρίτιδα μας δυσκολεύει τη ζωή

Ο ρευματολόγος **Μάριος Δαπέργολας** μας εξηγεί πώς αυτή η πάθηση επηρεάζει την καθημερινότητά μας, αλλά και πώς μπορεί να αντιμετωπιστεί

Τι είναι η Αγκυλοποιητική Σπονδυλαρθρίτιδα; Η αγκυλοποιητική σπονδυλαρθρίτιδα είναι μια χρόνια φλεγμονώδης αυτοάνοση πάθηση του αξονικού σκελετού και των περιφερικών αρθρώσεων. Πρόκειται για μια χρόνια συστηματική νόσο που προσβάλλει τη σπονδυλική στήλη, τις ιερολαγόνιες αρθρώσεις και τις περιφερικές αρθρώσεις κυρίως των κάτω άκρων. Επίσης προκαλεί φλεγμονή στα σημεία πρόσφυσης των μυών και των συνδέσμων στο οστό, την οποία ονομάζουμε ενθεσίτιδα. Ο όρος αγκυλοποιητική σπονδυλίτιδα τείνει να εγκαταλειφτεί και πλέον η επίσημη ονοματολογία της πάθησης είναι αξονική σπονδυλαρθρίτιδα η οποία αντικατοπτρίζει καλύτερα την εικόνα της. Εμφανίζεται σε ηλικίες κάτω των 45 ετών και έχει ισχυρή γονιδιακή συσχέτιση με το μόριο HLA B27 του μείζονος συστήματος ιστοσυμβατότητας.

Είναι δύσκολη η διάγνωση; Η δυσκολία της διάγνωσης έγκειται στον χρόνο που

χάνεται μέχρι ο ίδιος ο ασθενής να ζητήσει ιατρική βοήθεια, όπως επίσης και στην άποψη των ειδικών ιατρών που θα τον εκτιμήσουν πρώτοι και οι οποίοι θα πρέπει να αξιολογήσουν σωστά τα συμπτώματα και να τον παραπέμψουν στην κατάλληλη ειδικότητα. Ο ασθενής θα πρέπει να απευθυνθεί το συντομότερο δυνατό σε ρευματολόγο και να λάβει έγκαιρα την απαραίτητη φαρμακευτική αγωγή.

Ποιο είναι το κυριότερο σύμπτωμα που σας υποψιάζει για ΑΣ; Είναι η πρωινή δυσκαμψία; Η υποψία της διάγνωσης τίθεται σε ασθενείς με συμπτώματα οσφυαλγίας με φλεγμονώδη χαρακτηριστικά, που ξεκινάει ύπουλα και έχει διάρκεια τριών μηνών. Εμφανίζεται κυρίως τις πρωινές ώρες και κρατάει πάνω από μία ώρα, ενώ πολλές φορές παρουσιάζεται τις νυχτερινές ώρες και αφυπνίζει τους ασθενείς. Μπορεί να υπάρχει αντανάκλαση στους γλουτούς αλλά σχεδόν ποτέ δεν επεκτείνεται κάτω από τα γόνα-

τα. Αντίστοιχα συμπτώματα παρουσιάζονται στη θωρακική μοίρα της σπονδυλικής στήλης. Το άλγος μπορεί να αντανάκλαει στο πρόσθιο θωρακικό τοίχωμα και να προκαλεί έντονη ευαισθησία στους στερνοπλευρικούς χόνδρους με μειωμένη έκπτυξη του θώρακα. Η κλινική εικόνα συμπεριλαμβάνει την ύπαρξη περιφερικής αρθρίτιδας που αφορά κυρίως τις αρθρώσεις των κάτω άκρων. Η πρωινή δυσκαμψία με διάρκεια τουλάχιστον μιας ώρας είναι αναμφίβολα βασικό χαρακτηριστικό της πάθησης το οποίο θα πρέπει να υποψιάσει τον ειδικό ιατρό κατά τη λήψη του ιστορικού.

Πώς επηρεάζει η κατάσταση αυτή την ποιότητα ζωής των ασθενών; Οι χρόνιοι πόνοι στη σπονδυλική στήλη και τον θώρακα σε συνδυασμό με την ενθεσίτιδα και την ολιγοαρθρίτιδα προκαλούν περιορισμό των καθημερινών λειτουργιών, αλλά και της δυνατότητας αυτοεξυπηρέτησης του ασθενή. Αυτό έχει άμεσο αντίκτυπο στην κοινωνική αλληλεπίδραση και προκαλεί αίσθημα δυσφορίας γιατί δεν μπορεί να είναι αποτελεσματικός στις επαγγελματικές του δραστηριότητες όπως επίσης και στη συνύπαρξή του στο οικογενειακό περιβάλλον. Αδυνατεί να εκπληρώσει τις βασικές λειτουργίες και δεν ανταπεξέρχεται στις υποχρεώσεις του, οπότε αυτό προκαλεί έντονη δυσaréσκεια, κατάθλιψη και απομόνωση, κυρίως γιατί κανείς δεν μπορεί να κατανοήσει και να αφουγκραστεί το μέγεθος του προβλήματος που αντιμετωπίζει.

Τι μπορεί να σας διευκολύνει στην έγκαιρη και έγκυρη διάγνωση; Είναι σημαντικό οι ειδικοί ιατροί που εκτιμούν πρωτίτερα τον ασθενή να αξιολογήσουν τα συμπτώματα και να τον παραπέμψουν το ταχύτερο δυνατό στον ειδικό ρευματολόγο. Είναι επίσης και χρέος του ιατρικού κόσμου να εφαρμόσει εκστρατείες ενημέρωσης του πληθυσμού σχετικά με τα ρευματικά νοσήματα έτσι ώστε οι ίδιοι οι ασθενείς να είναι ευαισθητοποιημένοι και να προσέρθουν σε ειδικό ρευματολόγο. Όσο πιο γρήγορα τεθεί η διάγνωση και ξεκινήσει η σωστή φαρμακευτική αγωγή τόσο πιο καλή θα είναι η έκβαση της νόσου. Από την πλευρά του ρευματολόγου θα πρέπει να αξιολογηθεί σωστά η κλινική εικόνα του ασθενή και να αποσταλεί στοχευμένα ο εργαστηριακός και απεικονιστικός έλεγχος έτσι ώστε να είναι έγκυρη και αποτελεσματική η διάγνωση.

Ποια είναι η θεραπευτική αντιμετώπιση των ασθενών με ΑΣ (φάρμακα, Φ/Θ); Η φαρμακευτική αντιμετώπιση των ασθενών με αγκυλοποιητική σπονδυλίτιδα αποτελείται από πρώτης γραμμής σκευάσματα, όπως είναι τα μη στεροειδή αντιφλεγμονώδη. Σε περιπτώσεις ενθεσίτιδας μπορεί να πραγματοποιηθεί έγχυση κορτιζόνης στην περιοχή της φλεγμονής. Εάν τα παραπάνω αποτύχουν τότε έχουμε τη δυνατότητα να χορηγήσουμε βιολογικούς παράγοντες που αποτελούν τροποποιημένα αντισώματα έναντι του αντί TNFα παράγοντα, τα οποία είναι ενέσιμα και χορηγούνται υποδορίως ανά τακτά προκαθορισμένα χρονικά διαστήματα. ●

Είναι σημαντικό οι ειδικοί ιατροί που εκτιμούν πρωτίτερα τον ασθενή να αξιολογήσουν τα συμπτώματα και να τον παραπέμψουν το ταχύτερο δυνατό στον ειδικό ρευματολόγο

Έχετε οίδημα προσώπου ή σώματος; Ελαφρά αύξηση του σωματικού βάρους χωρίς αλλαγή της ποσότητας του φαγητού; Πνευματική κόπωση και μια ανεξήγητη κούραση; Μήπως έχετε δυσανεξία στο ψύχος; Αν ναι, ενδέχεται να πάσχετε από υποθυρεοειδισμό, ο οποίος συχνά αναπτύσσεται με ήπιο τρόπο και σταδιακά.

Όπως εξηγεί η ενδοκρινολόγος **Παρή Ράπτη** (www.parirapti.gr), διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Μιλάνου, ο υποθυρεοειδισμός είναι μία από τις λειτουργικές δυσλειτουργίες του θυρεοειδούς αδένος και τα συμπτώματά του μπορεί να είναι αρκετά ήπια και άτυπα κατά την έναρξή τους. «Οι πρώτες εκδηλώσεις της νόσου μπορεί να είναι η καταβολή των δυνάμεων και εύκολη κόπωση, η οποία αρχικά δεν είναι έντονη. Ο ασθενής μπορεί επίσης να παρουσιάζει σημαντική δυσανεξία στο κρύο, μέτρια αύξηση του σωματικού βάρους χωρίς αντίστοιχη αύξηση της κατανάλωσης τροφής και οίδημα προσώπου και σώματος». Και συνεχίζει: «Τα πιο συχνά συμπτώματα και σημεία του πρωτοπαθούς υποθυρεοειδισμού, επειδή μπορεί να εμφανιστούν εντελώς αθόρυβα και ήπια (άτυπα), μπορεί να μας παραπέμπουν σε άλλα νοσήματα και όχι στη θυρεοειδική δυσλειτουργία. Έτσι, η διαφορική διάγνωση μπορεί να αποτελέσει πρωταρχικό μέλημα και προκειμένου να αποκλειστούν άλλα νοσήματα μπορεί να είναι απαραίτητη. Αρχικό σύμπτωμα μπορεί να αποτελέσει η αλλαγή έκφρασης του προσώπου: γίνεται “σκυθρωπό”, με μειωμένη μιμική, με ελαφρύ διάχυτο οίδημα, χαρακτηριστικό χρώμα και ελαφρύ οίδημα βλεφάρων γύρω από τις κόγχες που μπορεί να συνοδεύεται από πτώση των βλεφάρων. Ο ασθενής μπορεί επίσης να παρουσιάζει τριχόπτωση η οποία να αφορά μέχρι και όλο το σώμα, ακόμα και τις άκρες των φρυδιών. Επιπλέον, το δέρμα εμφανίζεται τραχύ, ξηρό, οιδηματώδες,

Τα ύπουλα συμπτώματα του υποθυρεοειδισμού

με ελαφρά απολέπιση».

Η ελαφρά αύξηση του σωματικού βάρους είναι ένα άλλο σύμπτωμα, ενώ χαρακτηριστική είναι η δυσανεξία στο ψύχος αλλά και η λέξη «βραδύς» ως συνθετικό πολλών λειτουργιών: βραδυφωνία, βραδυκαρδία, βραδυνοία, βραδυψυχισμός (βραδύς ο λόγος, βραδύς ο σφυγμός κ.λπ.). Σε ψυχολογικό επίπεδο, εξάλλου, παρατηρείται κατάθλιψη και σύγχυση, έλλειψη συγκέντρωσης και αποπροσανατολισμός που στα ηλικιωμένα άτομα μπορεί να φθάσει έως την άνοια.

«Μπορεί να παρατηρηθεί αλλαγή του θυμικού με όλες τις πιθανές αποχρώσεις. Αλλαγή του χρώματος του δέρματος με εμφανή απόχρωση, λόγω κοροτιναιμίας, κυρίως στις παλάμες και τα πέλματα, αλλαγές στη γλώσσα (παχιά)» προσθέτει η Δρ. Ράπτη.

Αλλα χαρακτηριστικά συμπτώματα που μπορεί να εμφανιστούν είναι η έντονη δυσκοιλιότητα, το σύνδρομο καρπιαίου σωλήνα και το οίδημα στον αστράγαλο.

Τα αντανakλαστικά εμφανίζονται με έντονη σύσπασση και βραδύτητα στον χρόνο χαλάρωσης, ενώ εμφανίζονται επίσης διαταραχή της εμμήνου ρύσεως (κυρίως μνηορραγίες), υποθερμία και αναιμία εξαιτίας της μεγάλης ποσότητας απώλειας αίματος κατά τον έμμηνο κύκλο.

Λόγω της μνηορραγίας μπορεί να εμφανισθεί υπόχρωμη αναιμία καθώς και άλλου τύπου αναιμία, όπως, σε σπάνιες περιπτώσεις, παρατηρείται μακροκυτταρική αναιμία λόγω ελάττωσης της απορρόφησης της βιταμίνης B12.

Η ενδοκρινολόγος **Παρή Ράπτη**, διδάκτωρ του Πανεπιστημίου του Μιλάνου, εξηγεί τα συμπτώματα και τις αιτίες

Της ΣΟΦΙΑΣ ΝΕΤΑ

Τι είναι ο υποθυρεοειδισμός

Ο θυρεοειδής είναι ένας αδένος ο οποίος βρίσκεται στη βάση του λαιμού. Έχει σχήμα πεταλούδας, με τους δύο λοβούς να αποτελούν τα «φτερά» και να ενώνονται με τον ισθμό του θυρεοειδούς. Ο θυρεοειδής παράγει δραστικές ορμόνες, δύο εκ των οποίων είναι η θυροξίνη (T4) και η τριιωδιοθυρονίνη (T3). Η T3 και η T4 έχουν πολλαπλές και σημαντικές δράσεις στον οργανισμό. Οι ποσότητές τους που απαιτούνται για την καλή λειτουργία του οργανισμού ελέγχονται από τον εγκέφαλο με τη βοήθεια της θυρεοτρόπου ορμόνης (TSH), που παράγεται από την υπόφυση, έναν μικρό αδένος που βρίσκεται στη βάση του εγκεφάλου. Μόλις μειωθούν τα επίπεδα των ορμονών T3, T4 στο αίμα, ο θυρεοειδής δέχεται την εντολή να αυξήσει την παραγωγή τους μέσω της TSH και το αντίστροφο.

Η δυσλειτουργία του θυρεοειδή διαταράσσει αυτή την υπέρροχη ισορροπία και ο οργανισμός εκδηλώνει ποικίλα συμπτώματα.

«Για να αντιμετωπισθούν τα συμπτώματα, μία λύση υπάρχει: η αποκατάσταση της ορμονικής ισορροπίας. Για να συμβεί αυτό, πρέπει πρώτα να τεθεί η διάγνωση του υποθυρεοειδισμού. Αυτή επιτυγχάνεται κατ' αρχάς με μέτρηση στο αίμα των επιπέδων των ορμονών T3, T4 και TSH. Η χαμηλή T4 ή T3 και η υψηλή TSH είναι χαρακτηριστικό εύρημα σε περίπτωση πρωτοπαθούς υποθυρεοειδισμού που είναι και ο συχνότερος. Η TSH είναι συνήθως ο πρώτος δείκτης διάγνωσης υποθυρεοειδισμού που ανευρίσκεται εκτός φυσιολογικών ορίων,

στους περισσότερους ασθενείς που γίνονται υποθυρεοειδικοί». Επίσης απαραίτητος είναι ο υπέρηχος με αιμάτωση Doppler για ολοκληρωμένη διάγνωση και άλλες εργαστηριακές εξετάσεις και πριν από όλα κλινικός έλεγχος.

Όταν οι ασθενείς εμφανίζονται ως υποθυρεοειδικοί ζητούνται εξετάσεις για αντισώματα θυρεοειδούς, καθώς και υπερηχογράφημα θυρεοειδούς με αιμάτωση ώστε να διερευνηθεί και η αιτία του υποθυρεοειδισμού. Όταν τεθεί η διάγνωση, κορηγείται θεραπεία, που συνήθως είναι ορμονική με συνθετική θυροξίνη, κατά τη Δρ. Ράπτη.

Οι αιτίες

Πού οφείλεται, όμως, ο υποθυρεοειδισμός; «Ο θυρεοειδής μπορεί να παρουσιάζει μειωμένη λειτουργία εξαιτίας χρόνιων φλεγμονωδών διαταραχών, όπως η χρόνια αυτοάνοση θυρεοειδίτιδα (ή θυρεοειδίτιδα Hashimoto), η οποία αποτελεί μία από τις συχνότερες αιτίες του», απαντά η ειδικός. Όταν ο ασθενής έχει θυρεοειδίτιδα Hashimoto στο αίμα του ανευρίσκονται συχνά υψηλά επίπεδα θυρεοειδικών αντισωμάτων. Η θυρεοειδίτιδα Hashimoto είναι συχνή αιτία υποθυρεοειδισμού σε παιδιά μεγαλύτερης ηλικίας και σε νεαρούς ενήλικες.

Στο παρελθόν, πολλές περιπτώσεις υποθυρεοειδισμού προέκυπταν από προηγούμενη θυρεοειδεκτομή (χειρουργική αφαίρεση του θυρεοειδούς), επειδή η εγχείρηση ήταν η πιο συχνή μέθοδος αντιμετώπισης των προβλημάτων του αδένος. Σήμερα, όμως, παρατηρούνται περισσότερες περιπτώσεις οφειλόμενες σε προηγούμενες θεραπείες με ραδιενεργό ιώδιο, παρά σε χειρουργεία. Πολλά περιστατικά, εξάλλου, οφείλονται σε οικογενειακό ιστορικό ή κληρονομικότητα, καθώς πάνω από το 50% των υποθυρεοειδικών ασθενών έχουν συγγενείς με ιστορικό θυρεοειδικών παθήσεων ή βρογχοκήλης. Επιπλέον, «οι νέες τεχνολογίες διαγνωστικές εξετάσεις εντοπίζουν περιπτώσεις λανθάνοντος υποθυρεοειδισμού, οι οποίες δεν ανευρίσκονταν στις εξετάσεις παλαιάς τεχνολογίας καθώς δεν είχαν τη δυνατότητα να εντοπίσουν μικρού βαθμού υπολειτουργία».

Υπάρχουν επίσης περιπτώσεις συγγενούς (εκ γενετής) υποθυρεοειδισμού. Υπολογίζεται ότι περίπου 1 στα 4.500 παιδιά γεννιούνται με υπολειτουργία του θυρεοειδούς. Εάν η νόσος δεν εντοπιστεί αμέσως μετά τη γέννηση, ώστε να αρχίσει αμέσως η θεραπεία, τα παιδιά αυτά παρουσιάζουν νοητική υστέρηση. Γι' αυτό τον λόγο στις περισσότερες προηγμένες χώρες γίνεται σε όλα τα νεογέννητα έλεγχος για υποθυρεοειδισμό.

Στις αρχές του περασμένου αιώνα συχνή αιτία υποθυρεοειδισμού ήταν η έλλειψη ιωδίου στο υπέδαφος και κατά συνέχεια στο νερό. Σήμερα, όμως, δεν παρατηρείται πλέον στις περισσότερες χώρες της Δύσης, λόγω του εμπλουτισμού του αλατιού με ιώδιο και λόγω της χρήσης του ιωδίου ως συντηρητικού σε πολλά τρόφιμα.

«Ορισμένα φάρμακα όπως το λίθιο, η αμιοδαρόνη, τα φύκια ή αντιθυρεοειδικά χάπια επίσης μπορεί να προκαλέσουν υποθυρεοειδισμό. Τέλος, ασθενείς που έχουν υποβληθεί σε ακτινοβολία για τη νόσο Hodgkin's ή για καρκίνο στη γλώσσα, συχνά εμφανίζουν υποθυρεοειδισμό μερικούς μήνες ή μερικά χρόνια μετά τη θεραπεία», εξηγεί η Δρ. Ράπτη. «Τέλος, η κατανάλωση μεγάλων ποσοτήτων ιωδίου που ανευρίσκονται σε βιταμίνες, σιρόπια για το βήχα ή σκιαγραφικά που χρησιμοποιούνται στους ακτινολογικούς ελέγχους, επίσης μπορεί να προκαλέσουν υποθυρεοειδισμό».

Το πιο σημαντικό που πρέπει να γνωρίζουν οι ασθενείς είναι πως όταν παρουσιαστεί αυτού του είδους η δυσλειτουργία (υπολειτουργία) του θυρεοειδούς είναι μάλλον απίθανο να επανέλθει σε φυσιολογική λειτουργία, επομένως οι ασθενείς που αρχίζουν ορμονική υποκατάσταση, μπορεί να χρειαστεί να τη συνεχίσουν διά βίου. ●

Η πρώτη Ελληνίδα διασώστρια του ΕΚΑΒ με μοτοσικλέτα

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΚΑΜΠΟΣΟΥ
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

— α τη δεις στους δρόμους της πολύ-βουης πόλης πάνω στη μηχανή, με αναμμένο τον φάρο και τη σειρήνα, να τρέχει για κάποιο επείγον περιστατικό. Μπορεί να βρέχει καταρρακτωδώς, να έχει μποτιλιάρισμα, μια πορεία διαδηλωτών να έχει διακόψει την κυκλοφορία, όμως θα κάνει τα πάντα για να φτάσει εγκαίρως. Τότε θα βγάλει το κράνος, θα φανούν τα μακριά μαλλιά και θα ακούσει: «Πού είναι το φορείο;», «Ηρθα με τη μοτοσικλέτα!», «Εσύ;»...! Κάπως έτσι ξεκινάει συχνά η μέρα της **Νάσιας Γκουβέρου**, της πρώτης γυναίκας διασώστριας του ΕΚΑΒ, που πηγαίνει στα έκτακτα περιστατικά με μηχανή. Η ίδια μιλά στην ATHENS VOICE για τον τρόπο που σπάζει τα κοινωνικά στερεότυπα και τη δυσκολία του να είσαι διασώστης... στην ελληνική πρωτεύουσα. «Πέρα από κάθε προκατάληψη προηγείται η ικανότητα του διασώστη να κρατήσει τον ασθενή στη ζωή. Αρχικά τον σταθεροποιείς και μετά ακολουθεί η διακομιδή. Στις μοτοσικλέτες, μάλιστα, μια γυναίκα απαλλαγμένη από την άρση βάρους μπορεί να δείξει καλύτερα τις δυνατό-

τητές της στο κομμάτι της διάσωσης» μου εξηγεί η Νάσια, πριν αναφερθεί στις αντιδράσεις όσων αμφισβητούν τις δυνατότητες μιας γυναίκας να ανταπεξέλθει σε αυτό τον ρόλο. Ανέκαθεν άλλωστε υπήρχαν ενστάσεις για την ένταξη των γυναικών στο ΕΚΑΒ, σε σχέση κυρίως με τον περιορισμό μιας γυναίκας στην άρση βάρους, και μέχρι το 2018 φάνταζε αδύνατο για κάποια υπάλληλο να ανήκει στο τμήμα των Μοτοσικλετών. Χωρίς την υποστήριξη από τον προϊστάμενο και τους συναδέλφους της, η Νάσια δεν θα μπορούσε να ενσωματωθεί στην ομάδα. Έτσι όμως το ΕΚΑΒ Αθηνών θα έχανε την παγκόσμια πρωτιά, καθώς η Ελλάδα καίνοτορμεί δεδομένου ότι σε καμία αντίστοιχη υπηρεσία του εξωτερικού δεν υπηρετεί γυναίκα. «Για να ενταχθώ στο τμήμα, δεν αρκούσε η αίτησή μου. Πριν ξεκινήσω τις βάρδιές μου στον δρόμο πολλοί περίμεναν πως θα αποτύχω, είτε οδηγικά, είτε όντας γυναίκα μόνη και άρα αδύναμη να ανταπεξέλθει σε περιστατικά λόγω μυϊκής δύναμης. Τα κατάφερα επιδεικνύοντας επαγγελματική συμπεριφορά. Και μια δουλειά όπως αυτή, που αγαπώ και είναι πρόκληση, προσπαθώ να την κάνω όσο καλύτερα μπορώ τιμώντας με τον τρόπο μου το γυναικείο φύλο. Γι' αυτό και στις γυναίκες που θέλουν να ακολουθήσουν το ίδιο θα συμβούλευα να τολμήσουν και να κάνουν το βήμα».

Βέβαια, στις προκλήσεις του επαγγέλματος του διασώστη μοτοσικλετιστή δεν περιλαμβάνονται μόνο οι σωματικές. Όταν υπηρετείς ως Πλήρωμα Ασθενοφόρου είσαι ταίρι με κάποιον συνάδελφο και μετακινείσαι προστατευμένος μέσα σε όχημα. Στις μοτοσικλέτες η δουλειά γίνεται κατά μόνας, οπότε τίθεται θέμα ασφάλειας. Ο διασώστης μέχρι να φτάσει έγκαιρα στο εκάστοτε περιστατικό έρχεται αντιμέτωπος τόσο με τις καιρικές συνθήκες όσο και με τυχόν λανθασμένη οδηγική συμπεριφορά των οδηγών στους δρόμους. Η Αθήνα δεν διευκολύνει το έργο του διασώστη του ΕΚΑΒ είτε λόγω της κίνησης στους δρόμους είτε μιας απεργίας ή κινητοποίησης. Και βέβαια εξαιτίας του όγκου των περιστατικών και της έλλειψης οχημάτων. Τα στατιστικά των τελευταίων μηνών, μάλιστα, δείχνουν αύξηση περιστατικών στο κέντρο της Αθήνας. Οι μοτοσικλέτες που εργάζονται αποκλειστικά στο κέντρο καταγράφουν πάνω από 750 περιστατικά η

κάθε μία, ενώ οι μοτοσικλέτες των περιφερειακών τομέων γύρω στα 400. Με αυτούς τους ρυθμούς, το σύνολο των περιστατικών για τις μοτοσικλέτες πλησιάζουν τα 8.000 για το 8μηνο που μας πέρασε. «Η Αθήνα δυσχεραίνει το έργο του διασώστη του ΕΚΑΒ, αλλά έτσι αναδεικνύονται και τα πλεονεκτήματα της μοτοσικλέτας, γι' αυτό και ειδικά εδώ γνωρίζουν ανάπτυξη. Οδηγούμε πάντα με ασφάλεια χωρίς να αναπτύσσουμε διαστημικές ταχύτητες ή κάνοντας υπερβολές στον δρόμο. Επίσης, όταν φτάνουμε στα περιστατικά, αν κρίνουμε ότι δεν υπάρχει ασφάλεια, δεν προσεγγίζουμε χωρίς να ζητήσουμε βοήθεια από το κέντρο».

Μέσα σε όλα αυτά, η αδρεναλίνη παίζει τον ρόλο και επιβαρύνει τον διασώστη ψυχολογικά. Οι επιδοξοί διασώστες πρέπει να είναι αποφασισμένοι και ψυχικά δυνατοί, καθώς οι εικόνες αρκετές φορές σοκάρουν, ενώ δεν είναι λίγοι αυτοί που παρά τη θέλησή τους για προσφορά δεν καταφέρνουν να το διαχειριστούν και τα παραιτάνε. Η Νάσια με την εμπειρία 13 χρόνων σε πλήρωμα ασθενοφόρου έχει κάνει τις δυσκολίες του επαγγέλματος τρόπο ζωής και χειρίζεται τα περιστατικά αλλά και τον εξοπλισμό που διατίθεται στη μηχανή με σιγουριά, ψυχραιμία και ετοιμότητα. Η μοτοσικλέτα φέρει όλη την απαραίτητη υποδομή για παροχή πρώτων βοηθειών σε κάθε επείγουσα κατάσταση, είτε αυτή αφορά σε ανακοπή, τροχαίο, τοκετό ή οποιοδήποτε περιστατικό. Ότι υπάρχει σε ένα ασθενοφόρο, εκτός από το φορείο και την καρέκλα, υπάρχει και σε κάθε μοτοσικλέτα, όπως π.χ. αυτόματος εξωτερικός απινιδωτής, φιάλη οξυγόνου, ορός, γάζες, πιεσόμετρο, σακχαρόμετρο, οξυμέτρο.

Παρά τις απαιτήσεις και τις δυσκολίες του επαγγέλματος η ανταμοιβή που προσφέρεται στον διασώστη είναι ανεκτίμητη. «Χορηγός θετικής ενέργειας», λέει η Νάσια με αυτοπεποίθηση, «αυτό λέω πάντα όντας χαρούμενη και χαμογελαστή και αυτό προτρέπει και τους άλλους να είναι, γιατί μόνο με αισιοδοξία προχωράμε μπροστά. Το να δουλεύεις νυχτερινές βάρδιες, σε αργίες ή σε γιορτές όπως Χριστούγεννα, Πάσχα, είναι μεγάλη θυσία διότι η απουσία μας είναι αισθητή στις οικογένειές μας. Όμως το να σώξεις μια ανθρώπινη ζωή σε ανταμείβει ηθικά. Φαντάσου το συναίσθημα να φέρεις στον κόσμο ένα μωρό ή να κρατήσεις ζωντανό έναν πολυτραυματία». **Α**

Πέρα από κάθε προκατάληψη προηγείται η ικανότητα του διασώστη να κρατήσει τον ασθενή στη ζωή

CITY GUIDE

LEMON

Inspired by RIO

Ουίσκι με λεμόνι είναι ένας άλλος τρόπος να πίνεις το αγαπημένο σου Scotch. Η πολύπλευρη γευστική διάσταση του εσπεριδοειδούς και το twist που δίνει στον ουρανίσκο, επιβεβαιώνουν γιατί το Johnnie & Lemon είναι ένα serve που δεν μοιάζει με κανένα άλλο.

PEACH

Inspired by NEW YORK

Εκχύλισμα από τσάι ροδάκινο, κανέλλα και θυμάρι με πάγο και Johnnie Walker Black Label σε μια συνταγή γεμάτη φρεσκάδα. Δροσερό, λαμπερό και γευστικό, το Johnnie & Peach δίνει νέα εκδοχή στην αγαπημένη αμερικανική συνταγή που αγαπήθηκε σε όλο τον κόσμο.

GINGER

Inspired by CAPE TOWN

Ουίσκι και πιπερόριζα, ένας ιδιαίτερος συνδυασμός. Πικάντικη και γεμάτη γεύση που αξίζει να ανακαλύψεις. Ιδανική επιλογή για μια νέα whisky εμπειρία, αλλά και υπέροχη εισαγωγή στον κόσμο των Scotch, το Johnnie & Ginger (γνωστό και ως Mamie Taylor) ταιριάζει σε όσους δεν θέλουν μια από τα ίδια.

ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ ΤΗ HIGHBALL ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

KEEP WALKING

Δρόμοι που ανακαλύπτεις κάθε φορά κάτι διαφορετικό περπατώντας. Στέκια που προτιμούν ανήσυχoi city lovers. Ένας νέος χάρτης της πόλης όπου οι συντεταγμένες σε οδηγούν εκεί που υπάρχει αληθινό vibe. Η Αθήνα αλλάζει, ακολουθεί τις νέες τάσεις του fine drinking, ετοιμάζεται για τα 20s και το ζει **HIGHBALL**. Ψηλά ποτήρια, εμπνευσμένες γευστικές προτάσεις σερβιρίσματος από high-end πόλεις και φυσαλίδες. Τρία νέα serves με βάση το **Johnnie Walker Black Label** σε 10 must explore μπαρ του αθηναϊκού κέντρου. Ανακάλυψε τα **Johnnie & Ginger, Johnnie & Lemon, Johnnie & Peach** στα **42 Barstronomy, BARRUS, CRUST, FAUST Bar-Theatre-Arts, Gulliver Athens Bar, TALL'S TOY, The Dude Bar, TYCO, ΦΟΥΡΑΚ** και **Χοροστάσιον**. Περπάτησε στην καρδιά του ιστορικού κέντρου, χάραξε τη δική σου πορεία και μοιράσου τη **HIGHBALL** εμπειρία σου με το **#JohnnieWalkerHighball**

THERE'S A HIGHBALL IN YOUR FUTURE

ΓΕΥΣΗ

ChEfi Κότσαπα! Ποια είναι η Έφη που έχει το μπουτίκ ρεστώ Chefi στο Χαλάνδρι;

Και γιατί όλη η Αθήνα τρέχει να τσεκάρει τι πάει να πει «We have the best food in the world»;

**ΠΟΥ
ΤΡΩΜΕ**
Του ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ποιο ήταν το μότο της προηγούμενης ζωής σου; Ξέρω πως, πριν το σλόγκαν «Chefi: we have the best food in the world», «μαγειρεύεις» αριθμούς και ταξιδεύεις... Το μότο μου ήταν «One life - live it». Και ως οικονομολόγος και ως «Chefi», η ζωή μου είναι τα ταξίδια. Είναι η απόλυτη εμπειρία χαράς και χαρούμενης ζωής για μένα. Εξάλλου, travel is the only thing you can buy that makes you richer... (είμαι η πιο πλούσια γυναίκα του κόσμου).

Τι ήταν αυτό που σε έκανε να κάνεις στροφή και να στήσεις μια νέα ζωή στο Χαλάνδρι;

Ο καθαρός αέρας στα 5.300 μέτρα. Είχα πάει στο πρώτο base camp στο Έβερεστ και σε εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες κατάλαβα ξεκάθαρα ότι πρέπει να ασχοληθώ με κάτι που αγαπώ πολύ.

Τρία ταξίδια σου που η επαφή με την κουζίνα του τόπου σου άλλαξε την κοσμοθεωρία σου περί γεύσης και σε ενέπνευσε να φέρεις κομμάτι της φιλοσοφίας τους στο «Chefi»; Ταξίδι στο Τιμπουκτού, σε προσφυγικό καταυλισμό Παλαιστινίων και σε φαβέλα στη Βραζιλία. Είμαστε τόσο ευλογημένοι, που έχουμε την πολυτέλεια να επιλέγουμε νόστιμο και φρέσκο φαγητό κάθε ημέρα. Μετά από επισκέψεις σε συνθήκες απόλυτης φτώχειας, αποφάσισα ότι το κάθε γεύμα είναι δώρο που πρέπει να απολαμβάνουμε και να γιορτάζουμε κάθε μέρα.

Πόσο Αθηναία είσαι; Απόλυτα ή έχεις και κάποια άλλη ρίζα; Επιλέγω να ζω στην Αθήνα διότι την αγαπώ. Πιστεύω ότι οι γονείς είναι καλό να δίνουν στα παιδιά τους δύο πράγματα: ρίζες και φτερά. Στη δική μου περίπτωση μου έδωσαν μόνο φτερά...

Εκτός από τη θεσπέσια κουζίνα σου, μ' αρέσει η μουσική του Chefi – από Σινάτρα και Μπόουι έως Τζίλμπερτ και Last Shadow Puppets–, είδα και μια φορά τον Γιάννη Πετρίδη σε

ένα από τα τραπέζια σου, οπότε είμαι σίγουρος πως κάτι παίζει με σένα και πως το σάουντρακ δεν είναι καθόλου τυχαίο... Η μουσική (και η σοκολάτα) είναι το πάθος μου. Ακούω την εκπομπή του Γιάννη με μανία πάνω από 40 χρόνια και είναι ο ΔΑΣΚΑΛΟΣ μου. Του οφείλω ένα μεγάλο ευχαριστώ διότι μου έχει μάθει να αγαπώ όλα τα είδη μουσικής. Μια από τις πιο ευτυχισμένες μέρες της ζωής μου είναι όταν ο Μάκης Προβατάς έφερε τον Γιάννη στο «Chefi» για να τον γνωρίσω. I met Γιάννη Πετρίδη! Wow. Και βεβαίως στο «Chefi» ακούμε αποκλειστικά μουσικές από το Athens Voice Radio 102.5.

Βγαίνεις, δοκιμάζεις, αγχώνεσαι για την τάση της κάθε σεζόν ή έχεις κάποιο όραμα που πάνω του βαδίζει το μενού; Το μενού στο «Chefi» είναι το σάουντρακ της ζωής μου – με τα greatest hits των αγαπημένων μου πιάτων από όλο τον κόσμο. Η δημιουργία των πιάτων μας βγαίνει ξεκάθαρα και με χαρά, και είναι το αγαπημένο μου κομμάτι στο «Chefi». Δεν παρακολουθώ τον ανταγωνισμό.

Πού σύχναζες πριν το Chefi; Παλιά έτρωγα έξω σχεδόν κάθε ημέρα και ήξερα όλα τα εστιατόρια στην Αθήνα. Δεν φαντάζεσαι πόσο λατρεύω το φαγητό.

Πες μου τα πιάτα για τα οποία καμαρώνεις... Είναι σαν να ρωτάς τον Πικάσο ποιο είναι το αγαπημένο του χρώμα. Τώρα δημιουργούμε τα νέα χειμωνιάτικα πιάτα. Ποντάρω στο yummy!

Ποιος είναι ο ιδανικός πελάτης του «Chefi»; Αυτός που έρχεται στο «Chefi» ως πελάτης και φεύγει ως φίλος.

Αν είχες πρόταση να ανοίξεις το «Chefi» αλλού, σε ποιο σημείο θα διάλεγες; Το «Chefi» είναι το πρώτο μου εστιατόριο και το τελευταίο. Νίνα Χαλάνδρι.

Chefi, Περικλέους 31, Χαλάνδρι, 2106815774, chefi.gr

ΚΡΙΤΙΚΗ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ /
ΠΡΟΣΩΠΑ /
ΑΦΙΞΕΙΣ /
ΣΥΝΤΑΓΕΣ /
TIPS ΓΕΥΣΗΣ

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Παράσιτα (PARASITE) ****½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μπονγκ Τζουν Χο ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Σονγκ Κανγκ Χο, Λι Σαν Κουν, Τσο Γέο

Η τετραμελής οικογένεια των Κιμ είναι αγαπημένη, αν και όλοι είναι άνεργοι με μέλλον που δείχνει ότι μόνο αβέβαιο αλλά σχεδόν ζοφερό. Ο γιος της οικογένειας όμως καταφέρνει να βρει περιστασιακή δουλειά ως καθηγητής ιδιαίτερων μαθημάτων αγγλικών στην κόρη την πλούσιας οικογένειας των Παρκ. Με αυτό τον τρόπο ένα σταθερό εισόδημα μπαίνει για πρώτη φορά στο σπίτι των Κιμ.

Όπως κι ο «Τζόκερ» κρούει τον κώδωνα του κινδύνου για το ταξικό χάσμα που ανοίγει όλο και περισσότερο μεταξύ πλουσίων και φτωχών, παρομοίως τα αφοπλιστικά «Παράσιτα» —ο φετινός Χρυσός Φοίνικας— μιλούν για τη μάστιγα μιας εποχής που βρίσκεται σε κρίσιμο σταυροδρόμι και για μια κοινωνική αδικία που δείχνει να μην έχει τέλος. Όμως σε αντίθεση με το κατάμαυρο σύμπαν του «Τζόκερ» εδώ συνυπάρχουν και οι δύο όψεις της ζωής. Το άσπρο και το μαύρο, τα οποία εντέλει τείνουν προς το γκριζο, πολύ εύστοχα πηγαινοέρχονται μεταξύ των δύο σπιτικών και οικογενειών. Στην ιστορία (που θυμίζει αρκετά το περσινό αριστούργημα «Κλέφτες καταστημάτων») ξανά μια οικογένεια μικροκομπιναδόρων ψάχνει να βρει τρόπους επιβίωσης. Στην άποψη του Ιάπωνα Χιροκάζου Κορε-έντα (ο οποίος είχε επίσης κερδίσει τον Χρυσό Φοίνικα το 2018) οι δεσμοί αίματος της «οικογένειας» αντικαθίστανται από σχέσεις ανάγκης. Στα φαινομενικά μόνο πιο ανάλαφρα «Παράσιτα» το δράμα θα βρει την κάθαρση μέσω του αίματος. Ο αλληγορικός πολιτικός στοχασμός του Μπουν Χο δεν σταματά να εκπλήσσει σε όλη τη διάρκεια των 130 λεπτών: από το γκροτέσκο στο θρίλερ κι από το δράμα στην κωμωδία, οι ανατροπές έρχονται με τον ρυθμό χιονοστιβάδας, προσδίδοντας στο φιλμ μια απολαυστική, σαρδόνια και εθιστική γοητεία. Ποτέ όμως δεν χάνει τον ταξικό προσανατολισμό της. Παρότι οι ρόλοι καλών-κακών σοφά εναλλάσσονται μεταξύ των δύο τετραμελών οικογενειών (οι χαρακτήρες χτίζονται μεθοδικά και με διακριτά στοιχεία, αν και βρίσκονται στο όριο της καρικατούρας) στα κρίσιμα ερωτήματα που εγείρει το σενάριο η αλήθεια προκαλεί τρόμο. Το βάρος και ο συμβολισμός στις λεπτομέρειες του υποδειγματικού σεναρίου του, δίνονται με παροιμιώδη απλότητα. Αρκεί να τονίσει ο πατέρας Κιμ στα υπόλοιπα μέλη της φαμίλιας τις ανέσεις των πλουσίων («είναι κι οι ίδιοι σαν τα καλοσιδερωμένα, ατσαλάκωτα ρούχα τους») ή να εκμυστηρευτεί ο Παρκ στη σύζυγό του ότι τον ενοχλεί η μυρωδιά του οδηγού του και πόσο τον εκνευρίζουν οι υπάλληλοι του που ξεπερνούν κάποια όρια. Αυτά τα όρια είναι που χωρίζουν τα παράσιτα από τα τοιμπούρια και τους θύτες από τα θύματα.

«Τα χρήματα είναι σίδερο, ισιώνουν όλες τις τσακίσεις» («Παράσιτα»)

JUST THE FACTS

Παράσιτα (****½)
Θα γίνει της Κορέας

Συνώνυμα (Synonymes)
(**)

Ένας auteur
με πολιτική θέση

Maleficent: Η δύναμη του
σκότους (**)
Η Τζολί πήρε
το μαγικό ραβδί της

Επικίνδυνες κυρίες
(Hustlers) (**)½
Το sexy comeback
της Τζένιφερ Λόπεζ

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☞ Χρυσάφι στις αίθουσες

Συνώνυμα (SYNONYMES) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ναντάβ Λαβίντ

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Τομ Μερσιέ, Κουεντίν Ντολμέρ, Λουίς Σεβιλόντ

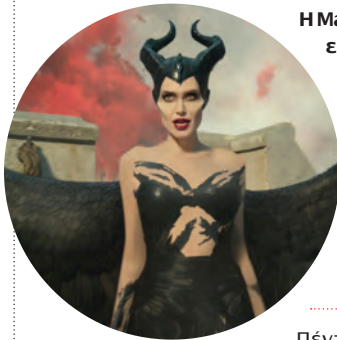
Ο Γιάαβ, ένας νεαρός Ισραηλινός, είναι αποφασισμένος να αποκηρύξει την εθνικότητά του και να γίνει Γάλλος. Φτάνοντας στο Παρίσι, εγκαταλείπει τη γλώσσα του και με τη βοήθεια ενός λεξικού προσπαθεί με κάθε τρόπο να επινοήσει μια νέα ταυτότητα για τον εαυτό του.

Ένα αιχμηρό, γεμάτο τολμηρές ιδέες φιλμ (Χρυσή Άρκτος στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου του Βερολίνου) που χτίζεται πάνω σε έναν ατίθασο χαρακτήρα που μοιάζει να έρχεται από τη Νουβέλ Βαγκ του '60. Ο πρωταγωνιστής Τομ Μερσιέ θυμίζει ένα νεαρό Ζαν Πολ Μπελμοντό, ενώ ο χαρακτήρας του είναι πιστό αντίγραφο του αντιήρωα από το γκονταρικό «Με κορμένη την ανάσα». Το ίδιο σθένος, εφάμιλλος αντικομορφισμός, παρόμοια κοσμοθεωρία. Η διαφορά είναι πως η «εξέγερση» του νεαρού Ισραηλινού δεν προκαλείται μόνο από την καταπιεστική πολιτική της χώρας του αλλά και από την αδυναμία προσαρμογής σε έναν νέο τόπο που έτσι κι αλλιώς δείχνει αφιλόξενος και εχθρικός.

Maleficent: Η δύναμη του σκότους

(MALEFICENT: MISTRESS OF EVIL) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Χοακίμ Ρένινγκ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Αντζελίνα Τζολί, Ελ Φάνινγκ, Μισέλ Φάιφερ, Τζούντο Τεμπλ

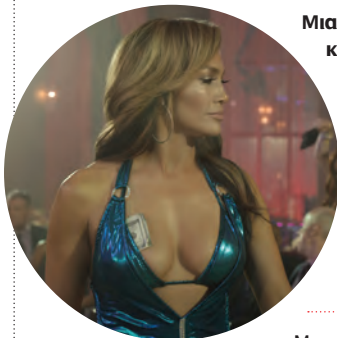

Η Maleficent, παρότι αντιδρά στον επικείμενο γάμο της βαφτιστήρας της Ορόρα με τον νεαρό πρίγκιπα Φίλιππο, δέχεται να πάρει μέρος στην οικογενειακή συνάντηση με τους γονείς του γαμπρού. Τότε όμως έρχεται αντιμέτωπη με τις δόλιες μεθόδους της βασίλισσας Ινγκριντ που έχει τα δικά της σχέδια για το μέλλον του ζευγαριού.

Πέντε χρόνια μετά τα επεισόδια του πρώτου φιλμ, συναντάμε τη μάγισσα Maleficent σε πιο άβολες καταστάσεις καθώς πρέπει να δείξει τον «καλό» εαυτό της στα πεθερικά της Ορόρα. Όμως από τη στιγμή που οι τρόποι ευγένειας δίνουν τη θέση τους στα μοχθηρά ένστικτα (η κακιά τείναι η μητέρα του Φίλιππου και την υποδύεται με σατανική χάρη η Μισέλ Φάιφερ) τότε όλα παίρνουν τον σωστό δρόμο, αυτόν του θεαματικού παραμυθιού. Το στοιχείο που σπάει την προβλέψιμη μονοτονία αφορά στην προσωπική περιπέτεια της Maleficent που έρχεται σε επαφή με τις ρίζες της. Όσο για την Τζολί δείχνει να βρίσκεται στο στοιχείο της όποτε βγάζει την πιο σκοτεινή πλευρά της Maleficent.

Επικίνδυνες κυρίες (HUSTLERS) **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Λορίν Σκαφάρια ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Κόνσταντ Γου, Τζένιφερ Λόπεζ, Τζούλια Στάιλς, Λίλι Ράινχαρτ, Cardi B, Lizzo

Μια παρέα από στρίπερς στη Ν. Υόρκη, την περίοδο της οικονομικής κρίσης του 2008, βλέπουν τους πελάτες τους και τα εισοδήματά τους να εξανεμίζονται. Με αρχηγό τη φιλόδοξη χωρισμένη μητέρα Ντέστινι και με τη βοήθεια της βετεράνου στρίπερ Ραμόνα, ενώνουν τις δυνάμεις τους εξαπατώντας πλούσιους άντρες της Γουόλ Στρίτ.

Μια χαριτωμένη, φανταχτερή και κυρίως διασκεδαστική ταινία που ίσως να οδηγήσει την Τζένιφερ Λόπεζ στην πεντάδα των Όσκαρ είναι το «Hustlers», που φέρνει την τυπική αντρική ταινία κορπινάς στα μέτρα κάποιων υπέροχων γυναικών που ξέρουν καλά από τι είναι φτιαγμένη η ζωή: από ψέματα, απάτες και λίγες στιγμές απόλαυσης. Ε, οι κυρίες της ιστορίας που βασίζεται σε πραγματικά γεγονότα είναι να τα αλλάξουν όλα αυτά. Και καλά έκαναν, όπως αποδεικνύεται και στο φιλμ.

BIBLIO

Το «Τέλος του κόσμου σε αγγλικό κήπο», που πήρε πρόσφατα το κρατικό βραβείο Μυθιστορήματος, είχε κυκλοφορήσει το 2017 (εκδ. Πατάκη). Από τότε έγιναν πολλά... Κυκλοφόρησε ένα ογκώδες δοκίμιο για τον αντιαμερικανισμό με τίτλο «Μόνοι στον κόσμο: ο αντιαμερικανισμός στην ευρωπαϊκή λογοτεχνία», μια αναθεωρημένη έκδοση του «Λος Αντζελες, οδηγώ-ντας στη Νότια Καλιφόρνια» (εκδ. Μελάνι) που είχε πρωτοβγεί το 2006 και ο πέμπτος τόμος της σειράς πολιτικών κειμένων με τίτλο «Σύντομη δεκαετία» (εκδ. ATHENS VOICE Books). Και τώρα μόλις εκδόθηκε το καινούργιο μυθιστόρημα «Το λούνα παρκ στο ιερό βουνό». Πρόκειται για το τρίτο βιβλίο μιας εν εξελίξει τετραλογίας για τη Σοβιετική Ένωση (όλα από τις εκδ. Πατάκη). Το πρώτο ήταν το «Εργοστάσιο των μολυβιών» (το 2000), μια ιστορία που άρχιζε πριν από την επανάσταση των μπολσεβίκων και τέλειωνε τις παραμονές του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου, ενώ ακολούθησε το 2013 το «Σπάνιες γαίες» με ήρωα έναν κλόουν, τον Πραβιέν Σεργκέγεβιτς Μακάρεφ, που ζούσε στο Μούρμανσκ, στον Αρκτικό Κύκλο, στα χρόνια του Στάλιν. Τώρα, σ' αυτό το τρίτο μυθιστόρημα, η Σώτη αφηγείται την ιστορία μιας συνηθισμένης γεωργιανής οικογένειας και περιγράφει τις τελευταίες μέρες της Σοβιετικής Γεωργίας.

Με το καινούργιο σου βιβλίο μάς μεταφέρεις στην Τιφλίδα, το Τμπίλισι. Τι ήταν αυτό που σε έκανε να μετακινηθείς από τους αγγλικούς εμφύλιους πολέμους, όπου τοποθετείς την ιστορία του Λούσιους Πρέσκοτ στο «Τέλος του κόσμου σε αγγλικό κήπο», στο Τμπίλι-

σι της δεκαετίας του 1980; Στην Τιφλίδα, στο Μπατούμι, στην Τσιάτουρα... Για πολλούς Έλληνες τα μέρη είναι γνωρίμα, αν και χαμένα στο παρελθόν. Με τους Γεωργιανούς είμαστε γείτονες στη μνήμη. Μετακινούμαι από τη μια χώρα στην άλλη, κι από τη μια γλώσσα στην άλλη, επειδή είναι πολλά τα ερωτήματα που με απασχολούν. Ας πούμε ότι στο «Τέλος του κόσμου σε αγγλικό κήπο» πραγματεύομαι το πρόβλημα της αφοσίωσης και της προδοσίας. Είναι κάτι που με απασχολούσε και στις «Σπάνιες γαίες»: οι μεγάλοι φιλοσοβιετικοί κατάσκοποι –ο Κιμ Φίλμπυ, ο Γκάυ Μπέρτζες, ο Ντον Μακλίν που εμφανίζονταν κατά κάποιον τρόπο σ' εκείνο το βιβλίο– προδίδουν την πατρίδα τους τη Βρετανία, πλην όμως δεν την αναγνωρίζουν ως πατρίδα τους... Ο Κιμ Φίλμπυ, φτάνοντας στη Σοβιετική Ένωση για να εγκατασταθεί, αναφωνήσει: I came home... Ήταν τυχερός που ήρθε αντιμέτωπος με τη Βρετανία και όχι με μια άλλη χώρα: τους Ρόζενμπεργκ οι αμερικανικές αρχές τούς έστειλαν στην ηλεκτρική καρέκλα: ακόμα και σήμερα υπάρχει τουλάχιστον μια ντουζίνα κατασκόπων που σαπίζουν κυριολεκτικά στις αμερικανικές φυλακές. Don't fuck with the mouse! Στο «Λούνα παρκ στο ιερό βουνό» –ο τίτλος αναφέρεται σε ένα πάρκο στον λόφο Μτατσμίντα της Τιφλίδας στην κορυφή του οποίου ανεβαίνεις με τελεφερίκ– μια παρέα νεαρών Γεωργιανών αποπειράται να αυτομολήσει στη Δύση. Με τραγικά αποτελέσματα. Θέλω να πω ότι τα βιβλία φαίνονται συχνά πολύ διαφορετικά, αλλά τα διλήμματα που αντιμετωπίζουν οι ήρωες ίσως μοιάζουν.

Και το αμερικανικό σκηνικό μερικών βιβλίων, όπως «Ο υπόγειος ουρανός» και η «Συγχώρεση», είναι το διαλεκτικό, ας πούμε, αντίθετο του σοβιετικού σκηνικού. Για να μην πω ότι σ' αυτά τα «αμερικανικά» βιβλία δίνεις μερικές πληροφορίες για το τι θα έγραφες αργό-

τερα στο δοκίμιο περί αντιαμερικανισμού... Το θάμβος για τις ΗΠΑ ή για τη Σοβιετική Ένωση δείχνει εξίσου ρηκή σκέψη και παιδαριώδες δέος έναντι του μεγάλου μεγέθους. Ο ρόλος της λογοτεχνίας δεν είναι ούτε να εγκωμιάσει, ούτε να καταβαρυνθεί συστήματα, ιδεολογίες και πολιτισμούς: στις «Σπάνιες γαίες» παρουσιάζω τον Στάλιν γεμάτο σκοτούρες: τα γεγονότα τον έχουν ξεπεράσει... Σίγουρα δεν είναι «δικτάτορας», ακόμα λιγότερο τέρας. Η λογοτεχνία είναι άσκηση ενσυναίσθησης: όσο περισσότερο συμπονούμε τους λογοτεχνικούς μας ήρωες τόσο καλύτερη γίνεται. Στην πραγματικότητα, η διαφορά ανάμεσα στον φασισμό και στον κομμουνισμό φαίνεται στο πεδίο της λογοτεχνίας: με τον κομμουνισμό μπορείς να γελάσεις, μπορείς να ανασύρεις κωμικά, σουρεαλιστικά στοιχεία. Με τον φασισμό αυτό γίνεται δυσκολότερο, με τον ναζισμό ίσως γίνεται αδύνατο.

Στο «Λούνα παρκ στο ιερό βουνό» έχεις εμπνευστεί την ιστορία από μια αληθινή αεροπειρατεία; Ναι. Αλλά έχουν γραφτεί τόσα για εκείνη την αεροπειρατεία που δεν υπήρχε λόγος για μια ακόμα ανάλυση του γεγονότος. Το βιβλίο δεν έχει τίποτα κοινό με εκείνη την υπόθεση, είναι ένα μυθιστόρημα με εντελώς διαφορετικούς ήρωες και πλοκή. Μέχρι τις τελευταίες μέρες της Σοβιετικής Ένωσης κι ενώ φαινόταν ότι θα κατέρρεε, άνθρωποι προσπαθούσαν να διαφύγουν στη Δύση κόνοντας διάφορα τρελά πράγματα: κολυμπώντας, κλέβοντας αεροπλάνα, φτιάχνοντας σήραγγες... Μερικοί τα κατάφεραν, άλλοι όχι.

Άλλα γεγονότα που περιγράφεις είναι ωστόσο απολύτως αληθινά, όπως το πυρηνικό ατύχημα στο Τσερνόμπιλ... Είναι αδύνατο να μιλήσει κανείς για τη δεκαετία του 1980 χωρίς να αναφερθεί στο Τσερνόμπιλ. Σημάδεψε

Τι σκαρώνει η Σώτη Τριανταφύλλου;

«Το λούνα παρκ στο ιερό βουνό» (εκδ. Πατάκη) είναι το τρίτο βιβλίο μιας εν εξελίξει τετραλογίας για τη Σοβιετική Ένωση

ΤΗΣ ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

τη ζωή όλων των Ευρωπαίων. Μόνο στην Ελλάδα θάφτηκε ως προπαγάνδα των Δυτικών: δεχτήκαμε, για μια ακόμη φορά, το σφυροκόπημα της ψευδολογίας του ΚΚΕ και των χρήσιμων πλίθινων. Αλλά οι Σοβιετικοί είδαν τις επιπτώσεις με τα μάτια τους: τα λειριά των πετεινών μαύρισαν από τη ραδιενέργεια και τα φασόλια έφεγγαν στο σκοτάδι. Υπερβάλλω αλλά όχι και τόσο. Η Ιρίνα Νόζαντζε σ' αυτό το μυθιστόρημα είναι δημοσιογράφος στην εφημερίδα «Χρονικά της Σοβιετικής Γεωργίας» – και δεν ξέρει πού αρχίζει η αλήθεια και τελειώνει το ψέμα, ή η απόκρυψη της αλήθειας.

Λες ότι για πολλούς Έλληνες η Γεωργία είναι γνώριμη, αλλά οι περισσότεροι από μας δεν ξέρουμε τίποτα! Δεν ξέρουμε σχεδόν τίποτα ούτε για τη σοβιετική εποχή, εκτός αν κάνουμε τον κόπο να ερευνήσουμε. Η προπαγάνδα συνεχίζεται μέχρι σήμερα, όπως μεγαλώνουν για λίγο τα νύχια των νεκρών. Ή από μια δύναμη αδρανείας. Μερικοί νομίζουν ότι η Σοβιετική Ένωση ήταν περιφραγμένη με συρματοπλέγματα κι άλλοι ότι ήταν ο σοσιαλιστικός παράδεισος που χάσαμε διαπράττοντας ύβρη ισάξια του προπατορικού αμαρτήματος. Υπάρχει σύγχυση ως προς τα ιστορικά γεγονότα, ως προς όλα τα ιστορικά γεγονότα: η δεξιά πιστεύει ότι τον Χίτλερ νίκησαν οι Αμερικανοί, η αριστερά ότι τον κατατρόπωσε ο Μεγάλος Στάλιν. Απλοϊκές ερμηνείες προς επίρρωση προεπιλεγμένων ιδεολογιών. Στο βιβλίο ένας από τους χαρακτήρες λέει: «είμαι πρόθυμος να ζήσω σε χοιροστάσιο αν είναι σοβιετικό» – τίποτα, ούτε καν η αλήθεια, δεν μπορούσε να μπει ανάμεσα στον κομμουνιστή και στην κομματική του ταυτότητα. Κομμουνιστική μεταφυσική. Αλλά η σοβιετική Γεωργία δεν ήταν στρατόπεδο με συρματοπλέγματα. Εξάλλου, δεν μιλάμε για την εποχή του Στάλιν, αλλά για την εποχή «της χορτοφαγίας» όπως έλεγε η Αχμάτοβα. Στην

πραγματικότητα, οι περισσότεροι Σοβιετικοί κατοικούσαν σε απρόσωπες πόλεις η καθεμία από τις οποίες είχε ένα άγαλμα του Λένιν, ένα πάρκο Γκόρκι, μια λεωφόρο της Επανάστασης, κι ένα σταυροδρόμι όπου συναντιούνταν η οδός Μαγιακόφσκι, η πλατεία Μαγιακόφσκι και η αλέα Μαγιακόφσκι. Οι άνθρωποι ζούσαν τη ζωή τους όπως τη ζει η οικογένεια Νόζαντζε και όπως περίπου τη ζούμε όλοι.

Πράγματι, η ζωή της οικογένειας Νόζαντζε δεν διαφέρει πολύ από μια αντίστοιχη ελληνική οικογένεια... Αν αντικαταστήσουμε τη φράση «πήγα στην κατασκήνωση των Πιονιέρων» με τη φράση «πήγα στην κατασκήνωση στον Άγιο Ανδρέα», ορίστε...! Ιδιαίτερα όταν γράφουμε για συνηθισμένους ανθρώπους, για εικοσάρηδες φοιτητές ή για μια οικογένεια εργατή σαπωνοποιίας, είναι προφανές ότι οι άνθρωποι εργάζονται, καβαδίζουν, αγαπιούνται, παρακολουθούν τηλεοπτικές σειρές κι αναρωτιούνται τι θα φορέσουν την Κυριακή. Πάνε σινεμά και φιλιούνται στο σκοτάδι.

Σ' αυτό το βιβλίο, παρότι μιλάς για τη Σοβιετική Ένωση, γλιστράς στην ιστορία το ροκ εντ ρολ. Αναπόφευκτα. Η νεανική παρέα που θέλει να εγκαταλείψει τη Γεωργία ακούει Beatles, Led Zeppelin και τέτοια. Σε όλες τις ανατολικοευρωπαϊκές χώρες το ροκ ήταν μια μορφή αντίστασης: το έχει περιγράψει αριστοτεχνικά ο Τομ Στόπαρντ στο θεατρικό του έργο «Ροκ εντ ρολ». Στη Γεωργία υπήρχε τοπική ροκ σκηνή και το ροκ φεστιβάλ του Τιμπίλσι το 1980 έχει μείνει στην ιστορία: οι μπαμπάδες και οι γραφειοκράτες παραλίγο να πάθουν αποπληξία. Εμφανίστηκαν στη σκηνή πανκ, ντυμένοι με πέτσινα τονίζοντας τις ανατομικές τους λεπτομέρειες και παίζοντας κιθάρα ανάσκελα. Τα κομμάτια μιλούσαν για το σεξ και για άλλα απαράδεκτα πράγματα, όπως τις μπανιέρες: η μπανιέρα ήταν σύμβολο

καπιταλιστικής χλιδής – μαζί με τα πούρα και τα μικρά κατοικίδια. Υπάρχουν πολλές ομοιότητες με την Ελλάδα. Το ροκ εντ ρολ στη δεκαετία του 1970 ήταν ο τρόπος για να αντισταθούμε στην εμφυλιοπολεμική πολιτική και στην αισθητική των αντάρτικων, στην αφόρητη πίεση της εντοπιότητας και των ριζών. Η χούντα των συνταγματαρχών και η κομμουνιστική αριστερά είχαν κοινό την αποστροφή στην «έκλυση των πθών» την οποία διευκόλυναν οι ξενόφερτες μουσικές... Οι λίγο μεγαλύτεροί μας – αυτοί που περιέγραφε ο Νίκος Νικολαΐδης στις ταινίες του –, ένας θαυμαστός μικρός κύκλος ανθρώπων, είχαν ήδη βγάλει τη γλώσσα τους σ' αυτόν τον διπολικό αυταρχισμό από την περίοδο της χούντας. Είχαν ενηλικιωθεί ενώ εμείς ήμασταν ακόμα τοικό.

Την άνοιξη κυκλοφόρησε και ο πέμπτος τόμος της σειράς πολιτικών κειμένων σου με τίτλο «Σύντομη δεκαετία» από τις εκδόσεις ATHENS VOICE Books. Πόσο εύκολο είναι για σένα να περνάς από τον σχολιασμό της καθημερινότητας στη μυθοπλασία, από το «συμβαίνει τώρα» στη μυθιστορηματική απόδοση ιστορικών γεγονότων; Βρίσκομαι σε διαρκή συντονισμό με την επικαιρότητα την οποία προσπαθώ να εντάσω στην ιστορία. Είναι ένας τρόπος σκέψης: το να βλέπεις πώς το παρόν γίνεται αμέσως παρελθόν και εντυπώνεται στη μνήμη ή ολισθαίνει στη λήθη. Προπάντων, με τον χαρακτήρα που 'χω, καταγράφω τα επεισόδια της ανθρώπινης κωμωδίας: αυτή η κωμωδία είναι το υλικό της μυθοπλασίας.

Λες ότι θα σκαρώσεις ένα ακόμα μυθιστόρημα για τη Σοβιετική Ένωση, αλλά όχι ακόμη. Τι σκαρώνεις τώρα; Έχω πολλά σχέδια απλωμένα σ' ένα μεγάλο τραπέζι. Δεν ξέρω ποιο θα πάρει προτεραιότητα. **A**

Στη Γεωργία υπήρχε τοπική ροκ σκηνή και το ροκ φεστιβάλ του Τιμπίλσι το 1980 έχει μείνει στην ιστορία: οι μπαμπάδες και οι γραφειοκράτες παραλίγο να πάθουν αποπληξία.

BIBΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

ΜΙΑ ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΝΤΛΙΝ ΜΙΛΕΡ

Της ΚΕΛΛΗΣ ΚΡΙΤΙΚΟΥ

Η Μάντλιν Μίλερ σπούδασε στο Πανεπιστήμιο Μπράουν Λατινικά και Αρχαία Ελληνικά, τα οποία και διδάσκει. Επίσης έχει σπουδάσει στη Σχολή Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Γέιλ, με ειδικότητα στην προσαρμογή και τη μεταφορά κλασικών μύθων στη σημερινή εποχή. Η συγγραφέας αντλεί έμπνευση από την ελληνική μυθολογία με έναν απaráμιλλο τρόπο. Μετά το βραβευμένο «Τραγούδι του Αχιλλέα», στο οποίο εστίασε στον έρωτα του Αχιλλέα και του Πάτροκλου, ηρωίδα του νέου βιβλίου της γίνεται η «Κίρκη». Μια γυναίκα που –αντίθετα με τις υπόλοιπες γυναίκες της εποχής της– έχει δύναμη και είναι ανεξάρτητη. Δεν είναι ούτε μοχθηρή ούτε αθώα, είναι πολυδιάστατη. Αψηφά τους άντρες και τις Μοίρες και τολμά να τα βάλει με θεούς και τιτάνες. Το βιβλίο είναι συναρπαστικό, κατέκτησε την 1η θέση στα best sellers των New York Times, είναι υποψήφιο για το βραβείο THE WOMEN'S PRIZE FOR FICTION 2019 και ήδη ετοιμάζεται να γίνει σειρά 8 επεισοδίων στο HBO Max.

Είναι η πρώτη φορά που επισκέπτεσαι την Ελλάδα; Είχα την τύχη να επισκεφτώ την Ελλάδα πιο νέα, αλλά και να ζήσω στην Κέρκυρα για μερικούς μήνες, ενώ σπούδαζα, όπου εργαζόμουν σε μια αρχαιολογική ανασκαφή. Εκείνη την εποχή δεν έχανα ευκαιρία για ταξίδι, ταξίδευα όσο περισσότερο μπορούσα. Αυτές οι εμπειρίες αποδείχθηκαν στην πορεία απολύτως ζωτικής σημασίας για τη συγγραφή των βιβλίων μου – με έμαθαν να αντιλαμβάνομαι με όλες μου τις αισθήσεις τον κόσμο γύρω μου, την αίσθηση του ανέμου πάνω σου ή πώς νιώθεις όταν σκαρφαλώνεις σε απότομα βράχια ή όταν επιπλέεις στη θάλασσα.

Πότε πρωτοδιάβασες Όμηρο; Ήταν η Ιλιάδα ή η Οδύσσεια; Ποιο σου άρεσε περισσότερο; Όταν ήμουν παιδί, η μητέρα μου μου διάβαζε κομμάτια από την Ιλιάδα και την Οδύσσεια. Η Ιλιάδα με συνεπήρε από την πρώτη στιγμή – η πρώτη πρόταση που άκουσα ήταν συγκλονιστική: Τραγούδισε, Θεά, για το μένος του Αχιλλέα. Επίσης, είχα ξετρελαθεί με την ιστορία του Πάτροκλου. Λάτρεψα πάντως και τα δυο έργα, με διαφορετικό τρόπο το καθένα. Και αργότερα, όταν για πρώτη φορά διάβασα Όμηρο στα αρχαία Ελληνικά (και πάλι την Ιλιάδα) ήταν ξανά για μένα μια στιγμή έκλαμψης, μια στιγμή καθοριστική. Νόμιζα πως αγαπούσα και καταλάβαινα αυτές τις ιστορίες επειδή τις άκουγα

στη γλώσσα μου, αλλά να συνδέσαι με την ποίηση και την ομορφιά της στην αυθεντική τους μορφή, στην πρωταρχική τους διάσταση, είναι κάτι που μπορεί να σου αλλάξει τη ζωή.

Πώς αποφάσισες να «αφηγηθείς» αυτές τις ιστορίες της ελληνικής μυθολογίας με διαφορετικό τρόπο, τον δικό σου; Ο κόσμος του Ομήρου είναι τόσο ζωντανός και απέραντος και γεμάτος χαρακτήρες που η ζωή του καθενός θα μπορούσε από μόνη της να είναι ένα ξεχωριστό μυθιστόρημα. Τόσο η Ιλιάδα όσο και η Οδύσσεια έχουν εμπνεύσει αμέτρητες επαναδιηγήσεις κι ας έχουν περάσει χιλιετίες από τότε που πρωτογράφτηκαν, οπότε ήταν μάλλον μια φυσική διαδικασία του μυαλού μου να βρίσκει καταφύγιο στις

γωνίες της ποίησης του Ομήρου που πάντα έβρισκα συναρπαστικές: εκεί που συναντούσα τον Πάτροκλο και την Κίρκη. Μου πήρε όμως πολύ καιρό να συνειδητοποιήσω πως μπορούσα κι εγώ να τις αφηγηθώ – η ιδέα να βαδίσω στα χνάρια του Ομήρου μου προκάλούσε για χρόνια μια αδιόρατη αγωνία.

Ποιο ήταν ίσως το πιο απροσδόκητο και συναρπαστικό στοιχείο που «ανακάλυψες» διαβάζοντας τις πηγές σου; Δύο πράγματα: το πρώτο ήταν το δόρυ που η αιχμή του ήταν το δηλητηριώδες κεντρί της ουράς ενός σαλαχιού και το είχε δώσει η Κίρκη στον γιο της Τηλέγονο. Τι τρομερό, μαγικό όπλο! Αυτή η μικρή λεπτομέρεια ήταν ο σπινθήρας που τροφοδοτούσε μια από τις σπουδαιότερες σκηνές του μυθιστορημάτος μου. Και το δεύτερο, που έμαθα τα πάντα γύρω από την τέχνη της ύφανσης. Τα μυστικά, οι τεχνικές, ο εξοπλισμός της εποχής...

Πόσο δύσκολο και συναισθηματικά εξαντλητικό ήταν για σένα να υπάρχουν και στα δύο βιβλία σου αφηγητές σε πρώτο πρόσωπο; Ήταν σίγουρα δύσκολο να δώσω στη φωνή του αφηγητή τον τόνο και το ύφος που πραγματικά λαχταρούσα να «ακούσω». Από την άλλη δεν θα μπορούσα να το κάνω με άλλο τρόπο. Τόσο η Κίρκη όσο και ο Πάτροκλος είναι δύο χαρακτήρες που δεν αφηγούνταν οι ίδιοι την ιστορία τους στο πρωτότυπο έργο – γι' αυτό ήταν πολύ σημαντικό για μένα να έχουν τη δική τους φωνή στην ιστορία των βιβλίων μου.

Πέρασε ποτέ από το μυαλό σου πως δεν θα κατάφερνες να τελειώσεις «Το τραγούδι του Αχιλλέα»; Φυσικά. Μου πήρε δέκα χρόνια να το γράψω και σε όλη αυτή τη «διαδρομή» υπήρξαν φορές που σκεφτόμουν: μα γιατί το κάνω αυτό στον εαυτό μου; Η ιστορία όμως του Αχιλλέα και του Πάτροκλου έβρισκαν πάντα τη δύναμη να με γλιτώνουν από τα αδιέξοδα. Ένιωθα πως τους εγκατέλειπα αν το έβαζα κάτω.

Τι ήταν αυτό που σε τράβηξε περισσότερο στην ιστορία της Κίρκης; Σα να μάγευε και μένα το τραγούδι της – η Κίρκη ήταν μια συναρπαστική φιγούρα στην Οδύσσεια, τα μαγικά θέλητρά της, τα λιοντάρια της, η ίδια η υπόστασή της. Για μένα ήταν ένας χαρακτήρας ανάμεσα στους κόσμους, το ένα πόδι στον πραγματικό, το άλλο στον φανταστικό. Ήθελα μάλιστα να τη «λυτρώσω» από τον αρνητισμό που θα τη συνοδεύει στη μεταγενέστερη λογοτεχνία – πολλές ιστορίες

αργότερα την παρουσιάζουν σαν μια φυσιογνωμία εγκληματική, πανούργα και κακοήγη. Στον Όμηρο, η εικόνα της είναι διφορούμενη, τόσο απειλητική και ταυτόχρονα καλοκάγαθη και τρυφερή. Ήθελα να αποκαταστήσω αυτή την πολυπολοκότητα, να αναδείξω τον τρισδιάστατο χαρακτήρα της. Τέλος την έβρισκα ανυπερβλήτη ως καλλιτέχνη. Ήταν μάγισσα αλλά και μια αξιέπαινη υφάντρα.

Η ψυχολογική διάσταση των πραγμάτων μοιάζει να παίζει σημαντικό ρόλο στην ιστορία σου. Για σένα, ποιος είναι ο πυρήνας του χαρακτήρα της Κίρκης; Η ενσυναίσθηση. Το γεγονός ότι «μιλάει σαν άνθρωπος» σημαίνει για μένα πως έχει την ικανότητα να νιώσει τα ανθρώπινα συναισθήματα με τρόπο που οι περισσότερες θεότητες δεν μπορούν. Οι θεοί στις αρχαίες αφηγήσεις εμφανίζονται συνήθως εγωιστές, σκληροί, εκδικητικοί και τρομακτικοί.

Η Κίρκη είναι διαφορετική. Όπως ο ξάδελφός της ο Προμηθέας, νοιάζεται κι εκείνη για τους ανθρώπους και τα βάζει σανά τους. Επίσης, η δική μου Κίρκη, σαν τον Οδυσσέα, αναζητά το σπίτι της. Σε αντίθεση όμως με τον Οδυσσέα, εκείνη δεν έχει μια Ιθάκη να την περιμένει – πρέπει να φτιάξει τη δική της Ιθάκη.

Η Κίρκη κατέχει τεράστια ψυχική δύναμη, οι εμπειρίες της τη μεταμορφώνουν σε αυτό που πραγματικά θέλει να είναι. Πόσο σημαντικό είναι να μην καταθέτουμε εύκολα τα όπλα; Πολύ σημαντικό. Και φυσικά, ήταν πολύ σημαντικό για τις γυναίκες γενικότερα στην ιστορία της ανθρωπότητας, οι οποίες έπρεπε να κάνουν υπεράνθρωπες προσπάθειες, να επιδεικνύουν υπέρμετρο πάθος και αποφασιστικότητα ώστε να αποκτήσουν πρόσβαση σε έναν κόσμο που για τους άντρες ήταν δεδομένος. Τις τιμώ για τις προσπάθειές τους αυτές και για τα υπέροχα πράγματα που οι γυναίκες έχουν καταφέρει σε όλες τους τομείς. Την ίδια στιγμή όμως εύχομαι οι γυναίκες να μη χρειάζονται να κάνουν τόσα περισσότερα μόνο και μόνο για να επιτύχουν ίση μεταχείριση. Πίσω στις προσπάθειες, όμως...

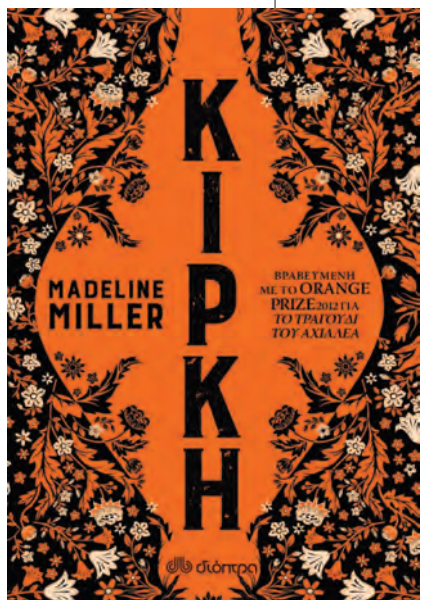
Η ιστορία του Σίσυφου, που έσπρωχνε τον βράχο του πάνω στον απότομο λόφο για μια αιωνιότητα, παρουσιάζεται συνήθως ως μια ιστορία τιμωρίας και μάταιων κόπων. Εγώ όμως βρίσκω ένα δυνατό κίνητρο, κάτι που εμπνέει μέσα σε όλο αυτό: τη σημασία να πηγαίνουμε πάντα μπροστά, να πιέζουμε τους εαυτούς μας να προχωρούν ακόμη κι όταν αυτό φαντάζει αδύνατο. Είναι η θέληση, η ελπίδα και η επιμονή που μας χάρισαν καταπληκτικά ανθρώπινα επιτεύγματα, που ώθησαν για άλματα, από την ιατρική και τις επιστήμες, στα ταξίδια στο διάστημα, σε εμβληματικά, μοναδικά έργα τέχνης.

Η Κίρκη στο HBO Max. Είσαι ενθουσιασμένη; Είμαι ξετρελαμένη! Τόσο για το ίδιο το ενδιαφέρον να γίνει τηλεοπτική παραγωγή, όσο, κυρίως, επειδή εμπιστεύομαι τυφλά όσους εμπλέκονται στο εγχείρημα, τους παραγωγούς, τους σεναριογράφους. Είναι άνθρωποι παθιασμένοι, με τεράστια εμπειρία, άνθρωποι χαρισματικοί που έχουν καταλάβει απόλυτα το βιβλίο.

Θα μας δώσεις μια ιδέα για το βιβλίο που ετοιμάζεις αυτή την περίοδο; Για την ακρίβεια δουλεύω πάνω σε δυο βιβλία: Το ένα εμπνέεται από την «Τρικυμία» του Σαίξπηρ (μια ακόμη ιστορία που λατρεύω) και το άλλο «ακολουθεί» τους πρόσφυγες Τρώες μετά την πτώση της Τροίας.

Ποιο βιβλίο σε έβαλε στη θέση του «αναγνώστη»; Υπήρξαν τόσο πολλά βιβλία σε διαφορετικές φάσεις της ζωής μου. Ως παιδί, το Watership Down («Στο λόφο του Γουότερσπριν»), μια επική περιπέτεια που αντλούσε στοιχεία από τους ελληνικούς μύθους και την ελληνική λογοτεχνία. Αργότερα, λίγο πιο μεγάλη, η «Παναγία των Παρισίων», το «The Handmaid's Tale» («Η ιστορία της πορφυρής δούλης»), η «Αινειάδα», η «Αγαπημένη» της Τόνι Μόρισον...

Τι σου δίνει δύναμη στη ζωή; Με τα χρόνια ανέπτυξα μάλλον μεγάλη αντοχή στην αποτυχία... Μπορεί να μην κάνω κάτι σωστά την πρώτη φορά, αλλά πάντα έχω τη διάθεση να προσπαθήσω ξανά και να σκέφτομαι πως θα το κάνω καλύτερα. **A**

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Χάντκε - Μπέρνχαρντ Αυτοβιογραφικοί και μόνοι

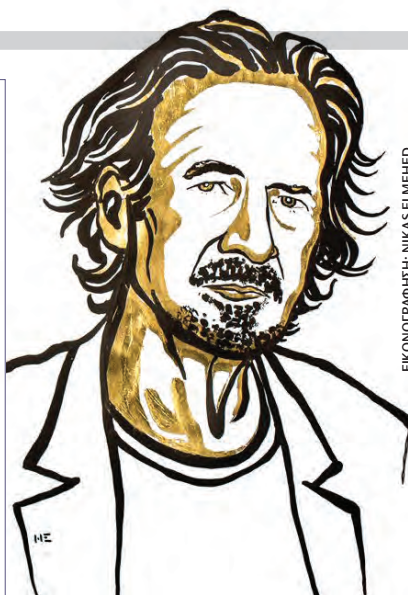
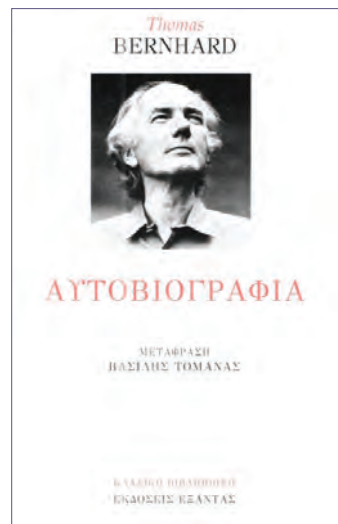
Η πρόσφατη επανακυκλοφόρηση της «Αυτοβιογραφίας» του Τόμας Μπέρνχαρντ (Εξάντας) και το Νόμπελ του Πίτερ Χάντκε

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΣΧΙΝΑ

Είναι πολύ παλιά υπόθεση η εισβολή του αυτοβιογραφικού στοιχείου στη λογοτεχνία· από την εποχή των «Εξομολογήσεων» του Ρουσώ εκατοντάδες συγγραφείς θέλησαν να ανασκάψουν την ιδιότυπη περιοχή του εγώ, μήπως και απαλλαγούν από το βάρος της ύπαρξης μέσω της αποδελτίωσης της προσωπικής περιπέτειας. Είναι συγγραφείς που είδαν τον κόσμο σαν μια ύλη βουβή, «μια ύλη που δεν αποκρίνεται», κι έτσι στράφηκαν στον εαυτό καθιστώντας τον ταυτόχρονα τεχνουργό, πρώτη ύλη και τελικό προϊόν της γραφής τους.

Ο Πέτερ Χάντκε και ο Τόμας Μπέρνχαρντ, Αυστριακοί και οι δυο, έδωσαν τα πιο λαμπρά δείγματα αυτοβιο-

γραφικού λόγου στη διάρκεια της βασανιστικής, υποσχετικής και ανήσυχης δεκαετίας του 1970, αντιδρώντας στο αίτημα για ωμό πολιτικό και κοινωνικό περιεχόμενο που διατυπωνόταν, ιδιαίτερα πικρά, την προηγούμενη δεκαετία. Η πρόσφατη βράβευση του πρώτου με Νόμπελ και η επανέκδοση της «Αυτοβιογραφίας» του δεύτερου σε αναθεωρημένη μετάφραση του Βασίλη Τομανά από τις εκδόσεις Εξάντας είναι η επιφανειακή αφορμή για μια επάνοδο στο έργο τους· ωστόσο, η επίμονη γοητεία και των δύο έγκειται κυρίως στο πώς μίλησαν για τον εαυτό μέσα και έξω από τον κόσμο σε έργα όπου η λεπτή διαχωριστική γραμμή μεταξύ του αυτοβιογραφικού συγγραφέα και του αφηγητή του απειλείται αδιάκοπα με κατάρρευση. Περί τα μέσα της δεκαετίας του '70,

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΕΣ: ΝΙΚΑΣ ΕΛΜΕΙΕΔ

την εποχή της περίφημης «νέας υποκειμενικότητας»—σε αντιδιαστολή με την «νέα αντικειμενικότητα» του Μεσοπολέμου, που διατράνωνε την προσήλωση στο τεκμηριωμένο γεγονός—, ο Χάντκε αυτοανακηρύχθηκε μόνιμος κάτοικος του περιήμου χρυσελεφάντινου πύργου του και επέμεινε πως η μόνη δυνατότητα να κινητοποιήσει η λογοτεχνία τον αναγνώστη είναι σε προσωπικό, υπαρξιακό επίπεδο. Είχε ήδη γράψει την «Αμέριμνη δυστυχία» υπό το κράτος του πένθους για την αυτοκτονία της μητέρας του, ένα σύντομο κείμενο που μετεωρίζεται ανάμεσα στην προσωπική εμπλοκή και την αποστασιοποίηση απ' αυτόν τον θάνατο, και από το ατομικό εκβάλλει συγκρατημένα

στο καθολικό. Όταν το 1977 κυκλοφορήσει το «ημερολόγιο της εσωτερικής ζωής» του, μια σειρά καθημερινών στοχασμών που κατέγραψε στη διάρκεια της διαμονής του στο Παρίσι από τον Νοέμβριο του 1975 ως τον Μάρτιο του 1977, με τίτλο «Το βάρος του κόσμου», ο κριτικός του περιοδικού Der Spiegel θα σημείωνε θορυβημένος την απουσία «κάθε συγκίνησης» από το κείμενό του, την «ψυχρότητα» απέναντι στα καθημερινά συμβάντα. Αλλά φυσικά εγγραφές όπως αυτή: «Όταν, όπως συμβαίνει μερικές φορές, χάνω το αίσθημα της ζωής μου της ίδιας, ο τρόπος ζωής των άλλων ανθρώπων μου δίνει την εντύπωση απειλής· οι ανείσχυτοι ορισμοί τους για την πραγματικότητα ανα-

κτούν τη δύναμη να με εκβιάζουν», αυτή: «Στην είδηση του θανάτου του φίλου μου είδα τον κόσμο σαν ένα δωμάτιο που το είχε εγκαταλείψει μετά την κηδεία του: μέσα, σαν σε γκαράζ, κείτεται το σώμα του με τα μαλλιά ακόμη ανάστατα απ' το θάνατο· έξω, στο ρείθρο, η στάχτη απ' το τσιγάρο του ακόμα καπνίζει» ή αυτή «Στο φούρνο έδωσαν στους άλλους πελάτες χαρτί να τυλίξουν το ψωμί, όχι όμως στον Βορειοαφρικανό» μόνο ψυχρότητα δεν αποπνέουν. Είναι η ίδια περίπου εποχή που δημοσιεύεται το πρώτο μέρος της «Αυτοβιογραφίας» του Μπέρνχαρντ («Η αιτία»), όπου ο συγγραφέας δεν μιλάει για τα συμβάντα της ζωής του, αλλά για τον εαυτό του μέσα στη ζωή του, χωρίς ποτέ να εγγυάται την αλήθεια των όσων αποτυπώνει στο χαρτί, μεπερδευόντας μας, αποκαλώντας το κείμενό του «μυθιστόρημα», και προειδοποιώντας μας ότι ακόμη κι αυτή τη «φαινομενική αλήθεια» που έχει αποφασίσει να εκθέσει, την παίρνει πίσω με την ίδια αποφασιστική χειρονομία. Κι ίσως γι' αυτό, παρά την επίμονη αυθιστόρηση ενός δύσκολου βίου, ο Μπέρνχαρντ παραμένει τόσο αινιγματικός, τόσο ανεξιχνίαστος και τόσο μόνος. Στον Χάντκε υπάρχει πάντοτε μια προσδοκία αλλαγής, ακόμα και μεταρσίωσης: στον Μπέρνχαρντ αυτή η ελπίδα είναι θεμελιωδώς απούσα. **A**

Θες εξωτικούς προορισμούς; Θες καινούργιες γεύσεις και αρώματα; Τώρα τα έχεις! Τα Cannabi stores με τους νέους premium ανθούς Κάνναβης σου χαρίζουν γεύσεις από όλο το πλανήτη.

ΜΟΥΣΙΚΗ

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΔΙΣΚΟΙ

Wim Mertens

Αναζητώντας διαρκώς το ασυνήθιστο

Ο διάσημος συνθέτης μιλάει για τη σχέση του με το ελληνικό κοινό, τον μινιμαλισμό, τον Γκρίναγουεϊ και τον Michael Nyman

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Διαθέτει μια «βαριά» κλασική μουσική παιδεία που συνδύασε με σπουδές πολιτικών και κοινωνικών επιστημών αλλά και μουσικολογίας. Με αμέτρητες συναυλίες και ένα ασταμάτητο δισκογραφικό έργο που ξεπερνά τις 70 κυκλοφορίες από τις αρχές του '80, ο Wim Mertens είναι μια μοναδική περίπτωση συνθέτη που ασχολήθηκε με τη μινιμαλιστική μουσική αναζητώντας διαρκώς το ασυνήθιστο. Γράφει για συμφωνική ορχήστρα, συνθέσεις σόλο πιάνο, μουσική για θεατρικά και ταινίες. Συστήθηκε το 1982 με το περίφημο «*Struggle for Pleasure*» στην εκλεκτική *Crépuscule* και έγινε ευρύτερα γνωστός μέσα από το θέμα της ταινίας του Πίτερ Γκρίναγουεϊ, «*Η κοιλιά του αρχιτέκτονα*». Έχει ένα μοναδικό τρόπο να συνδυάζει τις μινιμαλιστικές εμμονές με άμεσο συναίσθημα. Ο ήχος αποτελεί επιρροή για μια νέα γενιά συνθετών του modern classical ήχου. Τίποτε δεν είναι προβλέψιμο σε κάθε επόμενο βήμα. Χρησιμοποιεί ασυνήθιστα μουσικά όργανα, τραγουδά σε δική του αυτοσχέδια γλώσσα, διευρύνει χωρίς όρια την παλέτα του παίζοντας στο πιάνο του ή διευθύνοντας μεγάλες ορχήστρες πάντα με υποδόριο χιούμορ και παιγνιώδη διάθεση που κοντράρει τα στερεότυπα του κλασικού παίρνοντας το ρίσκο έξω από τα συνηθισμένα.

Πώς αποφασίζετε το επόμενο βήμα; Η διαδικασία δεν είναι ποτέ ξεκάθαρη. Κάθε νέο βήμα είναι σύνθετο, συναρπαστικό αλλά και τρομακτικό. Δεν υπάρχει καμία εγγύηση για τίποτε. Δημιουργούμε κάτι από το μηδέν. Παίζοντας κάθε φορά με το τυχαίο. Παίρνοντας ρίσκο. Βασισμένοι στις κοινωνικές συνθήκες, την εκπαίδευση, τη δεξιότητα. Πρέπει να φέρνεις τον εαυτό σου με κάποιο τρόπο σε μια κατάσταση που αναζητάς αυτό το ρίσκο χωρίς να μπορείς να το προβλέψεις. Σχηματίζοντας κάτι που θα εκπλήξει εκ πρώτης τον ίδιο σου τον εαυτό και εν συνεχεία το κοινό. Στη μουσική τα πράγματα δεν είναι ορατά, όπως στη λογοτεχνία και τη ζωγραφική. Κατά κάποιο τρόπο θα λέγαμε ότι η μουσική είναι από τη μια πιο αφηρημένη και από την άλλη πιο απτή, πιο «συγκεκριμένη».

Τι χρώμα έχει η μουσική σας; Δεν ξέρω. Αν κρίνω από τα 70 εξώφυλλα των άλμπουμ μου παρατηρεί κανείς ότι δεν υπάρχει ένα συγκεκριμένο concept. Συχνά υπάρχουν συγκεκριμένα σχέδια από φυτά, ζώα, αντικείμενα, συχνά αφηρημένα όπου το χρώμα δεν είναι κυρίαρχο. Νομίζω ότι έχω μια πρωτόγονη σχέση με τις εικόνες παρότι έχω γράψει εκτεταμένα μουσική για θεατρικά έργα, χορό και τον κινηματογράφο.

Πώς θα περιγράφατε τη μουσική σας; Θα προτιμούσα τον όρο Non Standards. Είναι πολύ σημαντικό ως συνθέτες και μουσικοί να μαθαίνουμε να ζούμε και να δημιουργούμε με ένα εντελώς διαφορετικό οπλοστάσιο κατηγοριών, κανόνων και του τρόπου της ζωτανής παρουσίας.

Ποια είναι η πιο έντονη ανάμνησή σας από τη συνεργασία με τον Γκρίναγουεϊ στην ταινία «Η κοιλιά του αρχιτέκτονα»; Βρισκόμαστε στο 1986, η πρώτη μας συνεργασία. Είχα δουλέψει στο θέατρο αλλά δεν είχα εμπειρία από την κινηματογραφική μουσική γλώσσα. Είχαμε πρωτοσυναντηθεί σε μία τηλεοπτική εκπομπή. Πήγα στο Λονδίνο για να του παρουσιάσω τη μουσική που μου είχε ζητήσει για την ταινία του. Συμφωνήσαμε αμέσως για το κεντρικό θέμα της ταινίας. Μου άνοιξε την όρεξη για επόμενες κινηματογραφικές μουσικές, χωρίς ποτέ όμως να γίνει η κύρια ασχολία μου.

Ο Michael Nyman το '68 συνδύασε τις λέξεις Minimal και Music σε αυτό που αποκαλούμε σήμερα Mimimalism. Έχετε γράψει βιβλίο για τη μινιμαλιστική μουσική. Τι θα λέγατε για το είδος αυτό; Το βιβλίο μου έχει μια αρχαιολογική προσέγγιση στο είδος. Διερευνώντας τις ρίζες του μέσα από το έργο, δημιουργών όπως ο Ξενάκης και ο Στοκχάουζεν. Το έχουμε συζητήσει πολλές φορές τη δεκαετία του '70 με τον Nyman με τον οποίο μας ένωνε μια στενή φιλία.

Προσθέσατε φωνητικά για πρώτη φορά στη μουσική σε μια συναυλία στην Ιαπωνία και δισκογραφικά το '84 στο «Maximizing The Audience». Πώς λειτουργεί η φωνή στο έργο σας; Δεν βλέπω τη φωνή σαν ένα μουσικό όργανο. Αλλά στενά συνδεδεμένη με το σώμα. Αυτός είναι ο λόγος που δεν χρησιμοποιώ μια κανονική γλώσσα συνδυάζοντας ίσως ασυνείδητα τις διαφορετικές διαλέκτους που ακούγονται στο Βέλγιο. Σε μια μη αναγνωρίσιμη νέα γλώσσα. Σαν τους παράξενους ήχους της όρκας.

Τι κρύβεται πίσω από τον τίτλο του τελευταίου σας άλμπουμ «That Which Is Not»; Το «όχι» και το «δεν» είναι παρόντα στην τριαντάχρονη πορεία μου. Οπότε θα πρέπει να επανεξετάσουμε την καίρια σημασία των εννοιών τους στην εποχή μας. Ποτέ δεν αισθάνθηκα το όχι και το δεν με το κλασικό κλισέ που συχνά παραπέμπει στο αρνητικό, στη μη παρουσία. Το βλέπω περισσότερο σαν ένα παράθυρο δυνατοτήτων μιας πολλά υποσχόμενης οπτικής. Σαν ένα δυνητικό εργαλείο για τις πρακτικές μας στη σύνθεση και το γράψιμο. Αναζητώντας πιθανότητες και παίρνοντας το ρίσκο.

Τι να περιμένουμε από τις εμφανίσεις σας στην Ελλάδα; Ο τρόπος που παίζουμε είναι κάθε φορά ανοιχτός σε εναλλακτικές πορείες μιας κεντρικής μουσικής ιδέας. Το κοινό καθορίζει κάθε φορά την έκβαση μιας συναυλίας. Ειδικά το ελληνικό κοινό με το οποίο διατηρώ μια μακρόχρονη σχέση από τις αρχές των 90s θα είναι αυτό που στην ουσία θα ολοκληρώσει τη διαδικασία, πάντα όμως την τελευταία στιγμή. Την ώρα που είμαστε στη σκηνή αποκωδικοποιούμε την ενέργεια και την ανταπόκρισή του καθορίζοντας κάθε φορά τη συνέχεια... **A**

INFO
Θέατρο Παλλάς,
Βουκουρεστίου 5,
2103213100. Στις 22/10
(21.30). Και στο Βασιλικό
Θέατρο Θεσσαλονίκης
στις 21/10.

ΜΗ
ΧΑΣΕΙΣ!

Open Door Run

Αγώνας δρόμου στην Αργυρούπολη για την ενίσχυση της Εταιρείας Προστασίας Σπαστικών/Πόρτα Ανοιχτή

Αγώνα δρόμου με τίτλο «Open Door Run» διοργανώνει για καλό σκοπό η Εταιρεία Προστασίας Σπαστικών/Πόρτα Ανοιχτή, σε συνεργασία με τον Δήμο Ελληνικού – Αργυρούπολης, την Κυριακή 20 Οκτωβρίου. Όλα τα έσοδα του αγώνα θα διατεθούν για την ενίσχυση της Πόρτας Ανοιχτής και συγκεκριμένα για τη θεμελίωση της νέας Στέγης Υποστηριζόμενης Διαβίωσης «Αριάδνη» για ενήλικες με εγκεφαλική παράλυση. Το «Open Door Run» θα ξεκινήσει στην Πόρτα Ανοιχτή (Μ. Γερουλάνου 117, Αργυρούπολη) στις 9.30 π.μ. και θα περιλαμβάνει αγώνες δρόμου 10 και 5 χλμ. για τους ενήλικες και 800μ. για παιδιά. Στη διαδρομή του 1 χλμ. η συμμετοχή παιδιών και ΑΜΕΑ είναι δωρεάν. Για να δηλώσετε συμμετοχή επισκεφθείτε το www.myrace.gr, ενώ για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επισκεφθείτε την ιστοσελίδα της Πόρτας Ανοιχτής www.eps-ath.gr

Βρες τον ιδανικό σύντροφο

στις βραδιές για εγγένηδες που διοργανώνει το επικοινωνία club

.....
Δεν χρειάζεται πλέον να αναλώνεσαι σε αμήχανες καταστάσεις και αδέξιες συναντήσεις γιατί βρίσκεσαι σε ένα χώρο με singles που ψάχνουν ακριβώς ό,τι ψάχνεις και εσύ.
.....

ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ

το singles night out (17/10) & τη βραδιά γνωριμίας με αυθεντικό oriental(25/10)

ΣΕ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
*ΕΚΔΡΟΜΗ 3ΗΜΕΡΟΥ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΟΡΕΙΝΗ ΑΡΚΑΔΙΑ
(το αναλυτικό πρόγραμμα στην ιστοσελίδα)

*ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΚΑΤΟΧΥΡΩΣΗ ΘΕΣΕΩΝ: 6933033728

Οι θέσεις είναι περιορισμένες www.epikinonioclub.gr

Μυρτώ, μη βρίσεις
(δλδ. βρίσε κιόλας αν θες) αρκεί να δώσεις μια ιδέα πώς θα πετύχει το project ξελογιάσματος σου-περούσου καθηγήτριας

γιόγκα, στρέιτ μεν αλλά βέρι λέσμπιαν φρέντλι δε. Μου έχει πάρει μυαλά και καρδιά, έχω γίνει και κορμάρα (δεν χάνω μάθημα ούτε με Η1Ν1 που λέει ο λόγος) αλλά δυστυχώς οι κρούσεις μου πέφτουν στο κενό. Βλέπεις η δασκάλα επιμένει ότι βρήκε την ευτυχία στο πλευρό του πατέρα των παιδιών της (έχουμε κι απ' αυτά) και κάθε απόπειρά μου να βρεθούμε οι δυο μας έστω για ένα ποτό, αντιμετωπίζεται από εκείνη με μια ευγενική άρνηση κι ένα ζεστό χαμόγελο (αχ). Πες μου λοιπόν εσύ πώς και τι να κάνω για να πάψω να υποφέρω δεύτερο χειμώνα σερί. Φιλούρες Υ.Γ. Αυτό που συνέχεια ερωτεύομαι στρέιτ να το κοιτάξω.

Πρώτα πρώτα να πάτε να κάνετε αντιγριπικό. Αντε, έχετε και το θράσος να μας λέτε κατάμουτρα ότι κυκλοφορείτε αεράτη ανάμεσά μας τίγκα στην ίωση και στο μικρόβιο. Έλεος, κυρία μου, εμείς οι άλλοι τι φταίμε να πληρώνουμε τα δικά σας τα γαμπισιάτικα;

Υ.Γ. 1 Και να' ταν και γαμπισιάτικα να πω πάει στο διάολο.

Υ.Γ. 2 Όταν ο άλλος σάς κάνει μια δήλωση με τον καλύτερο τρόπο που μπορεί –προσέχοντας κιόλας να μη γίνει κοφτός ή απότομος ή να φερθεί άσχημα– κι εσείς τον αγνοείτε, σημαίνει δύο πράγματα. Α) ότι δεν εννοεί τίποτα από αυτά που λέει. Β) ότι απλώς χεστήκατε και θέλετε να κάνετε το δικό σας. Δεν καταλαβαίνω δλδ. αν η επιμονή σας έχει να κάνει με κάποιο εξωλεκτικό σήμα που σας δίνει η δασκάλα και σας τσιτώνει ή αν σας έχει πιάσει ο διάλογος και θέλετε σώνει και καλά τη συγκεκριμένη πιπίλα. Επειδή υποψιάζομαι ότι συμβαίνει το βήτα, η γνώμη μου είναι να ξεκολλήσετε το κεφάλι σας άμεσα και να ασχοληθείτε με το υστερόγραφο σας. Ε ναι, αυτό που όλο ερωτεύεστε στρέιτ να το κοιτάξετε, έχει πολύ ψωμί. Καλοφάγωτο εύχομαι.

Μυρτώ μου, το θέμα που με απασχολεί δεν είναι κάτι ερωτικό ή σχετικό με αυτά που οι περισσότεροι σου στέλνουν. Είμαι μπερδεμένος ενός 16χρονου αγοριού, χωρισμένη, με μια δύσκολη επικοινωνία με τον πρώην άντρα μου. Παρόλες τις εντάσεις μας, όμως, καταφέρνουμε και οι δύο με μεγάλη προσπάθεια να κρατάμε τις ισορροπίες για χάρη του γιου μας. Το πρόβλημα είναι ότι το παιδί ήρθε και μου ανακοίνωσε ότι δεν έχει σκοπό να ακολουθήσει δρόμο σπουδών γιατί θέλει να ασχοληθεί επαγγελματικά με το μπάσκετ στο οποίο είναι ομολογουμένως πολύ καλός. Ο στόχος που είχαμε συμφωνήσει οι δυο μας, ήταν η νομική. Τώρα τα αναποδογυρίζει όλα

με την υποστήριξη του πατέρα του και το αποτέλεσμα είναι να τσακωνόμαστε συνεχώς μεταξύ μας, να νιώθω πληγωμένη, εκτοπισμένη από τη ζωή του γιου μου και πάρα πολύ θυμωμένη από την επιρροή του πρώην μου πάνω στο παιδί. Α.

Συγγνώμη αλλά νομίζω πως παίρνετε όρα κι όποιον πάρει ο χάρος. Στα 16 του κάποιος ε, δεν είναι και μωρό παιδί πια ώστε να θεωρείται ότι του λείπει παντελώς η βούληση και καθοδηγείται εξ ολοκλήρου από τους άλλους. Και γιατί είσαστε θυμωμένη, επειδή θέλει να γίνει μπασκετμπολίστας ή επειδή (λέτε πως) του ασκεί επιρροή ο μπαμπάς του; Άλλο το ένα άλλο το άλλο. Και τέλος πάντων, αφού είναι καλός γιατί να μην ασχοληθεί με αυτό που θέλει; Γνώμη μου.

Μυρτώωω. Μυρτώ, λέω. Σου έχω στείλει 3 φορές κι απάντηση δεν πήρα. Από τη μια έχουμε τη σχέση την ιδανική με τον άντρα τον κλασικό που μάλιστα υπήρξε η μεγάλη καφούρα μου. Όλα τέλεια αν εξαιρέσεις μια ελαφριά ρουτινούλα, εντάξει, όχι τίποτα σοβαρό αλλά όπως και να το κάνουμε, έξι χρόνια είναι αυτά. Από την άλλη έχουμε φρέσκο πράγμα που σαλεύει. Και σαλεύει πολύ! Ψηλό, μελαγχρινό, αγριωπό στην όψη αλλά βούτυρο στα πόδια μου, έτοιμο για τη μεγάλη τρέλα. Όπου μεγάλη τρέλα σημαίνει χωρίζω

τον άλλο και μένουμε μαζί χωρίς πολλά πολλά σου μου του. Από τότε που σου έστειλα, το μόνο που έχει μεσολαβήσει είναι οι τέλει διακοπές που πήγα με τον επίσημο κι ένας τρικούβερτος καβγάς με τον ανεπίσημο που παραλίγο να χωρίσουμε κιόλας. Τι δίλημμα είναι αυτό που ζω, Χριστέ μου; Θα βοηθήσεις

ή θα τους χάσω και τους δυο; Μυρτούλα, σε προειδοποιώ αν μείνω μπουκάλα στο τέλος μάντεψε πού θα κλαίγομαι.

Here the world is burning and the pussy is combing. Η αλλιώς: συμπληρώστε τη γνωστή λαϊκή φράση «εδώ ο κόσμος καίγεται και το μουνί...»

Α. Λούζεται

Β. Κουρδίζεται

Γ. Χτενίζεται

Δ. Απομαγνητίζεται

Υ.Γ. 1 Αφού είναι τόσο απλό γιατί δεν το παίζετε κορώνα γράμματα;

Υ.Γ. 2 Πολλά αυτοπεποιθησόνια, επαρόνια, αλαζονειόνια, αναισθησιόνια, γαϊδουρόνια και κάπως μαλακισμενόνια εκπέμπει το γράμμα σας και γι' αυτό δεν σας απάντησα τις άλλες δυο φορές.

Υ.Γ. 3 Αν εννοείτε ότι θα κλαίγεστε εδώ, μην το κάνετε να φαίνεται σαν απειλή, είμαστε στη διάθεσή σας εδώ και χρόνια. Αβάδιστα.

Υ.Γ. 4 Δεν θέλω καν να σκέφτομαι

τη μοίρα της στήλης μου σε μια συνθήκη όπου όλοι ζουν ευτυχισμένοι και ταιριαστοί. Καλά χωρίσματα εύχομαι.

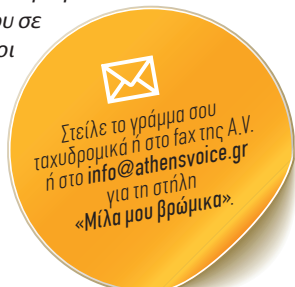
Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιαρικό τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

Μικρές αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε ηλίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ. Πλούσιος 49χρονος από το χώρο του Εμπορίου, πτυχιούχος μηχανολόγος μηχανικός, €10.000 μηνιαίως, 2 σπίτια, εργοστάσιο, 8 αυτοκίνητα και 3 σκάφη, επιθυμεί γνωριμία γάμου. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Μάζεψε τη συναισθηματική και χρηματική απληστία. Περισσότερο δεν σημαίνει καλύτερο

Ανακατεύεσαι με θέματα δουλειάς και χρημάτων και γενικών προσπαθείς να μαγειρέψεις πρακτικά θέματα με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Δεν είναι ιδιαίτερα εύκολο καθώς θέλεις και την πίτα ολόκληρη και τον σκύλο χορτάτο. Υπάρχει μια γραμμή που χωρίζει το «σκέφτομαι και τον εαυτό μου» από το «σκέφτομαι μόνο τον εαυτό μου». Το πού στέκεσαι σε σχέση με αυτή τη γραμμή καθορίζει και το κατά πόσο εισακούγεσαι και ικανοποιείσαι. Όταν πεισμώνεις, οι άνθρωποι κλειδιά για τους επαγγελματικούς και προσωπικούς σου στόχους θα σου δείξουν ότι μπορούν να πεισμώνουν κι αυτοί. Δεν το θέλεις. Περίπου το ίδιο σε πιάνει και στην ερωτική σου ζωή όπου τα πράγματα πηγαίνουν καλά, όμως εσένα δεν φαίνεται να σου φτάνει αυτό. Σαφώς θετική η όρεξη για έξω για να ανανέωση, όπως και η πιο γενναιόδωρη στάση απέναντι στους συγγενείς σου, όμως καλό θα ήταν όλα αυτά να μη γίνονται για το αποτέλεσμα αλλά γιατί το ευχαριστιέσαι. Προσπάθησε να μην παγιδεύεσαι σε παλιά σου όνειρα.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Με τονωτικές ενέσεις διασκέδασης και ερωτισμού κόντρα στη ρουτίνα

Η ερωτική και η δημιουργική σου ζωή, η διασκέδαση και ο χρόνος με τα παιδιά σου είναι οι μεγάλοι άσοι στο μανίκι σου, αν κάνεις έναν μικρό κόπο να τους παίξεις σωστά. Κοινώς, καλό είναι να σκέφτεσαι την ικανοποίηση, την ασφάλεια και το πώς θα 'θελες να κυλά η καθημερινότη- των σχέσεών σου. Ακόμη

καλύτερα, να συνειδητοποιήσεις ότι σε όλες σου τις σχέσεις υπάρχουν τουλάχιστον δύο. Όσο καλύτερα είναι το ντουέτο, τόσο καλύτερα θα είσαι εσύ, όχι το ανάποδο. Συνέχισε τη δύσκολη προσπάθειά σου να κρατήσεις τις ισορροπίες στην υγεία σου και στην καθημερινότητά σου και προσπάθησε να αποφύγεις να βλέπεις τα πράγματα ή έτσι ή αλλιώς. Ξέρεις ότι αλλάζεις κι έτσι είναι λογικό κι επόμενο να αλλάζουν οι σχέσεις, οι παρέες σου, το πού θέλεις να διασκεδάσεις και αυτά που κυνηγάς για να σε κάνουν καλύτερο και για το μέλλον σου. Αντιστάσου στον πειρασμό να ξαναγυρίσεις σε παλιές νοοτροπίες και να κάνεις ότι δεν βλέπεις όσα σου αποκαλύφθηκαν.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Πηγαίνεις να καπακώσεις διασκέδαση, έρωτα και δημιουργικότητα χάριν ρουτίνας «Η ζωή είναι αυτό που σου συμβαίνει όταν είσαι απασχολημένος να κάνεις άλλα σχέδια» είπε κάποιος κάποτε κι αυτές τις μέρες ισχύει και στο καλό και στο όχι τόσο καλό του κομμάτι. Από τη μία οι γνωριμίες κι επαφές των ημερών σε ωθούν να είσαι δημιουργικός, να ερωτευτείς, να αναζητήσεις καλύτερες και πιο χαρούμενες ισορροπίες με τα παιδιά σου. Από την άλλη, η θολούρα του πρακτικού είναι διάχυτη στην καθημερινότητά σου με οικογενειακά και προσωπικά ζητήματα να μπλέκονται στο μυαλό σου με τη δουλειά και τα χρήματα. Προσπάθησε να μην προσθέσεις σ’ αυτό την επιθυμία να διατηρήσεις την υπεροχή σου, να βγεις κερδισμένος, να κινήσεις νήματα στη δουλειά ή προσωπικά ώστε να είσαι από πάνω. Οι συνεργάτες κι ο σύντροφός σου είναι θετικά προδιατεθειμένοι απέναντί σου. Το μόνο που έχεις να κάνεις είναι να μη χαθείς σε άγχη, ανασφάλειες, υποψίες και αίσθηση αδικημένου, αλλά να κάνεις τη δουλίτσα που σου αντιστοιχεί ώστε να είσαι πιο ανοιχτός και βέβαιος.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Βιώνεις ζόρικες καταστάσεις στο σπίτι και μέσα σου, όμως δεν λείπουν τόνοι χαράς Δυσκολούτσικα τα πράγματα στο σπίτι και την οικογένειά σου, κάτι που δυσκολεύει κι εσένα στο να μαζέψεις τη διάθεσή σου να τους πιάσεις όλους από τον σβέρκο και να τους βάλεις στη θέση τους. Σοφότερον το να αντιληφθείς ότι οι υποχρεώσεις και η δουλειά έχουν παίξει τον ρόλο τους. Χρειάζεται να είσαι λίγο γλυκούλης και ίσως να πάρεις απόφαση ότι οι σωστές ισορροπίες δεν είναι απαραίτητα οι ισορροπίες που σε ευχαριστούν. Το πώς θα αντιδράσουν οι άλλοι εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το κατά πόσο έχεις κουραστεί να φροντίζεις τουλάχιστον για δύο. Βέβαια υπάρχει και το θετικό κομμάτι της ικανοποίησης, της δημιουργικότητας, των παιδιών, του έρωτα που παίρνεις όταν βλέπεις τη στήριξη των ανθρώπων σου. Ακόμη και επικοινωνιακά, τα πράγματα που συζητούνται σε ανακουφίζουν καθώς δεν χρειάζεται να κρύβεσαι πίσω από το δάκτυλό σου. Αν θέλεις να λειτουργήσεις εκεί που βρίσκεσαι, από δουλειά μέχρι σχέση, οικογένεια, σπίτι, καλό θα ήταν να μοιραστούν λίγο πιο δίκαια οι ευθύνες τώρα που μπορείς.

ΛΕΩΝ (22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Χρειάζεσαι αέρα, κίνηση, εναλλαγή για να στηρίξεις πιο απαιτητικά κομμάτια

Αν η ζωή σου σου επιτρέπει να ταξιδέψεις ή έστω να διατηρήσεις μία πλούσια κοινωνική καθημερινότητα, μεγάλο το δώρο και η απόλαυση, καθώς σε βοηθά να αισθανθείς ισορροπημένος και σε γεμίζει έμπνευση, έρωτα και καλή διάθεση απέναντι στα παιδιά και τον σύντροφό σου. Τα χρειάζεσαι όλα αυτά καθώς η καθημερινότητά σου περνάει σοβαρές εκκαθαρίσεις σε ε-

παγγελματικό και προσωπικό επίπεδο κι αυτό είναι αρκετά πειστικό, έστω κι αν δεν συμβαίνει κάτι κάθε μέρα. Στη δουλειά βρίσκεσαι σε μία άχαρη και περίπλοκη φάση να πρέπει να ρίξεις θεμέλια τρόπον τινά για την επόμενη φάση, χωρίς καν να είσαι σίγουρος αν θα υπάρξει επόμενη φάση. Την επένδυση σε φαιά ουσία, χρόνο και χρήμα την κάνεις ή πρέπει να την κάνεις ώστε να υπάρξει αποτέλεσμα. Στην οικογενειακή σου ζωή, ενώ υπάρχουν πάμπολλα θετικά, ο γάμος ή οι στόχοι σου χρειάζονται αρκετή αποφασιστικότητα για να μη βρεθείς απλά να είσαι ο δυσαρεστημένος. Έχεις αρκετά θετικά για να τροφοδοτήσεις την προσπάθειά σου.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Βρίσκεις αυτό που θέλεις και δεν προτιθέσαι να το αφήσεις εύκολα

Ωραίο πράγμα να συνειδητοποιείς τι σε κάνει να περνάς καλά, να αισθάνεσαι ικανοποιημένος κι ασφαλής, να απολαμβάνεις το σώμα σου. Όχι και τόσο ωραίο πράγμα, όταν αρχίζεις να σκέφτεσαι γιατί δεν το είχες κάνει νωρίτερα. Σε πρώτη φάση, προσπάθησε να μη δεις την ερωτική σου ζωή σαν κάτι που θα χορτάσει όλα τα απωθημένα σου ή θα σου λύσει όλα τα προβλήματα. Αυτό δεν παίζει. Λίγο μέτρο για να συνεχίσεις να απολαμβάνεις το καλό. Σε δεύτερη φάση τώρα που γυρίζει, πάρε το θάρρος να είσαι πιο σαφής στις επιθυμίες σου από την καριέρα, τον γάμο και, κυρίως, τον εαυτό σου. Αν πρόκειται να σταθεροποιήσεις μια καλή οικονομική ή ερωτική κατάσταση ή να τη βελτιώσεις, επιβάλλεται να παραδεχτείς ότι το θέλεις. Επειδή σε κάποιο επίπεδο όλα έχουν το κόστος τους, οι συνεργάτες, ο σύντροφος, ακόμη κι η δημιουργικότητά σου είναι πολύ πιθανότερο να ξεκλειδώσουν όσο έχεις σταθερά το θάρρος της γνώμης σου και τη γενναιοδωρία του χρόνου σου αντί για την αλαζονεία της επίκρισης.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Αισθάνεσαι πιο ικανοποιημένος και στραβώνεις ευκολότερα με τις πιέσεις

Μια αισιοδοξία έξτρα την έχεις, βοηθάει η σχέση σου, βοηθάνε τα σχέδιά σου, βοηθάει το ότι κάπως καλύτερα βρίσκεις τις ισορροπίες σου. Αισθάνεσαι πιο ξεκούραστος κι ενεργητικός καθώς ερωτικά, οικονομικά και επικοινωνιακά τα πράγματα της ζωής σου ενορχηστρώνονται πιο ικανοποιητικά για σένα. Αυτό δεν σημαίνει ότι όλα είναι εύκολα, ούτε ότι η συναισθηματική σου κατάσταση είναι άνετη και ξεκάθαρη, ούτε ότι ξαφνικά έλυσες όλα σου τα θέματα και βαδίζεις πρόσω ολοταχώς στο επόμενο. Όσο όμως δεν γίνεσαι άπληστος και υπερβολικός αλλά πασιζής να κρατήσεις το μέτρο και τους άλλους στο παιχνίδι, έχεις τα αντίστοιχα οφέλη. Η αίσθηση ότι παίρνεις κάτι πιο κοντά σ’ αυτό που χρειάζεσαι είναι γλυκιά, όμως παράλληλα σε κάνει να δυσανασχετείς με την ως τώρα οργάνωση στο σπίτι, την οικογένεια, ίσως και μέσα σου. Δίκιο έχεις, κάποια πράγματα καλό θα ήταν να τα ξεφορτώσεις παρά τις ενοχές. Πρόσεξε τα μεγάλα λόγια και τους ενθουσιασμούς με γνωριμίες και προτάσεις γιατί η ρουτίνα σου παραμένει ίδια κατά βάση.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Είσαι με το ένα πόδι εδώ και το άλλο εκεί, κάνε ένα βήμα όμως επιτέλους

Οι επαγγελματικές και προσωπικές σου σχέσεις σου δίνουν το γήπεδο που χρειάζεσαι για να κάνεις ένα από δύο πράγματα: να αποδεχτείς θαρρετά τις ανάγκες σου συναισθηματικά και οικονομικά και να νιώσεις άνετα στο πετσί σου με τις ρυθμίσεις που αυτές απαιτούν. Ή να μπερδευτείς στο μη περαιτέρω και να αρχίσεις να κόβεις και να ράβεις ανεξέλεγκτα μήπως και καταφέρεις να κερδίσεις τα πάντα χωρίς να ρισκάρεις τίποτα. Πιθανότερο το δεύτερο γιατί τουλάχιστον σε πρακτικό επίπεδο καθημερινότητας, καριέρας, γάμου και των συναφών στόχων περνάς μια μάλλον απαισιόδοξη και άβολη φάση. Αν αυτό όλο το κρατήσεις μέσα σου στην προσπάθεια να είσαι άνετος ή να έχεις το πάνω χέρι και να επιλέξεις εσύ τι πάει και τι όχι, θα δεις ότι στην πράξη, στις κουβέντες και τις καθημερινές σου επαφές, στις διαπραγματεύσεις σου κοκ ίσως να μην είσαι αυτός που αποφασίζει. Ή ίσως έχεις πύρρειες νίκες. Π’ αυτό τον λόγο, περιόρισε τα μυστικά και μείνε ομαδικός. Είναι δύσκολο, αλλά στην γκάμα σου.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20Δεκεμβρίου)

Συνεχίζεις με τις ίδιες ταχύττες και συνθήεις, ενώ έχεις ολοφάνερα κουραστεί Βασικό να μην αυτοपुरοβοληθείς στο πόδι από απροσεξία, κοινώς να μην ανοιχτείς τόσο ώστε στο τέλος να βρεθείς να περπατάς στο κενό στη σχέση και τις συνεργασίες σου. Το θέμα διασκέδαση, δημιουργικότητα και ανανέωση συνεχίζει να πηγαίνει καλά καθώς επενδύεις στον ελεύθερο σου χρόνο ή έστω στο να βελτιώσεις την ποιότητα ζωής σου, σχεδιάζοντας πιο ισορροπημένα για το μέλλον σου. Ωστόσο έχεις έμφυτη τάση στην υπερβολή και επιπρόσθετα αρχίζεις να αντιλαμβάνεσαι ότι πρακτικά δεν σου βγαίνουν τα κουκιά. Σε πρώτη φάση χαλάρωσε τις υποσχέσεις και τα πρότζεκτ κερδοφορίας ή συναισθηματικής ανακούφισης στη σχέση και τις συνεργασίες σου. Έχεις αρχίσει και θολώνεις κι αγχώνεσαι. Σε δεύτερη φάση προσπάθησε να μην παρασυρθείς ερωτικά σε δυσάρεστες ιστορίες πάνω στον ενθουσιασμό σου, όπως και να μην ξοδέψεις τα λεφτά των χδόσεων/υποχρεώσεων σε παγωτά. Ίσως να χρειάζεται να είσαι λίγο πιο ευαίσθητος απέναντι στα πράγματα που σε δυσκολεύουν. Όχι απαιτώντας να ανταποκριθούν οι συνεργάτες ή ο σύντροφός σου, όπως θέλεις, αλλά παραδεχόμενος αδυναμία.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Είσαι στα πιο εξωστρεφή σου, πράγμα που κάνει καλό σε όλα παρά τις αμφιβολίες Μπαίνεις σε ρεσιτάλ εξωστρέφειας, καθώς χρειάζεται να βγεις μπροστά στην καριέρα και τον γάμο σου. Η ερωτική σου ζωή, τα μοιρασμένα οικονομικά, καθώς και οι υποθέσεις της οικογένειας και του σπιτιού απαιτούν να παίζεις τον ρόλο σου και μάλιστα χωρίς να επιβολή, αλλά με συνεννόηση. Την ίδια στιγμή βέβαια η καθημερινότητά σου, οι συγγενικές σου σχέσεις, καθώς και η δουλειά σου ανοίγουν ένα πεδίο σχεδίων, ευχάριστων δραστηριοτήτων για τον ελεύθερό σου χρόνο και τη δυνατότητα να βελτιώσεις την ποιότητα ζωής σου. Χρειάζεται μόνο να δείξεις κατανόηση και να είσαι γενναιόδωρος κι όχι σκληρός. Στην ίδια κατηγορία πέφτει και η ερωτική σου ζωή, καθώς με όλα αυτά που κάνεις αισθάνεσαι δικαιολογημένος να έχεις απαιτήσεις, συχνά υπερβολικές. Άραξε και άφησε τον εαυτό σου να νιώσει συναισθήματα. Δεν σημαίνει ότι επειδή πορεύτηκες κάπως ως τώρα στη ζωή σου πρέπει να συνεχίσεις στο ίδιο μοτίβο. Μπορεί κάποιες φιλίες και κάποιοι τρόποι σου να σου δημιουργούν πρόβλημα. Συμβαίνει, δεν χρειάζεται να 'ναι για πάντα.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Ανεβάζεις ταχύτητα με ανανέωση, όμως θέλεις να τη χωρέσεις σε παλιούς στόχους Ανοίγουν οι ευκαιρίες που ήθελες για ανανέωση, για ταξιδάκια, για παρέες, για να μάθεις καινούρια πράγματα, για να διευρύνεις τον ορίζοντα των επαγγελματικών σου συνεργασιών με την ώθηση ιδεών, γνωριμιών και επαφών μέσα από τους συνεργάτες και τον σύντροφό σου. Βέβαια είναι η στιγμή που έρχεσαι αντιμέτωπος και με το τι σημαίνει αυτό πρακτικά για την καριέρα και τον γάμο σου, πράγμα που δημιουργεί μπέρδεμα. Σε ερωτικό επίπεδο, καλό είναι να μην προσωποποιήσεις τη διαδικασία απεριόριστα και να μην μπεις στο αν ο σύντροφος τσεκάρει τα κουτάκια των στόχων σου. Καλό θα ήταν να καταλάβεις ότι αυτά τα κουτάκια είναι στοιχεία άνεσης, όχι ζητούμενα. Λογικό να ανησυχείς και να απογοητεύεσαι, όμως κάποιοι στόχοι ορθά υποψιάζεσαι ότι περνούν σιγά-σιγά στο παρελθόν. Μέσα στον ενθουσιασμό-προβληματισμό σου τείνεις να γίνεις αρκετά εγωκεντρικός όσον αφορά την οικογένεια και την κατάσταση στο σπίτι, ακόμη και στις παρέες και σε σχέση με τα ανοίγματα που σου γίνονται. Όμως χωρίς δουλίτσα δεν γίνεται, έστω κι αν δεν βολεύει.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Παιδεύεσαι για παλιές ισορροπίες, αλλά οι εξελίξεις τρέχουν γρηγορότερα Μπορεί επιφανειακά να έχεις την εντύπωση ότι ασχολείσαι με την ερωτική σου ζωή ή με την τσέπη σου, με λογαριασμούς και πρακτικές υποθέσεις ή με συναισθήματα και συντροφικότητα, και κάνεις ό,τι μπορείς για να κρατήσεις τις ισορροπίες. Εδώ που τα λέμε, όμως, τα ευτράπελα που αισθάνεσαι και συμβαίνουν τόσο στα προσωπικά όσο και στα οικονομικά σου, λένε άλλη ιστορία. Οι εξελίξεις που συμβαίνουν με τους συγγενείς και τη σχέση σου, όπως και σε επίπεδο διαλόγου στην ερωτική σου ζωή, είναι απολύτως πραγματικές και μπορούν να σε ανανεώσουν, να λύσουν θέματα στο σπίτι και τη σχέση σου, καθώς και να βελτιώσουν την επικοινωνία. Αυτό που χρειάζεται από σένα είναι λιγότερος κόπος να προσαρμοστείς σε αυτά που θεωρούσες συντροφικότητα, πλούτο, ικανοποίηση στο παρελθόν και περισσότερο θάρρος ώστε να συμπεριλάβεις αυτά που είναι τα ζητούμενά σου τώρα. Δεν χρειάζεται να επιβάλλεις κάτι, μάλλον να έχεις το θάρρος της άποψής σου. Μην περιορίζεις την κατανόηση για τον απέναντι μόνο στο όταν συμφωνείτε. **A**

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάξεις και τον ωροσκόπο σου*

GIVEAWAY!

Διαγωνισμός με μεγάλα δώρα

Στείλε μας γράμμα ή carte postal για να πάρεις μέρος!

ΓΡΑΨΤΕ ΓΡΑΜΜΑ σε κάποιο αγαπημένο σας πρόσωπο και ταχυδρομήστε το με παραλήπτη την ATHENS VOICE, με το συλλεκτικό γραμματόσημο των ΕΛΤΑ κολλημένο στον φάκελό του.

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ διαρκεί 2 μήνες και οι νικητές, που θα βγουν με κλήρωση, κερδίζουν μεγάλα δώρα!

Η ΚΛΗΡΩΣΗ θα γίνει σε ένα μεγάλο event και μάλιστα τα ΕΛΤΑ θα είναι εκεί για να σας σφραγίσουν το τεύχος με τα γραμματόσημα, ώστε να γίνει αμέσως συλλεκτικό!

Εμείς θα δημοσιεύουμε στο athensvoice.gr το γράμμα που θα μας ταχυδρομήσετε! Το ίδιο ισχύει και αν χρησιμοποιήσετε μία από τις 10 συλλεκτικές carte-postale **ATHENS VOICE**.

Ταχυδρομήστε
το γράμμα σας εδώ:

Athens Voice
Χαριλάου Τρικούπη 22
Αθήνα 10679

ΕΙΚΟΣΙ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΚΑΘΕ ΜΠΟΥΚΑΛΙ & ΜΙΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΑΠΟΛΑΥΣΤΕ ΥΠΕΥΘΥΝΑ

Είκοσι Ιστορίες
Syrah Merlot Π.Γ.Ε.
Αχαΐα 2018, 750 ml, 6.65€ / 1 L

4.99€

Ανακαλύψτε και τις
"Είκοσι ιστορίες" στις 20
συλλεκτικές φιάλες ερυθρού οίνου.
Αποκλειστικά στην κάβα των Lidl.

f t i in YouTube www.lidl-hellas.gr

